

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,*
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	1719
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	1719
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	1721
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1723
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1724
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1726
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1728
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	1730
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1732
Demeter Márta (LMP).....	1733
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1735
Harrach Péter (KDNP).....	1737
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	1738
Halász János (Fidesz)	1710
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	1741
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	1741
Az ülés napirendjének elfogadása	1742
Személyi javaslatok:	
/dr. Vinnai Győző jegyző/	1742
Bizottsági tisztségviselők és tagok	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	1742
Mentelmi ügy /Burány Sándor/:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi bizottság elnöke.....	1745
Interpellációk	
Stummer János (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hajlandóak-e megbecsülni a családtagjukat otthon ápolókat?” címmel	
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1746
Viszontválasz:	
Stummer János (Jobbik).....	1748
Határozathozatal	1748
Hiszékeny Dezső (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogy látja miniszter úr, lenne valami teendőjük a Dózsa György úti Általános Iskolában?” címmel	
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1749
Viszontválasz:	
Hiszékeny Dezső (MSZP)	1751
Határozathozatal	1751
Gréczy Zsolt (DK) - a pénzügyminiszterhez - „Miért verték át a nyugdíjasokat?” címmel	
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	1752
Viszontválasz:	
Gréczy Zsolt (DK)	1754
Határozathozatal	1755
Csárdi Antal (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Miért áldozza be Paks és a multik érdekében a Fidesz kormány a vidéket?” címmel.....	
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1756
Viszontválasz:	
Csárdi Antal (LMP)	1757
Határozathozatal	1757

Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Mért nem a munkavállalók, miért a munkáltatók terheit csökkenti a kormány, és tényleg lemondanak-e az 55 évnél idősebb munkavállalókról?” címmel	1758
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	1759
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	1760
Határozathozatal	1761
Balla Mihály (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mi a magyar V4 elnökség mérlege?” címmel	1761
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	1762
Viszonzválasz:	
Balla Mihály (Fidesz).....	1763
Bana Tibor (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Csatlakozik-e Magyarország az Európai Ügyészséghez?” címmel	1764
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	1765
Viszonzválasz:	
Bana Tibor (Jobbik)	1766
Határozathozatal	1767
Dr. Aradszki András (KDNP) - a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszterhez - „A villamosenergia-termelési módok közül, melyek a klímavédelmi célok elérésének alapvető pillérei?” címmel	1767
Süli János tárca nélküli miniszter	1768
Viszonzválasz:	
Dr. Aradszki András (KDNP)	1769

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	1770
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a pénzügyminiszternek - „Meddig nézzük tétlenül a forint gyengülésének káros következményeit?” címmel	1771
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	1771
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1772
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	1773
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Az elmúlt hét legnagyobb kérdése: euro vagy kuna?” címmel	1773
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	1774
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	1775
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	1776
Varju László (DK) - a Magyar Nemzeti Bank elnökének - „Hol az alagút vége?” címmel.....	1776
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	1777
Viszonzválasz:	
Varju László (DK).....	1778
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	1778
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	1779
Szabó Szabolcs (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „10 percenként jár a csepeli HÉV - Ez már a megoldás?” címmel	1779
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1780
Viszonzválasz:	
Szabó Szabolcs (LMP)	1780
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1781

Burány Sándor (Párbeszéd) - a Magyar Nemzeti Bank elnökének - „Mit kíván tenni a forintért a jegybank?” címmel.....	1781
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	1782
Viszonzás:	
Burány Sándor (Párbeszéd).....	1783
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	1783
Witzmann Mihály (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Mi lehet a valódi oka annak, hogy a szocialisták foggal-körömmel védik bűnöző képviselő társukat?” címmel	1784
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	1785
Viszonzás:	
Witzmann Mihály (Fidesz).....	1785
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	1786
Jakab Péter (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Mitől félnek?” címmel.....	1786
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1787
Viszonzás:	
Jakab Péter (Jobbik)	1788
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1788
Földi László (KDNP) - az agrárminiszternek - „Hogyan tudja a kormány biztosítani a GMO mentes szójatermelés növekedését?” címmel.....	1789
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	1790
Viszonzás:	
Földi László (KDNP).....	1790
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	1791

Kérdések

Dr. Fülöp Erik (Jobbik) - az igazságügyi miniszternek - „Mikor kapnak elrettentő büntetést az állatkínzók?” címmel	1791
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	1792
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy csökkenjen a szociális intézmények várólistája?” címmel	1793
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	1794
Hajdu László (DK) - a belügyminiszternek - „Mi a fontosabb: a lakosság vagy a Fidesz?” címmel.....	1794
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1795
Hohn Krisztina (LMP) - a miniszterelnöknek - „Mi lesz veled Máré vára?” címmel.....	1796
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára	1797
Dunai Mónika (Fidesz) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Milyen ütemben halad a Budapest-Hatvan-vasútvonal fejlesztése?” címmel.....	1798
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1799
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Merre tart a hajó?” címmel.....	1799
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	1800
A Magyar Köztársaság Kormánya és a Kazak Köztársaság Kormánya között a diplomata és szolgálati útlevelel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről Megállapodás, valamint az annak módosításáról szóló Budapesten, 2018. február 28-án aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	1801
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	1801
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1802
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1804

Dr. Gurmai Zita (MSZP)	1806
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	1807

Az egyrésze az Európai Unió és tagállamai, és másrésze Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatról benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	1808
---	------

Felszólalók:

Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	1808
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	1809
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1809
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára	1811

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek a magasházak építésének szabályozásával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslatról benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	1812
---	------

Felszólalók:

Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	1813
Hegedűs Lorántné , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	1813
Törő Gábor (Fidesz).....	1815
Schmuck Erzsébet (LMP)	1815
Szilágyi György (Jobbik).....	1816
Csárdi Antal (LMP)	1818
Tordai Bence (Párbeszéd)	1819
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	1821
Csárdi Antal (LMP)	1823
Szilágyi György (Jobbik).....	1824
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára	1824

Napirend utáni felszólalások:

Paulik Antal nemzetiségi szószóló.....	1826
Ander Balázs (Jobbik).....	1828
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	1830
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	1831
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1833
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1835
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	1837
Ungár Péter (LMP)	1839

Az ülésnap bezárása	1842
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ASZÓDI ATTILA államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VARGA JUDIT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNÉR PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TALLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés harmadik nyári rendkívüli ülésének
1. ülésnapja
2018. július 2-án, hétfőn
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés harmadik nyári rendkívüli ülésének első **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr a kormány nevében az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte 2018. július 2-ára, 3-ára. Levelének mellékletében megjelölte mindazokat az előterjesztéseket, amelyek megtárgyalását kezdeményezi a kormány az Országgyűlés rendkívüli ülésén. A levelet és annak mellékleteit a honlapon megismerhetik a képviselők és az érdeklődők.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalás**ra jelentkezett Vadai Ágnes, a DK részéről: „Magyarország nemzeti érdeke” címmel. Megadom a szót.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A miniszterelnök egyetlen szónoklatából sem felejtí ki a magyar nemzeti érdekeket, a gyakorlatban azonban következetesen figyelmen kívül hagyja őket.

Az orosz állami érdekek például minden esetben felülírják a magyar nemzeti érdekeket, legyen szó Paks II.-ről, orosz vírusirtóról vagy kémekről. Ellenkéntes a magyar nemzeti érdekekkel a forint árfolyamának szabadesése is, de néma a Fidesz-kormány, és néma a fideszes vezetésű Magyar Nemzeti Bank is. És persze nem számítanak a magyar nemzeti érdekek az Európai Unióban sem, ha a Fidesz belpolitikai pozícióit kell építeni.

A múlt héten önöknek megint sikerült házhoz menniük a pofonért. Az Európai Parlament szakbizottsága indítványozta az úgynevezett 7. cikkely szerinti eljárás megindítását Magyarország ellen, mivel a magyar kormány tevékenysége rendszerszintű fenyegetést jelent a demokráciára, a jogállamiságra és az alapvető jogokra nézve. Ilyen székenre nem volt még példa az Európai Unió történetében, ezzel önök megalázták Magyarországot polgárait.

A szavazás aztán megmutatta, hogy az EP-ben politikai hovatarozástól függetlenül létrejött az Orbán-kormány politikáját elutasító demokratikus egység. (Dr. Rétvári Bence: Népfront...) Az állami szinten működtetett korrupciót, a bírói függetlenség és a médiaszabadság korlátozását minden demokrata elítéli. Persze, tudom, az Európai Parlament is Soros

zsebében van, meg a média jelentős része is, meg minden európai kormány (Dr. Völner Pál: DK!), kivéve magukat, meg minden nemzetközi és hazai cég, kivéve a fideszeseket, sőt azt hallottam, hogy a nemzetközi úrállomáson is Soros-terv alapján végzik a kutatásokat. Ráadásul Soros már ott tart, hogy Jedi-elmetrikköt alkalmaz mindenkivel szemben annak érdekében, hogy tervét végrehajtsa.

Ám ha a szakbizottság tényleg Soros György bosszújának eszközévé alacsonyodott volna le, hogyan magyarázzák meg, hogy nyolc néppárti képviselő támogatta a jelentést? Két lengyel - nesze neked, békemenet! -, egy cseh - nesze neked, V4-ek! -, portugál, luxemburgi, holland, máltai és német képviselők. Talán az Európai Néppárt is Soros zsoldjában áll? És ha így van, akkor a Fidesz miért tagja még az Európai Néppártnak? És Soros embere lenne a bevándorláselelens nagyobbik olasz kormánypart képviselője is, aki nemcsak megszavazta a jelentést, de módosító indítványával még a miniszterelnök vejének, Tiborcz Istvánnak a korrupciós ügyeit is belevetette a jelentésbe? Értik? A maguk barátja tette ezt, ráadásul egy olasz. Hát, ók aztán igen sokat tudnak a korrupcióról és a maffiaügyekről! El tudják képzelni, hogy milyen súlyos lehet Tiborcz István ügye, ha az olaszok döntenek úgy, hogy felháborító az, amit a miniszterelnöki vej művel?

Másik kedvenc érvük az, hogy az Unió azért támadja a magyar kormányt, az önök goebbelsi propagandájában Magyarországot, mert önök a magyar nemzeti érdekeket védelmezik. Érdeklődni szeretnék, hogy melyik a magyar nemzeti érdek: Tiborcz István gazdagodása? Mészáros Lőrinc, a nemzet gázszereelőjének gazdagodása? Voldemort nagyúr alkotmányos költségének kifizetése? Vagy éppen fideszes polgármesterek házépítése uniós forrásokból? Ez lenne a magyar nemzeti érdek? Tényleg ez lenne?

Szerintünk nem ez a magyar nemzeti érdek. Szerintünk többek között az a magyar nemzeti érdek, hogy Magyarország biztonságos legyen, és például a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei határon is olyan határvédelem legyen, ahol se drog, se fegyver, se betegség nem jön be (Dr. Apáti István: Cigi...); hogy olyan iskolák legyenek Magyarországon, ahol a gyerekek megtanulnak írni, olvasni, számolni, és ami még enél is fontosabb, gondolkodni és kritizálni; hogy olyan kórházak legyenek Magyarországon, ahol nem hálnak meg az emberek a sürgősségin meg kórházi fertőzésekben.

És az is magyar nemzeti érdek, hogy Magyarország csatlakozzon az európai ügyészséghez, hogy a maguk pártjának tagjai, legalábbis egy részük, oda kerüljön, ahová valójában való: a sítire.

Kormányparti Képviselő Hölgyek és Urak! Azt tudjuk, hogy Budapesten elárulják a magyar nemzeti érdekeket, és csak a saját gazdagodásukra meg idegen hatalmak érdekeire gondolnak, de a múlt hét bebizonyította, hogy maguk Brüsszelben sem tesznek mást; maguknak nem való az európai parlamenti képviselet se. Nemcsak azért, mert elárulják a magyar nemzeti

érdekeket, hanem azért sem, mert lúzerek, akiket saját ideológiai haverjaik árulnak el az Európai Parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

(13.10)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót a válaszra. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azért az nem nagy meglepetés, hogy a mi politikai közösségeink mást gondolnak arról, hogy mi a nemzeti érdek és mi nem.

Sok kérdést említett, többek között a LIBE-bizottságban megtartott szavazást, ami, az a helyzet, hogy egy sorozatos nyomásgyakorlás része; épp olyan, mint amikor pénzügyekkel próbálnak minket zsarolni, amikor politikai nyilatkozatokat adnak ki ellenünk, és ugyanilyen az, amikor a LIBE-bizottságban sokadik alkalommal egyébként Magyarországot lejárató jelentéseket fogadnak el. *(Arató Gergely: Csak a kormányt! - Dr. Vadai Ágnes: A kormányt!)* Nem ez az első ilyen jelentés, sok ilyen volt már, és ezekben a jelentésekben az a közös, hogy teljesen hidegen hagyják a tények az ezeket megszavazó képviselőket, akár a médiáról van szó, akár az igazságszolgáltatásról van szó *(Arató Gergely: Még te is mosolyogsz!)*, azt látjuk, hogy a tények nem számítanak, csak az ideológiai jellegű nyomásgyakorlás.

S az időzítés sem véletlen. Azért most intenzívebb újra az ilyen típusú nyomásgyakorlás, mert egybeesik azzal, hogy most akarnak dűlőre jutni egy rakás bevándorláspolitikai döntésben - ön is utalt egyébként arra, úgyhogy önök is nagyon jól tudják -, most akarják keresztülvinni például a kvótacsomagot; erről is szó volt az elmúlt napokban tartott uniós csúcson.

S ha már a LIBE-bizottság szavazásáról van szó, meg az Európai Parlamentről, illetve arról, hogy ki méltó a képviselőségre és ki nem, azon túl, hogy ezt majd a választók eldöntik, azt azért hadd mondjam el önnek, hogy rendkívül botrányos az, hogy az önök képviselői minden egyes ilyen szavazás előtt, illetve ezek között is Magyarországot lejárató leveleket terjesztenek nemcsak az uniós képviselők között, hanem a munkatársaik között is. *(Közbeszólás a Fidesz sorai-ban: Felháborító! - Dr. Rétvári Bence: Így van! - Közbeszólás a DK sorai-ból. - Dr. Rétvári Bence: Niedermüller!)* Ez a botrány! Ez méltatlan ahhoz, hogy valaki képviselőként tevékenykedjen Brüsszelben.

Egyébként, ha már azt járta körül, hogy mi az ország érdeke, akkor hadd említsek még pár ilyen dolgot a bizottságon túl is. Például az, hogy gazdaságilag saját lábbon álljunk, az is nemzeti érdek, ezért fizettük vissza az IMF-hitelt, ezért csökken az államadósság, ezért vágtuk vissza a devizahitelezést, és ezért segítjük azt, hogy egyre nagyobb legyen a nemzeti tulajdon mértéke a magyar gazdaságban. *(Arató Gergely: Ezért rakjátok utcára az embereket...)*

Amikor önök kormányoztak - ha már erről is szó van -, volt, amikor 7 százalékkal tőpörödött a magyar gazdaság. Önök IMF-lélegeztetőgépre kapcsolták az országot, és még a devizahitelezésnek is teret engedtek, amivel csakis a külföldi bankok jártak jól. *(Dr. Vadai Ágnes: A Fidesz-kormány!)*

Ha még a nemzeti érdekről válthatunk pár szót, akkor az is nemzeti érdek, hogy mindenki dolgozhasson Magyarországon. Önök nem így voltak ezzel, nem véletlen, hogy a baloldali kormányzás idején duplájára nőtt a munkanélküliség. Nem véletlenül duplázódott meg. Innen kellett visszajönnünk, ami részben sikerült is *(Arató Gergely: Kérdezzétek meg a kulturális közmunkásokat!)*, hiszen több mint 700 ezer új munkahely jött létre *(Közbeszólás az MSZP sorai-ban: Ez sem igaz!)*, miközben a minimálbérek, a szakmunkás-minimálbérek duplázódnak. *(Dr. Vadai Ágnes: Szakmunkás sincs!)*

Az is nemzeti érdek, hogy a családok legyenek a magyar politika középpontjában. *(Dr. Vadai Ágnes: A Tiborc család, a Mészáros család, az Orbán család! Tudjuk!)* Ezért folyamatosak a családtámogatási intézkedések, ezek bővülnek is, ezek jelentős részét önök egy egyszerű tollvonással megszüntetnék, csak úgy, mint a 2002-es választás után, ahol egyébként ön is fontos szerepet vállalt. Na, ebből nem kérünk még egyszer!

Aztán, ami a nemzetközi kapcsolatokat illeti - mert erre is utalt -: azokat szerintünk továbbra is a nemzetállamoknak kellene meghatározniuk. Ez azt is jelenti, hogy mi nem igazodási pontként tekintünk Brüsszelre vagy bármelyik más fővárosra. Ezzel szemben önök simán elnéznék, ha Magyarország átadná a jogköreit, mondjuk, Brüsszelnek. Ezt jelené az is, ha ez az ön által is említett ügyészség felállna, elvinnének Magyarországtól jogköroket, és nemzetek fölötti szintre emelnék. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem! Azt jelentené, hogy nem lehetne lopni az uniós pénzekből! Azt jelentené!)*

A mi külpolitikánknak az a célja, hogy minden meghatározó nemzetközi szereplő érdekelt legyen Magyarország sikerében, ezzel szemben, amikor önök voltak hatalmon, a magyar diplomáciát az önfeladás jellemezte, ön is tudja nagyon jó. *(Dr. Vadai Ágnes: Hát nem! Elég sikeres volt a diplomácia, ha jól emlékszem...)*

S van még egy téma, tisztelt képviselő asszony. Hosszasan szoktuk önt hallgatni, nemcsak a hasonló kiabálásait, hanem a felszólalásait is itt a Házban. Ezekben a felszólalásokban közös elem, hogy ön a demokráciáról szónokol. Ha van olyan párt, amelyik a demokrácia ügyében jobban tenné, ha egy széles lapulevél alatt meghúzná magát, akkor az az ön pártja *(Dr. Vadai Ágnes: Semmiképpen! - Arató Gergely: Az a Fidesz!)*, akkor az a Gyurcsány-féle Demokratikus Koalíció, mert önök hazudtak reggel, délben meg este, önök vitték összeomlás szélére Magyarországot, önök lövtek a magyarokra 2006-ban, és önök voltak azok, aki a határon túli magyarok ellen kampányoltak nemcsak 2004-ben, hanem még a legutóbbi választás

idején is. Úgyhogy a Gyurcsány-féle politikának az égvilágon semmi köze a nemzeti érdekhez, sokkal inkább van köze egy gátlástalan alakulathoz, amelyet megrészegített a hatalom (*Közbeszólás a DK soraiban: Hazudsz összevissza!*), de szerencsére annyira, hogy most semmi esélyük arra, hogy újra kormányra kerüljenek. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP részéről Bangóné Borbély Ildikó. Megadom a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Július 1-je Semmelweis-nap, az egészségügyi dolgozók ünnepe. Idén ünnepeltük Semmelweis Ignác születésének 200. évfordulóját. Az anyák megmentőjeként ismert orvost a maga korában nem ismerték el, életében nem kaphatta meg az őt megillető elismerést. Tragédiája azt bizonyítja, hogy az igazság felismerésének a képessége nem elegendő, s hogy olykor könnyebb felismerni az igazságot, mint meggyőzni róla a kortársakat.

Mivel Semmelweis nem a tudományos kutatók útját járta, erőfeszítései, hogy korának orvosi közvéleményét meggyőzze, kudarcra jutott. Amikor azonban egy évszázad távlatából visszatekintünk e mákacs, meg nem alkuvó magyar forradalmárra, hiányosságai ellenére meg kell állapítani, hogy az orvostudomány egyik legnagyobb úttörője volt - írta róla Lax Henrik 1963-ban.

(13.20)

Ezen a napon országszerte elismerésekkel jutalmazták az egészségügyi dolgozókat, illetve az egészségügyben tevékenykedőket ezen a napon köszönjük meg az egész éves munkájukat. Ahogyan egy szakmai oldal rávilágított, a magyar egészségügy legnagyobb ünnepén a benne dolgozók kitartása, munkabírása, elhivatottsága kerül reflektorfénybe, de nyíltan, őszintén kell beszélni az egészségügyben uralkodó katasztrófális állapotokról is, a dolgozók egyre fokozódó mind lelki, mind fizikai terheltségéről, az ebből kialakuló kimerültségéről, az utánpótlás hiányáról, az elvándorlásból adódó kritikus szakemberhiányról. Nehéz, embert próbáló munka, amit ők tesznek a betegség mellett, a rendelőkben, a műtőben, a mentőautókban, a különféle szociális intézményekben, a betegek otthonaiban, illetve a háttérben azért, hogy a gyógyítás gördülékenyen menjen.

Most megjelent felmérések szerint a legidősebbeket kivéve a magyarok 41 százaléka úgy hal meg, hogy az orvostudomány és a technológia jelenlegi állása szerint megmenhették volna az életüket. Erre az eredményre jutott az Eurostat. A magyar adat a hetedik legrosszabb az Unióban. Minden évben több tízezeren halnak meg úgy, hogy elkerülhető lett volna.

2014-16 között 3998-ról 4830-ra nőtt a kórházi fertőzések száma, a betegek leggyakrabban alsó légúti fertőzést, tüdőgyulladást, illetve seb-, húgyúti és véráramfertőzést kapnak.

A kormány most hirtelen egy nap erejéig rájött, hogy valamit tenni kéne például a kórházi fertőzések ügyében. Miniszter úr bejelentette, hogy mindenki mosson kezet. A kézmosás fontosságát hangsúlyozó kampányt indítani éppen Semmelweis Ignác születésének évfordulóján meglehetősen abszurd. Ezzel ugyanis egyetlen dolgot ismer el a tárca, hogy kétszáz év után sem képes megfelelő kézfertőtlenítő eszközöket biztosítani az egészségügyi intézményekben sem a dolgozók, sem a betegek számára.

De talán addig sem a kórházakba szappant behordó betegeket és hozzátartozóikat kellene kézműsásra oktatni, hanem sürgősen biztosítani kellene a kórházak alapvető higiéniai feltételeit. Mert így úgy tűnik, hogy önök megint csak mossák kezeiket, mindenki más hibás, csak a kormány nem. Önök azt üzenik kétszáz év elteltével, hogy a legnagyobb probléma, hogyan mossunk kezet. Ha ez így igaz, akkor nagyobb a baj, mint gondolnánk, államtitkár úr.

A 2019. évi költségvetés tervezetét elnézve jövőre sem lesz sokkal jobb az egészségügy helyzete. Továbbra sem kíván választ adni a kormány az egészségügy rendszerszintű problémáira, a megalázó munkakörülményekre, az átlag alatti fizetésekre, a szakemberek elvándorlására, az egészségügy épületeinek elképesztő leromlására. Az Európai Unióban Magyarországon a legmagasabb a magánegészségügy szolgáltatásainak igénybevételi aránya, ami rávilágít arra a problémára, hogy milyen színvonalra rombolta le a Fidesz a közegészségügyi viszonyokat. A rendszerszintű problémák kezeléséhez szükséges összeg rendelkezésre áll a költségvetésben. Ennek egyik forrása például a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak vagyona, amely felett Matolcsy György és rokonsága felelőtlenül és öncélú módon kiskirálykodik ahelyett, hogy a közpénz oda kerülne, ahol arra égető szükség van.

Minderre való tekintettel a Magyar Szocialista Párt egy önálló egészségügyi költségvetési csomagot állított össze és nyújtott be. Most arra kérem önöket, hogy ezt a csomagot támogassák jó szívvel. És szeretném így napirend előtt megköszönni minden egészségügyi dolgozónak azt az alázatos munkát, amit, én úgy gondolom, hogy nem lehet egy nap megköszönni, és én úgy gondolom, hogy főhajtással csak tisztelni tudunk ezeknek az embereknek a munkája előtt. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A Semmelweis-napot pontosan azért vezette be a kormány, hogy legyen egy nap, amikor különösen tudunk koncentrálni azokra, akik kiváló teljesítményt nyújta-

nak az egészségügyben, azokra is, akik különböző díjakat, elismeréseket kapnak ma, és természetesen arra a százezer emberre is, aki az egészségügyben dolgozik, és nap mint nap azért tesz, hogy mi megőrizzük az egészségünket, megőrizzük minél tovább a szereteteink körében. Bízunk benne, hogy ez a következőkben is így lesz. Ehhez kíván a kormány segítséget nyújtani, és ezen a napon az elismerésnek, a tiszteletnek egy fokozott jelét is meg kívánjuk jeleníteni.

Ugyanakkor ön arról beszélt, hogy önök egészségügyi költségvetést nyújtanának be külön. Hát, mi azt láttuk, hogy milyen volt az, amikor a szocialisták nyújtották be az egészségügyi költségvetéseket. Akkor például bezárták a kórházakat; a svábhegyi gyermek-kórházat, az OPNI-t, a Szabolcs utcai kórházat vagy a Schöpf-Merei Kórházat. Emlékszünk arra, milyen volt az, amikor a szocialisták egészségügyi költségvetést nyújtottak be, mert akkor építettek le 16 ezer aktív ágyat. Arra is emlékszünk, hogy milyen volt az, amikor a szocialisták egészségügyi költségvetést írtak, mert 6 ezer egészségügyi dolgozót tettek az utcára. Önök, akik ma is arról beszélnek, hogy több orvosra, több ápolóra van szükség, amikor egészségügyi költségvetést írtak, 6 ezer embert írtak ki abból a költségvetésből.

Ön most azt mondja, hogy túl sokat fizetnek az emberek a saját pénzükből az egészségügyi ellátásért. Tisztelt képviselő asszony, önök fizettettek volna minden orvoshoz járó beteggel vizitdíjat, és minden kórházban fekvő beteggel napidíjat. Ön most arról beszél, hogy miért magasak a betegek költségei. De amikor lehetőségük volt, nemcsak a gyógyszerek árát emelték, amit mi csökkentettünk az elmúlt időszakban, hanem minden emberrel, aki megbetegedett, vagy azt vélte felfedezni, hogy lehet, hogy beteg lesz és elment az orvoshoz, vagy ott feküdt a kórházi ágyon, önök minden egyes napon és minden egyes orvoslátogatáskor vizitdíjat szedtek volna tőlük.

Tisztelt képviselő asszony, ilyen volt valójában az, amikor a szocialisták Magyarországon egészségügyi költségvetést írtak. Az önök számára az egészségügy egy kiszervezendő kérdés volt, egy üzleti kérdés, mi az, ami nyereséges belőle, azt megpróbálták privatizálni, a többit pedig magára hagyták volna, és az egész egészségügyi területen a privatizáció lett volna úrrá. Erre az emberek a szociális népszavazáson mondtak nemet, meg akkor, amikor a Fidesz-KDNP-t juttatták önök után hatalomra.

Az elmúlt években igyekeztünk többletforrásokat biztosítani, mert bizony nem volt szép az egészségügyi költségvetés képe 2010-ben. Ön az OECD-re hivatkozott - hadd hivatkozzak én is! Ön szerint az OECD felmérése szerint melyik volt az egyetlen OECD-tagállam 2003 és 2009 között, ahol csökkent az egy főre eső egészségügyi kiadás? Csak Magyarország. Csak az önök egészségügyi költségvetése volt az egész OECD-ben olyan, ahol csökkent az egy főre eső kiadás. S tudja, hogy 2010 után Magyarország hogy szerepel ezen a listán? Szerencsére nem csökkennek, hanem nőnek az egy főre eső egészségügyi kiadások, és

a hetedik legnagyobb mértékben nőtt, az összes OECD-tagállam, az összes fejlett ország közül a hetedik legnagyobb mértékben nőtt az egy főre eső egészségügyi kiadás. Ezzel tudjuk javítani azokat a megörökölt rossz pozíciókat, amelyeket bizony az önök nyolc-éves kormányzása alapozott meg.

Ha megnézi az idei évi költségvetést, nem fog ráismerni, hogy milyen ahhoz képest, amikor a szocialisták írták az egészségügyi költségvetést, mert idén 546 milliárd forinttal szerepel több benne, mint az önök idejében. Ha pedig ránéz a jövő évre, no, ott már hasonlóságot se fog tudni felfedezni az önök egészségügyi költségvetésével, mert ott már 647 milliárd forint a többlet ahhoz képest, amit önök szántak orvosokra, önök szántak ápolókra, önök szántak gyógyszerekre, önök szánták a magyar emberek egészségügyi állapotának javítására. S mindez természetesen az Egészségbiztosítási Alapban is lecsapódik, hiszen ott 62,5 százalékos az emelkedés 2010 és 2018 között. Ennyivel kívánunk többet fordítani az emberek egészségére.

A legfontosabb mindenki szerint a bérek kérdése. Önök megmutatták először Magyarország rendszerváltás utáni történetében, hogy milyen az, amikor csökkentik az egészségügyben dolgozók bérét, mert bizony az az önök egészségügyi költségvetésében szerepelt, amikor minden egészségügyi dolgozótól, orvostól, ápolótól elvettek egyhavi bért. Ezzel szemben mi 2016 és 2019 között 65 százalékkal emeljük a szakdolgozók, az ápolók bérét, az orvosokét pedig tavaly és tavalyelőtt összességében 207 ezer forinttal emeltük. Az ápolók béremelése a következő évben is fog folytatódni, benne van a költségvetésben. A mi egészségügyi költségvetésünk bértöbbletet tartalmaz, szemben az önökével, amely egyhavi bér elvételét tartalmazta. Úgyhogy ha igazán bátrak, akkor ezt meg-szavazzák.

Az pedig, hogy amikor a Magyar Szocialista Párt tiszta kezek kampányról hall, akkor rögtön borsószik a háta, az pedig a párttörténetükben megindokolható, de azt hiszem, hogy egyfajta beismerő vallomás is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A Jobbik részéről Lukács László György képviselő úr fog napirend előtti felszólalást tartani: „Semmelweis-nap alkalmából” címmel. Képviselő úré a szó.

(13.30)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Július 1-je, vasárnap Semmelweis-nap volt. Ez az a nap, amikor tisztelettel és hálával adózik mindenki az egészségügyi dolgozók és az egészségügyben dolgozók előtt. Eppen ezt tette a Jobbik ifjúsági tagozata is, amikor köszöntve a munkába igyekvőket, aszfaltrajzokkal lepték meg az intézményben dolgozó valamennyi egészségügyi vagy technikai személyzetet.

De ez a nap nemcsak arra ad alkalmat, hogy tiszteletünket fejezzük ki, hanem arra is, hogy megvitasuk közös ügyeinket az egészségügyben, rávilágítsunk arra, hogy mik is a teendők az egészségügyben. Azért fontos ezt tisztázni, mert úgy tűnik, itt van valami eltérés nemcsak a kormány és az ellenzék álláspontja, hanem a kormányzati álláspont és a valós adatok és statisztikák között is.

Ugyanis nagyon jól példázza ezt az eltérést az a vitatható, de egyébként minimum vitára okot adó kijelentése, válasza az új egészségügyért felelős államtitkárnak, Nagy Anikónak, amelyet Andy Vajna televíziójában egy riportban válaszként adott. A kérdés így hangzott, hogy mikor lesz jobb, elfogadhatóbb az egészségügyi ellátás, és mikor lesz európai színvonalú. Azt mondta, hogy már az, a magyar egészségügy nemzetközileg is híresen elfogadott, jó ellátást nyújt, felszereltségünk európai szintű. Azaz, az ő álláspontja szerint egészségügyünk mindenben európai szintű.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezt azért fontos jobban körbejárni, mert meglepő egy ilyen kijelentés az egészségügyből érkező államtitkár személyétől, aki egyébként testközelből tapasztalta az általa egyébként remekül vezetett intézményben, hogy milyen nehézségekkel küzd a hazai egészségügy. Láthatja azokat a száraz tényeket, adatokat, statisztikákat, mint például hogy milyen eszközhiány van az egészségügyben. Elég, ha csak az egyik legfejlettebb képződiagnosztikai eljárásra, a CT-re gondolunk, amelyben, ha a környező országokkal összevetem, Magyarország nagyon rosszul áll a közfinanszírozott CT-k számában. Ez egyrészt azt jelenti, hogy kevesebb vizsgálatot lehet elvégezni, a gépek nagyobb terhelésnek vannak kitéve, sőt a felújításuk, illetve cseréjük sem abban az ütemben történik, ahogy nemzetközileg elfogadható lenne.

De beszélhetünk olyan apró dolgokról is, amik az egészségügy mindennapi bosszúságai, amikor a hozzátartozóknak kell például nyomtatópapírt vagy higiéniai eszközöket a kórház részére vinni, mert elfogyott a keret. Hiszen olyan kicsi összegből gazdálkodnak, ezt mutatja egyébként az adósságuk termelődése is, amiből egyszerűen képtelenek elvégezni rendesen a megfelelő munkát. Sőt, sajnos tisztában kellene lenni azzal is államtitkár asszonynak, hogy a magyar népesség Európa egyik legrosszabb mind megbetegedési, mind halálzási mutatóival küzd, mind a morbiditás, mind a mortalitás terén, és egyes betegségeknél, szív-ér rendszeri betegségeknél, daganatos megbetegedéseknél sajnos Európa legutolsói között kullogunk.

A hazai lakosság 40 százaléka egyébként túlsúlyos, önmagában ez is elég nagy probléma, ez mutatja a népegészségügyi problémáinkat, sőt minden második magyar ember szív-ér rendszeri vagy daganatos megbetegedésben halálozik el, tisztelt államtitkár úr, amiben szintén Európa egyik legrosszabb nemzete vagyunk. Sőt, szomorúan látjuk, hogy ez utóbbi két statisztikában a környező államok, mint például Csehország, a velünk egyébként nagyon hasonló adottságokkal rendelkező Csehország lényegesebben

nagyobb változást, sokkal nagyobb javulást tudott elérni 1990 óta. Kicsit úgy lehetne jellemezni a helyzetet, mintha Magyarország a startpisztolynál beragadt volna, míg a csehek egy tisztességes, rendes munkával sikeresen csökkenteni tudták azt a különbséget, ami az európai átlag és az ő színvonaluk között volt.

Sőt, hogy mondjunk egy még rosszabbat, teljesen friss adat, hogy Magyarországon az elkerülhető halálozásoknál a 75 év alattiaknál a halálozások 41 százaléka elkerülhető lett volna. Ez persze sok mindentől függ. Egyrészt függ attól, hogy milyen népegészségügyi programunk van, milyen a betegeknek az egészségügyben való szocializációja, de függ attól is, hogy mit tud a rendszer kihozni magából, mit tudnak kihozni magukból az intézmények.

Azt látjuk, hogy az intézmények java része azért nem tud jó eredményt kihozni saját helyzetéből, mert kevés a pénz rá. Holott a dolgozók mindent megtesznek, sőt talán ők az egyedüliek, akik életben tartják jelenleg a magyar egészségügyet.

S mindennek a következménye és egyik kiindulópontja az alacsony finanszírozás. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök még mindig nagyon messze vannak attól, amit az egészségügyre költeni kellene. Az európai országok legjava, sőt a környező országok többsége is lényegesen többet költ a közfinanszírozott egészségügyére, mint mi.

És itt van még akkor a hálapénz torzító hatása, amiről beszélhetnék, és ami, úgy gondolom, szintén nem az európai színvonalat támasztja alá. Sőt, mondhatnánk azt is, hogy népegészségügyi szempontból az elmúlt időszakban, az elmúlt 8 évben önöknek nem sikerült semmi különöset letenni az asztalra. Holott az elmaradásunkat talán itt kellene a legjobban csökkenteni.

Tehát, tisztelt államtitkár úr, minimum meg egyezhetünk abban, hogy rengeteg teendő van. Sőt, abban is, hogy politika felett álló érdeknek kellene lenni az egészségügy javításának. Önök, tisztelt államtitkár úr, eddig kétszer kaptak kétharmados felhatalmazást, mindkétszer a szavazókat cserben hagyták, nem tudtak érdemi változást és javulást elérni. Nagyon reméli a szakma is, a szavazók is, hogy a mostani kétharmados felhatalmazásukat végre arra használják fel, hogy az egészségügy érdemben javuljon, és végre tényleg európai színvonalúvá váljon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Próbáltam szó szerint jegyzetelni, de ön valami olyasmit mondott, hogy az egészségügyben dolgozók, az orvosok és az ápolók az utolsók, akik működésben tartják a rendszert, működésben tartják az egészségügyet, ezért nagy elismerés illeti őket.

Nyilván teljes mértékben egyetértünk, nemcsak a Semmelweis-napon, hanem máskor is, hogy nagy elismerés illeti őket. De ön azért nem azon tüsténkedett, hogy ezek az orvosok és ezek az ápolók itt, Magyarországon ezt a rendszert működésben tartásuk. (Dr. Lukács László György közbeszól. - Nagy zaj.) Hanem ön olyan tevékenységet folytatott, mint a régi jó liberálisok...

ELNÖK: (Dr. Lukács László György felé:) Ön elmondta a véleményét öt percben, sőt 5 perc 15 másodpercben, úgyhogy legyen szíves, most hallgasson, jó? Köszönöm.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Lehet, hogy jól derülnek a kedves jobbkos képviselők, de akkor saját magukat nevetik ki igazából, és saját magukat teszik komolytalanná, ha azt mondják, hogy az ő párttársuknak orvosokat vinni külföldre szabad, amúgy pedig a kormány miért nem dolgozik azon, hogy több orvos legyen a magyar egészségügyi rendszerben. Ahogy megnéztem, ön ugye arra volt büszke, hogy fél év alatt 62 orvost vitt külföldre az a cég, amely, ahogy ön is mondta Baló György műsorában az RTL-en, amire egykori pártelnöke azt mondta, hogy sóval hinti be az RTL Klub helyét is, nos, ön elment oda nyilatkozni, és azt mondta, hogy benne volt a cégben, amelyik orvos-exportálással foglalkozott, ez is benne volt a tevékenységei között. Ön ezt mondta, Baló György műsorában, tisztelt képviselő úr. Nos, tehát minden harmadik napon vitt ön külföldre egy magyar orvost a magyar egészségügyi rendszerből, és ebből szereztek önök akkor a jövedelmüket, ebből tartották fönnt magukat. Külföldön azt mondta, hogy európai szintű a magyar orvosok képzettsége, ezért Európa más országaiba vitte őket, így fél év alatt sikerült 62 orvost elvinni. A többi nyilatkozatát sajnos nem ismerhetjük, amelyeket zárt ajtók mögött tett, hogy összességében mennyit vitt külföldre. De hát ön, ha hétfőn, kedden nem is, de szerdán már vitt egy orvost, aztán csütörtök-pénteken megint nem, de szombaton egy újabb orvost vitt külföldre. Így zajlottak az ön napjai. Itt pedig úgy zajlanak, hogy hétfőn-kedden számonkéri rajtunk, hogy miért van ilyen kevés orvos; aztán nem tudom, hogy szerda-csütörtök-pénteken pontosan mit csinál, azt a pártja majd beosztja önnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ennyire hiteles a Jobbik politikája. Nem tudom, már hányadik ciklusban van ön itt bent a parlamentben, de a Jobbik még a többedik ciklusban sem talált egy olyan egészség-szakpolitikust magának, aki ne vitt volna orvosokat külföldre, és ne orvosexportból élt volna. Ennyit a Jobbik egészségügyi hitelességéről, tisztelt képviselő úr. Ahogy említettem, mi egyaránt elismerésekben, ünnepekben és béremelésben is meg kívánjuk becsülni azokat, akik az egészségügyben dolgoznak, és igyekszünk nekik valóban egyre több helyen Magyarországon európai szintű munkakörülményeket is biztosítani.

Mert az a 77 kórház, amit felújítottunk, a felújított részek európai szintűek. Az az 54 rendelőintézet, amit felújítottunk, európai szintűek. Az a 104 mentőállomás, amit felújítottunk, európai szintű. Az a 23 rendelőintézet, amit újonnan építettünk, európai szintű, és az a 31 új mentőállomás, amelyet szintén megépítettünk teljesen új mentőállomásként, most már szintén európai szintű. Így a mentőállomások többsége vagy új, vagy felújított, európai szintű, és már csak a kisebbsége az, amely valóban egy korábbi korszak technikai színvonalát vagy kialakítását mutatja. De bízunk benne, hogy egyre több ilyen lesz, ezért fogtunk bele az „Egészséges Budapest” programba is, amelyben nemcsak a szuperkórházakat kívánjuk európai szintűre emelni, hanem 25 társ-kórházat és 16 szakrendelőt is európai szintű ellátási formára kívánunk emelni.

Ön a CT-eket és az MR-eket említette, tisztelt képviselő úr. Csak azt felejtette el megemlíteni, hogy az elmúlt esztendőben 50-100 százalék között nőtt ezeknek a száma, ennyivel több ember jut ilyen diagnosztikai lehetőséghez. Meg azt is elfelejtette említeni, hogy milyen béremelések voltak, a mentődolgozóknál plusz 10 százalék a többi, 65 százalékos egészségügyi szakdolgozói emelésen túl. És ezzel, mondjuk, a mentés költségvetése 74 százalékkal emelkedett a korábbi évekhez képest.

Vagy azt is elfelejtette mondani, hogy amikor ön még fénykorát élte és szállította külföldre a magyar orvosokat, akkor még 845-en mentek egy évben külföldre, tavaly meg már csak 334-en. Vagyis 60 százalékkal esett. És ez nemcsak azért van, mert ön kiesett erről a piacról, hanem azért is, mert Magyarországon most már jobb béreket tudunk az orvosoknak, ápolóknak kínálni. A következő években azon fogunk dolgozni, hogy ne csak jövőre növekedjen 8 százalékkal az ápolók bére, hanem tovább folytatódjanak ezek a béremelések. De ahogy elnézzük, erre csak a Fidesz és a KDNP a garancia, mert bármelyik másik ellenzéki párt csak veszélybe tudná sodorni az egészségügyet.

És ennek volt a következménye, hogy most már a várólisták is olyan szinten vannak, mint Nagy-Britanniában, és nem olyan szinten, mint ahogy 2010-ben voltak, amikor még 70 ezren szerepeltek a várólistákon, most pedig 28 ezren szerepelnek csak rajta. Ezt a munkát kívánjuk folytatni, mert van még teendő, de erre mi készen állunk. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

(13.40)

ELNÖK: „A gazdaság helyzetéről” címmel a Párbeszéd-frakció részéről Mellár Tamás képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban nemcsak a foci-vb okozott mindannyiunknak nagy izgalmakat, hanem a forint árfolyama is, amely pénteken 330 forintra emelkedett

az euróval szemben, és ez egy történelmi mélypontot jelent. Ilyen gyenge a forint még sohasem volt. De hogy a dolog ne legyen véletlen, ma reggel újból beállt ez a 330-as negatív csúcs.

Kormányközeli szakértők és a kormány szóvivője is azzal magyarázta ezt a forintgyengülést, hogy bizonyosan valamilyen spekuláció van a dolgok mögött, és ezután, gondolom, nagyon sokakban gyorsan beugrott az is, hogy biztosan Soros és az ő ügynökei vannak a dolog mögött, ők próbálják elveszejteni a forintot, hiszen volt már erre történelmi példa, hogy annak idején az angol fonttal szemben is spekuláltak Sorosék.

Nos, még mielőtt önök, kedves kormánypárti képviselők, gyűléstfélórát indítanának el, hadd ajánljak önöknek két megfontolandó tény. Az egyik tény az, hogy az elmúlt időszakban az amerikai jegybank elindított egy kamatemelési fordulót, amelynek következtében a külföldi tőke Közép- és Kelet-Európából elindult a tengerentúlra visszafelé, ami azt jelenti egyébként, hogy az egész régió pénzei ezt megérezték, tehát a lengyel zloty, a cseh korona, a török líra és így a magyar forint is jelentősen gyengült.

De emellett van egy másik elem, ami ennél sokkal fontosabb, ez pedig a következő. Az elmúlt két esztendőben igen makacsul és igen erőteljesen emelkedett az infláció. Az infláció jelenleg 3 százalékos körüli szinten van, és az idén is ennyi, és az MNB előrejelzése szerint a jövő esztendőben is 3 százalékos lesz legalább vagy 3 százalékos fölött lesz.

Ezzel szemben áll viszont a 0,9 százalékos jegybanki alapkamat. És ezt a 0,9 százalékos jegybanki alapkamatot az MNB nem is óhajtja változtatni, legalábbis a legutolsó monetáris tanácsi ülésen ezt mondták, és a későbbiekben is azt mondták, hogy nincs napirenden a kamatláb megemelése. Ez viszont azt jelenti, hogy a 3 százalékos inflációból és a 0,9 százalékos jegybanki alapkamatból következően a reálkamatláb negatív. Ha a reálkamatláb negatív, ez nyilvánvalóan a megtakarításokat nem ösztönzi, és nem ösztönzi azt, hogy forintban tartsák a vagyonukat a gazdasági szereplők. Ami azt jelenti, hogy a forint elindult a gyengülés útján, és a gyengülés következtében ez mindenképpen invitet adott a spekulánsoknak is arra, hogy shortoljanak, vagyis hogy arra spekuláljanak, hogy a forint a következő időszakban is gyengülni fog. És ez a shortolás nyilvánvalóan továbbgyengítette a forintot. De ez nem szükségszerű, hogy ennek így kellett volna alakulni, ugyanis a jegybank ezt meg tudta volna mindenképpen akadályozni, csak azt kellett volna neki mondania egy-két héttel ezelőtt, hogy vége van az alacsony kamat időszakának, és elindul a kamatemelés időszaka, és akkor ez az egész forintgyengülés elő sem állt volna. Hogy ezt miért nem tette, azt nem nagyon lehet tudni. Talán azért, mert követi a korábbi miniszterelnököknek az intelmét, aki ugye, ócsítani akarta a forintot - talán van, aki még emlékszik rá -, hogy ez az exportot valamilyen módon ösztönözze, természetesen ezt csak rövid távon lehet megtenni; vagy pedig valamilyen más oka van a dolognak.

De bármi is áll a dolgok mögött, egyvalami biztos: hosszú távon nem maradhat fenn ez a helyzet, nem lehet negatív a reálkamatláb, a jegybanknak előbb-utóbb emelnie kell az alapkamatot. A kérdés természetesen az, hogy mikor fogja ezt megtenni. Az, aki tudja vagy sejti azt, hogy mikor történik meg Magyarországon a kamatforduló, tehát mikor fog a jegybank kamatot emelni, az nagyon jól tud spekulálni, és nagyon nagy haszonra tud szert tenni mindaddig az ideig, ameddig ez a kamatemelés meg nem valósul. Nekem valami azt súgja egyébként, hogy itt és most nem Soros György az, aki a legautentikusabb információkkal rendelkezik a tekintetben, hogy az MNB mikor is szándékozik kamatlábat emelni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen lehet polemizálni a parlament falai között ezekről a kérdésekről, de a kérdést, hogy az MNB mikor fogja majd az alapkamatot megemelni, azt az MNB tudja megválaszolni, és ő fogja megtenni.

Természetesen ön is tudja nagyon jól, hogy egy árfolyam-politika különböző hatásai lehetnek, és az árfolyam-politika gazdasági célokat is szolgál. De hogy az elmúlt időszakban az árfolyam-politika eszközét hogyan használták, emlékeztetném önt, hogy volt olyan kormányzat, amikor a kormányzat akár politikai szinten is behajszolta a vállalatokat és az embereket a devizahitelezésbe, majd a későbbiekben nagyon-nagyon komoly hátrányt szenvedtek, és ahhoz az Orbán-kormány kellett, hogy ebből a devizahitelezésből és a devizahitelezés miatt rossz helyzetbe került embereket különböző segítséggel, támogatással kisegítse. De hogy az elmúlt időszakban mind a kormányzat, mind pedig az MNB odafigyelt a magyar forint árfolyamára, és a gazdaság szolgálatába állítva alakította ki azt a gazdaságpolitikát, amelyet segített a deviza árfolyamának, a forint árfolyamának az alakulása is, talán az bizonyítja, hogy az elmúlt időszakban, főként 2013 óta, amióta a magyar gazdaság a 2008-2009-es válság után elkezdett kilábalni a válságból, jelentős eredményeket ért el.

Néhány adatot hadd mondjak önnek, kedves képviselőtársam, ezzel kapcsolatban. Például a statisztikai adatok egyértelműen visszaigazolják azt, hogy az elmúlt időszakban a kormányzat, a kormányzatban belül a gazdaságpolitikáért felelős szakemberek, politikusok, szakpolitikusok jól határozták meg az ország gazdasági fejlődését, a GDP-arányos növekedést. Például tavaly 4 százalékkal bővült a gazdaság, és ezen belül is 17 százalékkal, vagyis soha nem látott mértékben növekedtek a beruházások hazánkban. A foglalkoztatottak száma jelentős mértékben növekedett, közel 4,5 millió ember dolgozik Magyarországon, az elmúlt időszakban ez közel 750 ezer fős

növekedést jelentett. 2010-hez képest a munkanélküliség jelentős mértékben csökken, közel 12 százalékról a legutóbbi adat szerint - a múlt héten jelent éppen meg - 3,7 százalékosra mérséklődött. Jelentős mértékben csökkent tehát a munkanélküliségi mutató.

Jelentős mértékben növekedtek a bérek, közel 6 éve egyfolytában növekszik a reálbér Magyarországon, és hogyha szabad idéznem, hogy pontosan fogalmazzak, egy megállapítást, egy előrejelzést, a brit szakszervezeti szövetség szerint 2018-ban Magyarország áll majd a fejlett ipari gazdaságok alkotta OECD-szervezet reálbér-növekedési ranglistájának élén. Tehát folyamatosan eredményeket tudunk fölmutatni az elmúlt időszakban.

És hogy ez az emelkedés, ez a növekedés folyamatos és jól prognosztizált, szeretném ugyancsak néhány adattal igazolni ezt. A 2013-as konvergenciaprogramban például 0,7 százalékos GDP-növekedéssel számolt a kormány, majd az első közlés szerint a tényleges növekedés 1,1 százalékos volt. '14 tavaszán a kormány 2,3 százalékos növekedéssel számolt, a tény 3,5 lett. A 2015. év konvergenciaprogramban 3,1 százalékkal tervezett a kormány, a tény 3,4 százalékos lett, 2016-ban a hatéves bérmegállapodást követően 2017-re a kormányzat 4,1 százalékos növekedést prognosztizált, és 2017-ben ez a tény 4,2 százalékos lett. Ez azt mutatja, hogy szinte minden évben egy kicsivel nagyobb volt a tényleges növekedés ahhoz képest, amit prognosztizációként a kormányzat megállapított. Igaz ez a fejlődés a kkv-szektorban is, bár sok nehézséggel küzdenek, de pontosan az én minisztériumomnak az feladata, hogy a kkv-szektor - amely a magyar gazdaság gerincét adja, főként, ha a foglalkoztatási számot nézzük, hiszen tudjuk nagyon jól: a magyar kis- és középvállalkozások foglalkoztatják körülbelül 70 százalékat a magyar dolgozóknak, foglalkoztatottaknak - tovább növekedjen. Tehát ez a minisztérium tesz meg mindent annak érdekében, hogy a következő időszakban olyan gazdasági környezetet alakítson ki, amelyben a magyar kis- és középvállalkozások további növekedést, jelentős fejlődést tudnak elérni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok سراiból.)*

(13.50)

ELNÖK: Az LMP részéről Demeter Márta képviselő asszony kért szót: „Mit tesz a kormány Magyarország biztonságáért?” címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ország biztonságának egyik garanciája, hogy megbecsüljük azokat, akik a mindennapokban a magyar emberek biztonságát szolgálják. Így itt, a Ház falai között is szeretnék köszönetet mondani nekik az elhivatott szolgálatért.

Versenyképes illetményeket kell tehát biztosítani a katonáknak, honvédségi dolgozóknak és a rendvédelmi területen dolgozóknak is. Bár a honvédelmi illetményalap jövőre 44 600 forintra emelkedik, a

rendvédelem területén még mindig a 38 650 forintos köztisztviselői illetményalap a számítási pont. Emellett a közalkalmazotti bértábla sem változott, és mára alkalmazhatatlan.

A probléma megoldása sürgető, hisz a honvédelem és a rendvédelem területén körülbelül 75 ezer fő érintett. Emellett mindegyik szervezet óriási létszámihiánnyal és fluktuációval küzd, ami extra túlterheltséget okoz az állománynak. Mindkét területen az állomány éves szinten 8-10 millió óra túlszolgálatot és túlmunkát teljesít, ami fenntarthatatlan. Ez a munkavégzés hatékonyságát is rontja, valamint balesetekhez vezethet. Elfogadhatatlan az is, hogy a hivatásos és szerződéses állomány drasztikus hiányát mindössze egy kétoldalas tesztet kitöltő közmunkásokat alkalmazva próbálják meg elrejteni. Így mára halaszthatatlan az illetményalap egységesen 60 ezer forintra történő emelése, és a közalkalmazotti bértábla rendezése, annak minimálbérhez kötésével.

Amikor a biztonsági területen dolgozók helyzetéről beszélünk, akkor nem feledkezhetünk meg a személy- és vagyónőrágazatban dolgozókról sem, a biztonsági őrekről. Fontos látnunk ugyanis, hogy az állam által a biztonsági területen foglalkoztatott állomány mellett a piacon dolgozók is súlyos problémákkal szembesülnek, és tarthatatlan körülmények között dolgoznak. Bár ők nem az állam foglalkoztatottjai, mégis az államnak lenne kötelessége azt a szabályozási környezetet biztosítani számukra, és azt be is tartatni, ami megakadályozza, hogy a végletekig kiszolgáltatottak legyenek.

Magyarországon jelenleg is személy- és vagyónőrek tízezreit dolgoztatják feketén. Szavakban erősen küzd a kormány a feketefoglalkoztatás ellen, de ebben a szakmában sem tesznek semmit a valóságban. A személy- és vagyónőrek ott vannak mindenütt, az illetszerboltban, murvával hintett parkolók lakókocsijaiban, az elektronikus kapukat helyettesítik a metróban. A Belügyminisztériumnak kellene felügyelnie a területet, a nyilvános adatokból viszont az látszik, hogy nagy a baj, és nagyon sok embert foglalkoztatnak feketén. Akit pedig így vagy úgy bejelentenek, nagyon keveset keres. A minimálbéren bejelentett biztonsági őr mára a szakma elitjébe tartozik - papíron. Mint ahogy szintén inkább csak papíron érvényesek a területet szabályozó szigorú előírások. A személy- és vagyónőrésszel foglalkozó cégeket és személyeket a rendőrségnek kell ellenőriznie igen szigorúan - vagyis hát kellene. Ehhez képest a biztonsági őrök szinte minden cégnél, hivatalnál kiszervezett vállalkozásoknak dolgoznak.

Nyílt titok, hogy feketén vagy minimálbért készpénzzel kiegészítve dolgoztatják őket. Még a szakma legnagyobb cégei is nagyon kevés embert alkalmaznak papíron. Jelenleg több mint százezer személy- és vagyónőrendély érvényes Magyarországon, ám közülük csupán 39 ezren dolgoznak bejelentve olyan cégnél, amelyeknek a vagyónőrés a fő tevékenysége. Eszerint akár 62 ezer vagyónőr is feketén dolgozhat. Jellemző, hogy a cégek mára munkaerő-kölcsönzőket

vonnak be, hogy elkerüljék a járulék- és adófizetést, így alakulnak ki a végeláthatatlan alvállalkozói láncok, amellyel megkárosítják az államot tízmilliárdokra, és kiszolgáltatják a munkavállalókat. Ebben a szektorban a munkavállalók 71 százaléka ellen követel jogsértést a munkaadó.

A legtöbben mindössze 400-600 forintos órabért kapnak kézhez. A problémát súlyosbítják a kifizetetlen túlórák, a ki nem adott szabadságok, a teljes kiszolgáltatottság, a hatósági ellenőrzés hiánya és a terület alulszabályozottsága miatt. Ez az alulszabályozottság rendkívül nehéz helyzetbe hozza a tisztességes foglalkoztatókat, és továbbra is kedvezményezi és nem képes visszaszorítani a törvénytelen séget elkövető munkáltatókat.

A kormány nem tesz érdemi lépéseket a probléma megoldására, sőt olyan törvénymódosítást fogadtak el, amellyel már érdemben tájékozódni sem lehet arról, hogy mely cég végez engedéllyel egyáltalán személy- és vagyonőri tevékenységet. Nem tudom, melyik államtitkár úr fog válaszolni, de kérem, hogy ne jöjjenek azzal, hogy hány törvénymódosítás volt, mennyi mindent tettek meg az ágazatban dolgozókért, mert bármilyen szabályt hoztak, az egyáltalán nem oldotta meg a problémát. Mára a helyzet tarthatatlan. Tehát kérdezem önöktől, hogy mit tesz a kormány a helyzet megoldására, és mikor lépnek végre a több mint százezer munkavállaló végletes kiszínezése ellen egyébként most, a családok évében. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Bár ez nem az interpelláció időszaka, ennek ellenére válaszára Kontrát Károly úrnak adom meg a szót. Parancsoljon! *(Demeter Márta: Megtisztelő...)*

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Arra kérem önt, mivel én tisztességesen végighallgattam, ön ne határozza meg, hogy mire válaszolok, illetőleg mit nem fogok elmondani, vagy mit ne mondjak el. Tartsa tiszteletben azt, hogy én a legjobb tudásom szerint *(Dr. Vadai Ágnes: Az nagyon kevés lesz most!)* és a törvényeket betartva szeretném önt tájékoztatni az ön által feltett kérdésekre adandó válaszomban. Ez az én kiindulási alapom, és kérem, hogy ezt tartsa tiszteletben.

Ami a lényegét illeti, tisztelt képviselő asszony, Magyarországon rend van, Magyarországon biztonság van, és ma a biztonság a legnagyobb közösségi érték az egész világon, Európában, Magyarországon is, hiszen ez meghatározza a mindennapok boldogulását, biztonságunk alapvető feltételeit. Én itt is szeretnék köszönetet mondani mindazon hivatásos állományúaknak, mind a honvédeknek, mind a rendőröknek, a rendvédelmi hivatásos állományúaknak, akik annak érdekében dolgoznak, hogy Magyarországon rend legyen, biztonság legyen. Ennek ellentételezéseként a kormány ígéretének megfelelően 2015. július

1-jétől új szolgálati törvényt léptetett hatályba, amelynek egyik nagyon fontos eleme az életpályaprogram, előmeneteli és illetményrendszer, amelynek fontos része az, hogy 2019. január 1-jéig átlagosan 50 százalékos illetményemelést hajtunk végre mind a honvédeknél, mind pedig a rendvédelmi hivatásos állományúaknál. Ez a rendvédelmi hivatásos állományúaknál több mint 60 ezer hivatásos állományút érint, akik a Belügyminisztérium irányítása alatt végzik a tevékenységüket, és ebből az illetményemelésből már 45 százalékat végrehajtottuk, és 2019. január 1-jétől a fennmaradó 5 százalékos emelést is teljesíteni fogjuk. Meg fogják kapni a 2019. évi januári illetménnyel a hivatásos állományúak az újabb 5 százalékos emelést, és megvalósul az átlagos 50 százalékos illetményemelés.

Szeretném tisztelettel felhívni az ön figyelmét arra, hogy a 2019-es központi költségvetés tárgyalását, általános vitáját a parlament az elmúlt héten folytatta le, és én hozzászólásomban ott elmondtam, hogy ennek az illetményemelésnek a forrásai a 2019-es költségvetésben mind a honvédek vonatkozásában, mind pedig a rendvédelmi hivatásos állományúak vonatkozásában teljes mértékben rendelkezésre állnak. De nemcsak ez áll rendelkezésre, tisztelt képviselő asszony, hanem 12 milliárd forint teljesítményjuttatás is, amelyet az elért teljesítmény alapján kap meg a hivatásos állomány, és a hivatásos állomány lakhatási feltételeinek a támogatására is közel 3 milliárd forint áll rendelkezésre. Tehát illetményemelést hajtunk végre, a teljesítményjuttatást biztosítjuk, és a lakhatási támogatást is biztosítjuk a hivatásos állományúaknak, mind a rendvédelmi hivatásos állományúaknak, mind pedig a honvédek részére.

Ami ön mond, hogy óriási létszámhiány van, fluktuáció, azzal kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy ez egyszerűen nem igaz. Nem igaz, amit mond, képviselő asszony, nincs óriási létszámhiány. Volt egyébként, 2010 előtt valóban, csak az a korábbi időszakra vonatkozott, amikor ezrével, sőt tízezérekkel hagyták el a fiatal, szolgálatot teljesítők 40 éves koruk táján *(Demeter Márta: A biztonsági örökről beszéljen, államtitkár úr!)* a hivatásos állományt mind a rendőröknél, mind a katonáknál, de ez megszűnt, és 2012 óta ez a lehetőség bezárult, 2015-től pedig az új szolgálati törvénynek köszönhetően megbecsüljük a hivatásos állományúakat. Korábban is egyébként, 2010-től, amikor mi kormányra kerültünk, kiegészítő juttatást biztosítottunk a tiszthelyetteseknek és a zászlósoknak *(Dr. Vadai Ágnes: Muszáj volt, mert elvitte az adó!)*, 2015-től pedig átfogó illetményemelést valósítottunk meg.

(14.00)

Ami pedig a közfoglalkoztatottakkal, a közmunkásokkal kapcsolatos negatív észrevételét illeti, én szeretném visszautasítani. Én nagyra becsülöm a közfoglalkoztatásban dolgozókat, hiszen nagyon fontos munkát végeznek, hozzájárulnak ahhoz, hogy a saját és családjuk eltartását a közfoglalkoztatással biztosítsák.

Ami pedig a biztonsági örök munkáját illeti (*Un-gár Péter: Vagyonörök!*), illetőleg az ellenőrzéseket meg a jogsértéseket, szeretném elmondani, hogy a Belügyminisztérium minden jogszabályban előírt kötelezettségének és a rendőrség is minden jogszabályban előírt kötelezettségének eleget tesz, a szükséges ellenőrzéseket elvégzi (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ezzel is hozzájárul ahhoz, hogy ezen a területen jogszerű állapotok kerüljenek fenntartásra.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjának vezetője, Harrach Péter képviselő úr szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Európai események” címmel. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban két, Magyarországot is érintő esemény történt az Unióban: a Sargentini-jelentés bizottsági elfogadása, illetve az uniós csúcson, ahol megállapodás is született.

A jelentéstevő asszonyról elmondhatjuk, hogy méltó tanítványa a '68-as generáció hangadóinak, olyan forradalmár, aki nekimegy mindennek, ami hagyományos értéket képvisel, de helyette nem tud működésképes ajánlatot tenni. Miközben toleranciát hirdet, nem tudja elviselni, ha valaki másképpen látja a világot. Persze, megvannak a szellemi elődei Európában, a történelem során különböző köntösben jelent meg az az ideológia, ami közben alig változott, aminek követői mindig a keresztény értékeket támadták, és az azokat képviselő struktúrákat. Mindig egy szépen látszó társadalmi cél öltözetében jelentek meg. Ma ezt éppen nyílt társadalomelméletnek nevezik. Hiába bizonyosodott be a gyakorlatban, hogy ez nem működőképes, fanatikus híveit ez nem rendítette meg. Még erőszakosabban igyekeznek rákényszeríteni dekadens nézeteiket mindenkire.

A közvélemény befolyásolására számtalan szervezetet és médiumot működtetnek. Ezt a szemléletet tükrözi a jelentés is, ami tárgyilagossággal nem vádolható, elfogult és előítéletes. Megfogalmazója rossz viszonyban van a tényekkel, meghamisítja őket, vagy úgy formálja, hogy előítéleteit igazolják.

Néhány példát hadd mondjak! Szerinte Magyarországon sérül a sajtószabadság. Valójában úgy tűnik, a baloldali média egyeduralmát hiányolja, pedig ez ma is jelen van, olyannyira, hogy az ellenzéki kampányt is át tudta vállalni önként helyett. (*Dr. Harangozó Tamás nevet.*) Nálunk nem a sajtószabadsággal van baj, hanem a sajtóetikával; az antiszemitizmus vádja is megjelenik. Én azt javasolom, kérdezze meg erről az izraeli miniszterelnököt. (*Korózs Lajos: Pont őt?*) Civilellességet vet a szemünkre. Nyilván a hazai bevándorlást támogató szervezetekre gondol, akiknek csak azért nincs migránsszállító hajójuk, mert nincs tengerpartunk.

Az uniós csúcson is most történt, érdemes erről is néhány szót szólni. (*Dr. Vadai Ágnes: Főleg a videóról, az nagyon szép!*) Ott egészen más hangok jelentek meg, az ok azonban nyilvánvaló. Míg a Bizottság és a Parlament köreiből erősen érvényesül a bevándorláspárti föderációs szemlélet, addig a Tanács tagjai a tagállamok polgárainak megváltozott véleményét is képviselik. A nyugati országok engedékenységét persze növelte számunkra két veszélyes probléma megoldásának a kényszere: egyrészt a német koalíciós válság, másrészt az Unió működőképességét is veszélyeztető feszültség, ami a migráció kezelésének eltérő megítéléséből adódott.

Milyen eredményt hozott ez a találkozó? Ma még korai lenne végső győzelemről beszélni, de áttörésről igen. A kötelező kvóta lekerült a napirendről, az Unió határainak védelme hangsúlyt kapott, és a külső menekültábrók létesítésének a szükségessége. Megjelent az önkéntes belső, úgynevezett ellenőrzött központok létrehozásának a szükségessége, ahonnan azonban nincs kötelező betelepítés. Ez is megfelel a magyar véleménynek, hiszen azt mondtuk, hogy minden állam maga döntse el, hogy akar-e bevándorlókat.

Ez a három szempont, úgy érzem, hogy a magyar küldöttségnek és nyilván a magyar szempontoknak, beleértve a V4-ek együttes szempontjait, megfelelő, és ilyen értelemben mondhatjuk azt, hogy valóban áttörés történt. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Orbán Balázs államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen, valóban június 28-29-én megtartotta az Európai Tanács a soros ülést (*Zaj, közbeszólások, derűtség az ellenzéki pártok soraiban.*), és e tekintetben egy mondat jutott eszembe. Nem kell félni a „soros” szótól, kedves képviselőtársak, azt gondolom. (*Gréczy Zsolt: Nektek különösen nem! - Derűtség, közbeszólások.*) Van ennek semleges jelentése is, csak önök nem így használják, nekünk ez a legnagyobb problémánk ezen az oldalon.

A következő mondat jutott eszembe az európai tanácsi ülésről: „Félek a görögöktől, még ha ajándékot hoznak is.” Miért jutott eszembe ez a mondat? Azért, mert valóban, akár első látásra nevezhetnénk az Európai Tanács következtetéseit ajándéknak is. Megváltozott a tanácsi következtetéseknek a tónusa. Végre kimondásra került az, hogy az irreguláris migrációt csökkenteni kell. Kiemelésre került az, amit mi régóta mondunk, hogy Unióban kívüli hotpotokban kell a migrációs helyzetet kezelni. Kimondásra került az, amit a magyar kormány régóta képvisel, hogy Unióban belüli hotpotokat is létre kell hozni, és ezeket a hotpotokat zárttá kell tenni. A magyar kormány régóta mondja ezt, sőt egyfajta pilotprojektként a gya-

korlatban is tranzitónak néven ezeket a zárt hot-spotokat létrehozta a magyar határon. Tehát tulajdonképpen a működő magyar megoldásoknak az átvételéről szól az európai tanácsi következtetés.

Kimondta, hogy az NGO-k működésének nem szabad a hatóságok munkáját zavarnia. Véleményünk szerint ez nem egy erős szöveg, de azért ahhoz képest, ahonnan indultunk, azért kétségtelen az előrelépés. És igen, frakcióvezető úr, az is igaz, hogy a V4-es országok küzdelme árán kimondásra került az, hogy a felállítandó hot-spotokból, legyenek azok az Európai Unió területén kívüli vagy belüli hot-spotok, nem lehet kötelezően kérelmezőket áttenni a tagállamokba.

De miért mondom én mégis azt, hogy ez nem egy ajándék, hanem inkább óvakodásra van okunk, túl azon, hogy nekünk a munkakörünk része is az, hogy aggódjunk? Első és legfontosabb érvem emellett az, hogy láttunk már ilyet. Láttunk már ilyet a migrációs válság kezdetén, amikor kimondásra került bizonyos uniós intézmények által, hogy nincs kötelező áthelyezése a menedékkérelmezőknek. Mi történt többségi tanácsi döntéssel? Elfogadták az uniós országok a kötelező áthelyezést 120 ezer ember vonatkozásában.

Másrészt felhívnám a figyelmet arra, hogy az ördög a részletekben rejlik, ugyanis lehet, hogy elsőre jól hangzik az, hogy határmenedzsmenről beszélünk, de hogyha nem a határok lezárásáról és az irreguláris mozgások megállításáról szól, akkor ez mégis inkább a bejövő embereket segíti, nem pedig a határvédelmet támogatja.

Harmadrészt ugyanilyen kérdés az, hogy minek tekintjük az Uniót kívüli hot-spotokat. Mik ezek? Turisztikai ügynökségek, amelyek beszállítják az embereket az Európai Unió területére? Véleményünk szerint nem így kell működniük, hanem olyan határvédelmi eszközöknek, amelyek az irreguláris bemozgást megpróbálkozik (*sic!*) embereket visszatartják, és oda megtörténik a visszaszállításuk.

Negyedrész, még ha az Európai Tanács rá is jön arra, hogy mit is kellene itt csinálni, azt látjuk, hogy a többi uniós intézmény, élen az Európai Parlamenttel és élen az Európai Bizottsággal, nem követi a politikai irányszabásra kijelölt Európai Tanácsnak az irányvonalát. Teljes mértékben ezzel ellentétes javaslatokat, következtetéseket találunk.

Ötödrész, egyik intézmény sem foglalkozik azal, hogy milyen migrációs nyomás van az Európai Unió környékén, szomszédságában, milyen migrációs nyomás van a szubszaharai Afrikában, hány millió ember vár Törökországban, illetőleg az észak-afrikai partvidéken arra, hogy megkísérelje az Európai Unióba való belépést.

(14.10)

Ezek miatt azt mondhatjuk, hogy nem tekinthetjük ajándéknak az Európai Tanács következtetéseit, hanem óvakodásra intenék mindenkit.

Itt térnék rá a frakcióvezető úr által említett Sargentini-jelentésre is, hiszen mindeközben az Európai

Parlamentben a jogállamiság-mechanizmussal kapcsolatban olyan politikai nyomásgyakorlás zajlik Magyarországgal és egyébként más tagállamokkal szemben is, akik a migrációs politikájukkal kapcsolatban eddig irányt mutattak, ami az európai politikai elitnek egy utolsó, kétségbeesett kísérlete arra, hogy az európai parlamenti választások előtt nehéz helyzetbe hozza a sikeres és alternatív migrációs politikát folytató tagállamokat.

Éppen ezért óvatosságra intenék mindenkit (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és azt jelenteném, hogy a magyar kormány tovább küzd az Európai Unióban a magyar érdekek érvényesítése érdekében. Köszönöm a szót. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A mai utolsó napirend előtti felszólalást Halász János képviselő úr, a Fidesz részéről fogja elmondani: „Európa migrációs politikája” címmel. A képviselő úré a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A múlt héten fontos európai uniós csúcs zajlott Brüsszelben, a migráció volt most is a téma, és ahogy hallottuk, értelemszerűen itt a Házban is többször szóba került már ez a dolog. Tudjuk, hogy Magyarország véleménye következetes a migrációt illetően, és ezt a véleményt egyre többen vallják magukénak.

A migrációban az idő bennünket igazolt, és Nyugat-Európa is végre kezd felébredni, fenyegetett ugyanis az a veszély, hogy a létrehozandó menekülttáborokból az európai országokba szétosztják a migránsokat. Ezt a javaslatot sikerült visszavernünk, és a saját javaslatunkat pedig elfogadtatnunk, amely világosan kimondja, hogy az ezután létrehozandó menekülttáborokból senkit sem lehet áthelyezni másik országba az adott ország beleegyezése nélkül, így Magyarország továbbra sem lesz bevándorlóország, megmarad Magyarországnak.

De nem lehetünk maradéktalanul elégedettek: bár a „kötelező kvóta” kifejezés kétségkívül lekerült a napirendről, a probléma még egyáltalán nem oldódott meg, több millió migráns érkezett Európába az elmúlt években, és újabb milliók szeretnének jönni. A balkáni útvonal él, és Afrikából is özönlenének Európába a migránsok, ráadásul a következő költségvetési ciklus mostani tárgyalása is azt bizonyítja, hogy a migráció támogatása továbbra is fontos cél Brüsszelben.

Az emberek azonban már nemcsak Magyarországon, nemcsak Közép-Európában, nemcsak Olaszországban vagy Ausztriában, hanem egész Európában azt akarják, hogy védjük meg a határokat. Az emberek azt akarják, hogy védjük meg a határokat, és ezzel védjük meg az emberek biztonságát. Azt akarják, hogy akik már bent vannak, azokkal szemben folytassuk le az eljárásokat, és vigyük őket haza. De az európai vezetők nem azt teszik, amit az emberek akarnak és elvárnak tőlük. A Fidesz szerint ebben a kérdésben az adhat felhatalmazást, ha megvárjuk a jövő évi európai

parlamenti választásokat, hogy az emberek ott is elmondhassák a véleményüket. Teljesen értelmetlen, hogy Brüsszelnek továbbra sem célja a migráció megakadályozása, azt mindig újabb és újabb eszközökkel próbálják segíteni. A brüsszeli politikai vezetés rendre fellép azokkal az országokkal szemben, akik nem nyitottak az európai egyesült államok eszméje és a bevándorlás támogatása mellett.

Erre volt példa a már itt is említett másik, múlt heti európai uniós esemény, az úgynevezett Sargentini-jelentés elfogadása, ebben megint támadják hazánkat. A Sargentini-jelentés amellet, hogy nyilvánvaló hazugságokat tartalmaz, már lefolytatott vitákat elevenít fel, és tagállami hatáskörbe tartozó kérdésekben kritizálja hazánkat. Brüsszelben koncepciós eljárás zajlott Magyarországgal szemben, és ezt egy politikai ítélettel zárták le: nyomást akarnak gyakorolni Magyarországra, hogy változtassuk meg álláspontunkat a bevándorlás kérdésében, de miután a magyar választók ezt a kérdést eldöntötték, erről nincs mit beszélni.

Brüsszelben Soros György kottájából játszanak, a migrációt és az európainépeség-cserét tekintik értékeknek. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Ezzel szemben mi a biztonságot, a családot, a keresztény kultúra védelmét és a munka megbecsülését tekintjük olyan európai értékeknek, amelyeket követni, képviselni és védeni kell. Mi a magyar emberek érdekeit nézzük, nem fogjuk engedni, hogy egyetlenegy illegális bevándorló is betegye a lábát Magyarországra. A Soros-hálózat és a vele szövetséges brüsszeli politikusok persze egyre erőszakosabban akarják másokra kényszeríteni saját bevándorláspárti politikájukat.

Láthatjuk, Soros emberei mindenütt ott vannak: a jelentést készítő Judith Sargentini maga sem tagadta, hogy a milliárdos embere, ahogy a magyar baloldal képviselői is mindig a hazájuk ellen, a migráció mellett foglaltak állást, és támogatták a jelentést. Ennek tökéletes példája, hogy a Demokratikus Koalíció képviselője, Niedermüller Péter a jelentés vitája során Magyarországra nézve hátrányos tartalmú módosító indítványt nyújtott be a dokumentumhoz. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen! - Dr. Vadai Ágnes: A magyar kormányra! Nem ugyanaz!*)

Tisztelt Ház! Brüsszel és a Soros-hálózat akárhányszor is fenyegeti meg Magyarországot, a Fidesz és a KDNP szövetsége ki fog tartani a magyar nemzeti érdekek védelme mellett. Mi a magyar emberek akaratát érvényesítjük, a magyarok pedig világossá tették a választáson, hogy nem kérnek a tömeges bevándorlásból.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Völner Pál: Úgy van!*)

ELNÖK: Ismét Dömötör Csabát illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. A múlt heti uniós csúcs valóban nagy jelentőségű volt, az volt

a tét, hogy sikerül-e véglegesíteni a betelepítési rendszert. Komoly eredmény, hogy a visegrádi országok együttműködésével sikerült ezt megakadályoznunk, azaz sikerült időt nyernünk. De az, hogy most nem tudták elfogadtatni a betelepítési kvótát, nem jelenti azt, hogy a szándék is megszűnt arra vonatkozóan, hogy ezt a jövőben megtegyék.

Egy dolgot itt a Házban is érdemes tisztázni, mégpedig azt, hogy egyes külföldön fogant álhírekkel ellentétben semmilyen döntés nem született arról, hogy tizennégy ország befogadná azokat a bevándorlókat, akiket Németországból kiutasítanak, ezt a kacsát a visegrádi országok is cáfolták. Nem tudjuk, hogy mi az oka az ilyen álhíreknek, talán a német belpolitikai válsággal lehetnek összefüggésben, de a lényegen ez nem változtat. (*Zaj.*)

Szóval, Brüsszelben komoly politikai csatát nyerünk, de ez csak egy csata a sok közül, a bevándorlással kapcsolatos vita még egyáltalán nem dőlt el; egyrészt azért nem, mert a migrációs válság tartósan velünk marad, és a következményei is egyre súlyosabbak, másrészt pedig azért, mert a bevándorláspárti erők egyáltalán nem tették le a fegyvert, és egyáltalán nem lettek gyengébbek, mint korábban. Még most is nagyon komoly erőforrásokat mozgósítanak annak érdekében, hogy megváltoztassák a dolgok folyását, és komoly erőforrásokat mozgatnak meg azok, akik szerint a bevándorlás nem kockázat, hanem lehetőség, sőt egyenesen törvényszerűség. Ezek közé tartozik például a külügyi főmegbízott, aki ahelyett, hogy egységes álláspontot képviselne ebben a kérdésben (*Az elnök csenget.*), kijelenti azt, hogy a bevándorlás életbevágóan fontos Európa számára, mert egyes gazdasági szektorok leállnának.

Most alapvetően három kockázattípusra kell figyelniünk a bevándorláspolitikában. Ez a három kockázat: a kvótakockázat, a pénzügyi kockázat és a menekültügyi eljárások kockázata, és ezek a kockázatok egyértelműen kiolvashatóak a csúcs előtt közzétett európai bizottsági állásfoglalásból.

Ami a betelepítési programot illeti, annak a megindítását a visegrádi országok most megakadályozták, de az a helyzet, hogy a csúcs kapcsán adott nyilatkozatokból egyértelmű, hogy a javaslatot még egyáltalán nem vonták vissza. Van egy jogszabály-előterjesztés, azt nem vonták vissza, és ez azt jelenti, hogy bármikor újra nekifuthatnak, hogy tető alá hozzák a megállapodást, és egyébként még olyan nyugati országok is támogatják a kötelező elosztást, akik a határvédelem ügyében ugyanazt gondolják, mint mi. Aztán másodjára a menekültügyi eljárások kockázata. Az Európai Bizottság feljegyzésében, amit a csúcs előtt tettek közzé, egyértelműen benne van, hogy harmonizálni akarják a menekültügyi eljárásokat. Jól tudjuk, hogy ez mit jelent: ez azt a veszélyt hordozza magában, hogy kivesszük a kezünk közül annak meghatározásának jogát, hogy kit tekintünk menekültnek és kit gazdasági bevándorlónak. Harmadsorban pedig nagyon figyelniünk kell a pénzügyi kockázatokra. Az Európai Bizottság a mostani 6,8 milliárd helyett 10,4 milliárd

eurót költene a bevándorlásra a következő hét éves költségvetési ciklusban, ez több mint 3000 milliárd forintnak megfelelő összeg, és mindezt úgy, hogy a britek kilépése miatt az uniós kassza kisebb lesz, ezért a meglévő programokból vennének el. Ez így, ebben a formában nagyon-nagyon nincsen rendben.

Ezek a brüsszeli döntéshozatallal kapcsolatos kockázatok, és még akkor arról nem is beszéltünk, hogy változatlanul tízmilliók készülnek arra, hogy Európa irányába induljanak.

(14.20)

A nemzetközi hatóságok és elemző intézetek becslései szerint csak Törökországban 3,6 millió ember, Líbiában pedig 1 millió bevándorló vár arra, hogy Európa felé vegye az irányt. Ez önmagában is elég bizonyíték arra, hogy azt mondjuk, hogy nem pár hónapos válságról van szó. Jó lenne, ha végre az ellenzéki pártok is rájönnének arra, hogy ez tartós jelenség, mert még mindig az az érzésünk, hogy a tartós valóságtagadás állapotában vannak, abból pedig nem sok jó származik. Azt javasoljuk nekik, hogy nézzék meg bármelyik nagy nyugat-európai országot, és ott azt fogják látni, hogy mindenhol a migráció, a nemzeti identitás és a keresztény értékek védelme lett az első számú politikai téma. És ez azt is jelenti, hogy nem volt még olyan fontos európai parlamenti választás, mint a 2019-es - az dönti majd el, hogy Európa milyen utat választ magának. A jelenlegi brüsszeli út téves, ezt sokszor elmondjuk, és ha kell, akkor ezután is el fogjuk mondani, mert szakadék tátong a bevándorlás kérdésében az elitek és a nép között.

A mi álláspontunk nem változott: az illegális bevándorlás ellen fel kell lépni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a határokat meg kell védeni, és azokat, akik illegálisan jöttek, vissza kell vinni - ez lesz az iránytű a jövőbeni cselekvéshez. Köszönöm a türelmet, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére érve felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószóló; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; László Imre, DK; Ander Balázs, Jobbik; Potocskané Kőrösi Anita, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Gurmai Zita, MSZP; Ungár Péter, LMP.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Arató Gergely, DK; Tóth Bertalan, MSZP; Szilágyi György, Jobbik; Kocsis-Cake Olivio, Párbeszéd; Schmuck Erzsébet, LMP; Soltész Miklós, KDNP; Bánki Erik, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Székely Sándor, DK; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (*Szavazás.*) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Soron következik az **Országgyűlés jegyzőjének megválasztása**. Bodó Sándor államtitkári kinevezésére tekintettel 2018. június 13-án lemondott jegyzői megbízatásáról. Az alakuló ülést előkészítő hétpárti tárgyalásokon megállapodás született abban, hogy e jegyzői hely betöltésére a Fidesz képviselőcsoportja tesz javaslatot.

Kocsis Máté frakcióvezető úr kezdeményezésére az elnöki jogkörben előterjesztett S/760. számú indítványomban azt javaslom az Országgyűlésnek, hogy Vinnai Győzöt válassza meg jegyzőnek. Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a jegyzőről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e Vinnai Győzöt az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 162 igen szavazattal egyhangúlag Vinnai Győzöt jegyzővé választotta.

Tisztelt Ház! Soron következik a **bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása**. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/761. számú személyi javaslat tartalmát.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! „1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY-határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Nemzetbiztonsági bizottságba Vargha Tamás, Fidesz, helyett Halász Jánost, Fidesz, a bizottság alelnökévé; a Gazdasági bizottságba Bencsik János, Fidesz, helyett Barcza Attilát, Fidesz; a Költségvetési bizottságba Bodó Sándor, Fidesz, korábban megüresedett helyére Böröcz Lászlót, Fidesz; a Nemzetbiztonsági bizottságba Hubay Györgyöt, Fidesz, a bizottság tagjává megválasztja. 2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba. Budapest, 2018. július 2. Kövér László”.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most ismét határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/761. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A személyi javaslatot a Ház 163 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala.

Tájékoztatom önöket, hogy a legfőbb ügyész KSB.671/2018/3. számú végzésében Burány Sándor, Párbeszéd, országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta közvédas ügyben. Ezt megvizsgálásra átadtam a Mentelmi bizottságnak. A Mentelmi bizottság H/769. számon határozati javaslatot terjesztett elő Burány Sándor országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Ellenben a határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Még január 19-én az esti órákban a Budapesti Rendőr-főkapitányság közlekedésrendészeti ellenőrzést tartott a IX. kerületi Határ úton. Burány Sándor képviselő úr gépjárműve is ennek az ellenőrzésnek lett alárendelve.

A képviselő úrral légalkoholmérő eszközt fújattak meg, közismert nevén szondát. Ez a szonda enyhe fokú alkoholos befolyásoltságot jelzett. A képviselő úr ott a helyszínen az intézkedő rendőröknek elismerte, hogy fogyasztott alkoholt a járművezetés megkezdése előtt, a legfőbb ügyész ezért indítvánnyal fordult az Országgyűléshez, mert álláspontja szerint a Btk. 236. § (1) bekezdésbe ütköző, ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségének megalapozott gyanúja forog fenn ebben az esetben.

A Mentelmi bizottság a mai ülésén tárgyalta az ügyet, és 6 egyhangú szavazattal - a jelen lévő Burány képviselő úr indítványára is - azt javasoljuk az Országgyűlésnek, egyrészt hogy a képviselő úr tisztázhassa a felelősségét, másrészt hogy az Országgyűlés a saját tekintélyét óvja meg azzal, hogy felfüggeszti a képviselő úr mentelmi jogát az adott ügyben. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem Burány Sándor képviselő urat, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem kíván.

Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom a figyelmüket arra, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem tehát a tisztelt Házat, hogy felfüggeszti-e Burány Sándor országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 162 igen szavazattal egyhangúlag a képviselő úr mentelmi jogát felfüggesztette.

Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 28 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Stummer János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez:

„Hajlandóak-e megbecsülni a családtagjukat otthon ápolókat?” címmel. A képviselő úré a szó.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm, házelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ügy iránti nagy alázattal, de kellő határozottsággal kell beszélünk egymás között az ápolási díj ügyéről.

Nem azért állok ma itt, hogy önökkel vitatkozzak, hanem hogy szót emeljek azokért a családokért, akik havi 52 ezer forintot kapnak ezen a jogcímen. Nekem az a meggyőződésem, hogy ezek a családok nem csupán ennyit, hanem valódi megbecsülést érdemelnek. És nemcsak azért, mert jó családokként egymást a világon mindennél jobban szeretve, ha a helyzet és a sors úgy hozza, akkor egymásért a saját életüket adják zalogba, hanem azért is, mert egy tisztességes juttatás igenis kigazdálkodható lenne ebből a költségvetésből. Hogy a szándék megvan-e önökben, tisztelt államtitkár úr, csak ez itt a kérdés.

Tudják, képviselőtársaim, amikor önök tegnap este álmukban egyik oldalukról a másikra fordultak, volt olyan magyar édesanya, nem is egy, aki ezen az éjszakán háromóránként felkelt, hogy a magatehetetlen gyermekét megfordítsa a saját ágyában. És amikor önök ma reggel a nyakkendőjüket kötötték vagy éppen sminkeltek, akkor volt olyan édesanya, aki a 18 éves lányát pelenkázta; volt olyan édesanya, nem is egy Magyarországon, aki szondával valami leturmixolt péppel etette meg tizenéves gyermekét.

(14.30)

Ezek a családok minden hónapban, tisztelt képviselőtársaim *(Cseresnyés Péter: Tiéd is!)*, éppen negyedannyi pénzt kapnak ápolási díj címén, mint az önök benzinköltsége. Tisztelt Képviselőtársaim! Ők 52 ezer forintot - 52 ezer forintot! - kapnak havonta, nyomorult 52 ezer forintot ezért az emberfeletti szolgálatért, amit önként vállalnak. Ugye, önök szerint sincs ez így jól?

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kétharmados felhatalmazással a hátuk mögött legyenek kedvesek első rendelkezéseik egyikeként megszavazni az ápolási díj megemelését, a minimálbérhez történő rögzítését. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy adják vissza ezeknek a családoknak a becsületét, és ha ezt megteszik, akkor megtarthatják a sajátjukat is. Államtitkár úr, megteszik-e ezt önök? Köszönöm szépen. Várom a válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt még a téma érdemére térnék, amikor ön azt mondja, hogy alázattal álljunk bizonyos témakörhöz - ami ebben a témakörben természetesen maximálisan indokolt -, azért arra is emlékezhetünk, hogy

bár ön szerint láthatatlan erők készítettek egy listát, amikor ön még hallgatói önkormányzati vezető volt, amelynél a trágár kifejezéseket kihagyom, de ez az a „Pistának jó lesz” típusú lista, emlékezhetnek erre, azért az ön neve is valamiért ott előfordult (*Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiból: Szégyellj magad!*), ön szerint csak véletlenül Újpest-drukker és egyéb jelzők kapcsán. Ott akkor ön az alázatnak, a megbecsülésnek és a tiszteletnek a most látottak töredékét sem mutatta. (*Moraj és közbeszólások a Jobbik és a DK soraiból: Szégyellj magad! - Demeter Márta: Szégyellj magad! - Szilágyi György: Bravó!*) Azt mondta, hogy láthatatlan erők valahogy egy 600 fős gólyanévsort összeállítottak, és mellé tiszteletlen jelzőket illettek. Tisztelt Képviselő Úr! Emellett alázatról beszélni... (*Taps a Jobbik és a DK padsoraiból. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Bravó! Igazi férfi! Úgy van! Úgy van!*) Ezek után alázatról beszélni, azt hiszem, elég nagy karakterváltozás, ami a Jobbikban azért nem volt példa nélküli.

De engedje meg, hogy érdemben is rátérjek arra (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Na!*), amit ön napirend előtt hozott, tisztelt képviselő úr. Azt kérdezte, hogy a kormánynak van-e szándéka segíteni ezen a területen. Ha ismerné az elmúlt évek tevékenységét, látná, hogy nagyon komoly szándéka volt a kormánynak, és nagyon komoly szándéka van, hogy a továbbiakban is tovább emelje ezeknek az embereknek a támogatási formáját, hiszen nemcsak azt tette meg a kormány, hogy az alapösszegű ápolási díjat emelte, és az emelt összegű ápolási díjat emelte, hanem egy új kategóriát is bevezetett, amely tízezrek számára jelentett egy fontos anyagi előrelépési lehetőséget is. Nyilván bízunk benne, hogy minél többet is fog jelenteni.

Ezzel a kiemelt ápolási díjjal egy magasabb összeghez juthatnak hozzá ezek a családok. Ha valaki 2010-ben a legmagasabb kategóriájú ápolási díjat kapta, és idén is, 2018-ban is a legmagasabb kategóriájú ápolási díjat kapja, mivel ez az új kategória, a kiemelt ápolási díj létrejött az emelt összegű ápolási díj fölött, akkor összességében 63 százalékkal kap magasabb összeget, mint amennyit 2010-ben kapott. Ez egy érezhető emelés.

Nyilvánvalóan mi is tudjuk, hogy jó lenne ezeket az összegeket még nagyobb mértékben emelni, de, tisztelt képviselő úr, ne vitassa el, ne vitassa el senkinek a kormányoldalon a jó szándékát és a segíteni akarását akkor, amikor a legnehezebb állapotban lévőket valóban otthon ápolók részére egy 63 százalékos emelést hajtottunk végre. Bízunk benne, hogy a következő években sikerül ennél még magasabbakat is végrehajtanunk.

Az is elkerülte képviselő úr figyelmét, hogy közben ezek az esztendőik beszámítanak a nyugdíjévekbe, hogy egészségbiztosítási járulék is jár e mellé a munka mellé, amit otthon végeznek. Ez a mi tiszteletünk és megbecsülésünk jele, amit megtettünk, 2010 óta minden évben, minden költségvetési törvényben, ahol csak tehetjük. (*Varju László: Kevés!*)

Az is elkerülte a képviselő úr figyelmét - és a bekiabáló képviselők figyelmét is -, hogy ha valaki valóban a beteg gyermekét otthon ápolja lényegében egész életen, húsz éven keresztül, akkor 50 ezer forintos nyugdíj-kiegészítést, nyugdíj melletti juttatást is kínálunk neki, hiszen nyilván amíg a gyermekét otthon ápolta, bár ez beleszámított a nyugdíjévekbe, bár járt mellé egészségügyi ellátás, de a fizetése, a keresete nyilván alacsonyabb volt. Éppen ezért a nyugdíjkiszámítási képlet alapján a nyugdíja is alacsonyabb lenne, ezért tettük hozzá ezt a tartós ápolást végzők időskori támogatását, amely 50 ezer forint összegnek felel meg. Ezzel is érdemben tudjuk növelni a nyugdíjukat. Ezeket tettük az elmúlt esztendőben, és bízunk benne, hogy a következő években a gazdaság teljesítménye nyomán tovább tudjuk emelni ezeket a tételeket, nem úgy, mint 2010 előtt, amikor az elődeink befagyaszották ezeket az összegeket.

De nemcsak az otthonápolás, hanem a házi segítségnyújtás terén is igyekeztünk a rászorulókat otthonában, a segítségre szoruló embereknek növelni a biztonságát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), éppen ezért míg 2010-ben csak 75 ezer ember, most már 90 ezer ember részesül ebben, és míg korábban csak 5700-an, most már 12 ezren ápolják őket.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Viszonzásra képviselő úrnak visszadom a szót.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, államtitkár úr, a választát. Nehezen tudom eldönteni, hogy ön most napszúrást kapott, vagy ennyire méltatlannak bizonyul az ön közhivatalához, merthogy ön félrebeszél.

Nem csodálom, ha nem értette a kérdést, mert abban szerepelt egy szám, 52 800 forint. Államtitkár úr, úgy látszik, és biztosak lehetünk abban az eddigi pályája alapján, hogy önnek még ennyire kevés havi pénzzel nem volt dolga, de vannak olyan családok nagyon sokan ebben az országban, akik ennyi pénzből kénytelenek megélni az önök embertelen és felháborító politikálása, illetve kormányzása miatt. Nem fogadom el az ön választát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 116 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta. (*Közbeszólások a DK soraiból: Szégyelljétek magatokat mindnyájan!*)

Hiszékeny Dezső, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hogy látja miniszter úr, lenne valami teendőjük a Dózsa György úti Általános Iskolában?**” címmel. Képviselő úré a szó.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ön előtt is ismert, a budapesti Dózsa György úti Ének-zenei és Testnevelési Általános Iskolában 2018. április 13-án rendkívüli esemény történt. A sajtóhírek egyrészt arról szóltak, hogy gyermekbántalmazás történt, másrészt arról, hogy az iskola igazgatója rendőröket hívott a 13 éves tanítványára. Szerinte a diák egy felelősségre vonást követően rátámadt és bántalmazta őt az irodájában. Az akkori eljárás során a mentők megvizsgálták a gyermeket is, és ennek kapcsán született egy rendőrségi feljelentés. A rendőrség tájékoztatása szerint büntetőeljárást folytat kiskorú veszélyeztetése bűncselekmény gyanúja miatt. A tankerületi központnak az eseményekről hivatalos papírja és tudomása nincs. Elmondásuk szerint ők addig nem tudnak tenni semmit, amíg ez így van.

Döbbenet események, izgatott szülők, megalázott pedagógusok és riadt gyerekek. Az igazgató a helyén ül, a hangját sem hallani, nincs mondanivalója, és ez így van több mint 12 hete. Ilyenkor az szokott történni, hogy hírek kelnek szárnyra; hogy az igazgató már máskor is fenyegetett tanárokat, szülőket, és megütött gyerekeket. Az előző iskolában, ahol tanított, állítólag megpofozott egy gyereket, és ott megtiltották, hogy egyedül maradjon egy gyermekkel. Azt mondják, korábban egy nyírségi falu fideszes polgármestere volt, akit nem választottak újra - bizonyára nem véletlenül -, és az igazgatóságot kárpótlásul kapta. Személyét sem a tanárok, sem a szülők, sem az önkormányzat nem támogatta a kinevezésekor. Ekkor mindössze két éves tapasztalata volt.

A tankerületi központ szerint felajánlották a szülőknek, hogy ha valakinek sérelme van, az menjen be a központjukba és mondja el, de nem ment be senki. Nem értik, miért nem, pedig elmondásuk szerint még az elérhetőségeik is rajta vannak a honlapjukon. Segítek: azért nem ment be senki, mert nem bíznak bennük, mert hiteltelenek.

A kerületi önkormányzat legutóbbi közmeghallgatásán viszont nyolc érintett mondta el, hogy Putnoki Zsolt nemcsak igazgatónak, de pedagógusnak is alkalmatlan, és ezen a fórumon 21 pedagógus jelentette be távozását az iskolából. Az is kiderült, hogy két nap alatt több mint húsz tanuló távozott az intézményből. A helyzet kétségbeejtő, a tanárok olyan ütemben menekülnek ebből az iskolából, hogy azzal csak a menekülő gyermekek száma vetekszik.

Hogy látja, államtitkár úr, lenne valami tennivalójuk a Dózsa György úti Általános Iskolában? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy a híresztelésekkel szemben én a tényekről igyekezzem önt tájékoztatni, arról, hogy az el-

múlt két hónapban milyen tanügyi, milyen munkaügyi, milyen gyermek- és ifjúságvédelmi, milyen törvényességi vizsgálatok voltak, amelyek teljes körűek voltak, és igyekeztek minden tény feltárni, amely esetleg a jogszabálysértést megalapozná vagy a jogszabálysértést kizárná.

(14.40)

A tankerületi központ az elmúlt két hónapban több platformon is igyekezett a teljes tényállást feltárni. Azt el kell mondanom önnek, hogy 2018. július 2. napjának 10 órájáig egyetlenegy szülői, tanulói vagy munkavállalói panaszbejelentés sem érkezett, hanem korábban egy névtelen bejelentés érkezett más témában, de ebben a témában nem érkezett a tankerületi központ tájékoztatása szerint.

Őn elmondta körülbelül a tényállást, egy szünetben való felelősségre vonás miatti helyzetről van szó, amelynek kapcsán az igazgató rendőri intézkedést kért. A tankerületi központot ezt követően 2018. június 10-én arról tájékoztatta az intézmény vezetője, hogy az ezzel kapcsolatos nyomozást, rendőrségi eljárást a rendőrség lezárta, egy határozattal megszüntette. Ugyanakkor van egy másik nyomozás, amelyet hivatalból indított a rendőrség, ez folyamatban van, ez jelenleg is tart, ennek az eredményét senki sem ismerheti.

Ahogy említettem már, tanügyi, munkaügyi, gyermek- és ifjúságvédelmi eljárás egyaránt folyt. Egy-két dátumot hadd ismertessek önnek, amelyeken a tankerületi központ arra törekedett, hogy a teljes tényállást és a teljes történéssort feltárja, minden esetben a jogszabályok messzemenő betartásával, arra törekedve, hogy mindenki tisztán lásson. Ebben a tankerületi központ és az igazgató is igyekezett közreműködni.

2018. április 26-án volt egy meghallgatás, amikor az iskola közalkalmazotti tanácsának tagjait, az osztályfőnöki munkaközösség vezetőit, illetőleg a szülői szervezet vezetőit hallgatták meg. Ezen a meghallgatáson a tankerület beszámolója szerint konkrétumok nem merültek fel. Ezt követően május 3-án az intézményi tanács tisztázta a helyzetet. Itt is a tankerületi központból a szakmai igazgatóhelyettes részt vett, de konkrétumokat itt sem mondtak el. Ezt követően május 7-én a szülői munkaközösséget is összehívta az igazgató a tankerületi központ kérésére, de itt sem mondtak el konkrét jogsértésre utaló tényeket. Ezt követően a negyedik meghallgatásra is sor került, amikor maga a tankerületi központ igazgatója ment el az iskolába és fogadóórát tartott. Ezen hat pedagógus jelent meg. Velük beszélt a tankerületi központ vezetője. Minden ott tanító pedagógusnak lehetősége volt erre elmenni ott, a helyszínen május 15-én, de egyik sem beszélt olyan körülményről, amely az ön által jelzett tényekre utalna.

Ezt követően a XIII. kerületi polgármesteri hivatalban egy nyílt közmeghallgatásra került sor. Itt, egy

politikai testület meghallgatásán az ügy már nyilvánvalóan valamelyest politikaibb színezetet kap, de konkrét panasz vagy bejelentés itt sem érkezett. A tisztelt képviselő úr azt a kifejezést használta, hogy hírek kapnak szárnyra. Nem mindegy, hogy hírek szárnyra kapnak vagy híreket terjesztenek. Az önkormányzat a beszámolók szerint igencsak élen járt abban, hogy ezt a helyzetet próbálja minél inkább élezni. Úgy látszik, nem a helyzet megoldására, rendezésére, hanem az élezésére játszik inkább a helyi önkormányzat.

Összefoglalóan elmondhatjuk, hogy nagyon széles körű vizsgálat volt. Több alkalommal volt lehetőség bármilyen konkrét panasz megtételére. A tankerület amilyen lehetősége volt, minden lehetőséget megadott, és minden esetben a törvényeket tartotta be. Ha bármikor, akár a most folyó eljárásban vagy mások diszkriminációra, bántalmazásra utaló egzakt tények kerülnek napvilágra, akkor viszont biztos lehet abban, hogy a törvényes keretek között a tankerület meg fogja tenni a szükséges intézkedéseket. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismét a képviselő urat illeti a szó.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Csak a pontosítások érdekében. Azt jelezte a tankerületi központ, hogy májusban átfogó vizsgálatra kerül sor az iskolában. Sor került rá. A beígért májusi vizsgálatukkor - akár hiszik, akár nem - az iskolában a foglalkoztatás jogszerűségét vizsgálták átfogóan. Gratulálok! Az én megítélésem szerint nem ezt a témát kellett volna átfogóan vizsgálni.

Azt gondolom, hogy ha az igazgatónak becsületből, tisztességből nem jutott eszébe, hogy miközben egy ilyen vizsgálat zajlik az intézményében ellene, akkor kérje erre az időszakra a felmentését, akkor ezt önöknek az állam nevében kellett volna *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van!)*, ezt az emberi hiányosságát az igazgatónak pótolni.

Egyébként az egész eljárás alatt azt tapasztaltuk, hogy az igazgató magatartása azt igazolja, morálisan is alkalmatlan igazgatónak és pedagógusnak is. Elnök úr, nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 114 igen szavazattal, 44 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Géczy Zsolt, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Miért verték át a nyugdíjasokat?**” címmel. Géczy Zsoltot illeti a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön pártja annak idején ellenzékéből folyamatosan hergelni próbálta a nyugdíjasokat a hivatalban levő kormányt ostromozva a nyugdíjasok állítólagos sanyarú helyzete miatt, és azt

érzékelte, hogy hatalomra kerülésükkel, mint mindenkinek, a nyugdíjasoknak is jobban fog menni.

Nos, a KSH immár közölte a nyugdíjakkal és a nyugdíjszerű ellátásokkal kapcsolatos 2017-es adatokat. Az önök kormányzásának első hét éve összevethető tehát a Medgyessy-, a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok első hét évével a nyugdíjasok helyzetének tekintetében. Nos, akkor egy kis rostálás. Akkoriban érvényben volt a nyugdíjak svájci indexálása, az éves nyugdíjemelés nem az inflációhoz, hanem az infláció és a keresetek emelkedésének átlagához igazodott, ez pedig a nyugdíjasoknak bizony előnyös volt. A válságra való tekintettel a Bajnai-kormány kénytelen volt átmenetileg az inflációhoz igazítani a nyugdíjak éves emelését azzal, hogy kilábalván a válságból helyreállítjuk a svájci indexálást. Önöknek egyik első dolog az volt, hogy ezt a törvényt megváltoztatták, fenntartva az inflációhoz igazodó emelést. A Medgyessy- és Gyurcsány-kormányok bevezették a 13. havi nyugdíjat, és azt működtették is *(Moraj a kormánypart padsorokból.)*, igaz, ezt a Bajnai-kormány kénytelen volt megszüntetni, amit önök felháborodottan bíráltak *(Balla György: Gyurcsány Ferenc szavazatával!)*, sőt a 2006-os kampányban önök még 14. havi nyugdíjat is ígértek. De hát Orbán Viktorról tudjuk: hazudott. Nyolcévi kormányzásuk után sincs 14. havi nyugdíj, sőt a 13. havit sem állították vissza.

Ellenben mi bevezettük a nyugdíjkorrekciót a kilencvenes években nyugdíjba vonultak méltatlanul alacsony ellátásának kiigazítására. Önök 2010 óta az elmúlt nyolc évben ezt sem folytatták. A minimál nyugdíj összege a mi időnkben lépést tartott az inflációval. Az önök hét éve alatt ez az összeg egyetlen fillérrel sem emelkedett. Ellenben megnyirbálták a korhatár előtt nyugdíjazottak, a szolgálati nyugdíjasok és a rokkantnyugdíjasok ellátását. Az utóbbiakat még egyébként összevissza is alázzák azzal, hogy rendszeres orvosi felülvizsgálatra kényszerítik őket, hátha kinőtt a hiányzó lábuk.

Mindezek eredményeként a Medgyessy-, a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok idején a nyugdíjak és a nyugdíjszerű ellátások átlagos reálértéke csaknem kétszer gyorsabban emelkedett, mint az önök hét éve alatt. A mi hét évünk alatt az átlagnyugdíj közeledett az átlagkeresethez, az önöké alatt viszont távolodott tőle. Ezért aztán azt kérdezem államtitkár úrtól, miért verték át a nyugdíjasokat, mit gondolnak, meddig lehet őket még az orruknál fogva vezetni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Az interpellációra a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, ismételtelen csak Rétvári Bence fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!

Önök idestova már tíz éve magyarázzák azt, hogy miért vettek el minden magyar nyugdíjastól egyhavi nyugdíjat (*Dr. Vadai Ágnes: Nem magyarázunk semmit!*), és tíz éve nem tudnak a nyugdíjasok szemébe nézni. (*Arató Gergely: Mi tudunk! Csak ti hazudtok!*) Most is mindenféle szóvirágokat használ a képviselő úr, hogy „kénytelen volt” meg „ideiglenesen”. Önök nem kénytelenek voltak és nem ideiglenesen, hanem itt fölálltak a parlamentben, és egyenként, név szerinti szavazással elvettek minden magyar idős embertől egyhavi nyugdíjat (*Közbekiáltások, zaj a kormánypárti padsorokban: Így van! Szégyen!*) - azóta sem mernek a nyugdíjasok szemébe nézni -, azért, mert önöknek nem a nyugdíjasok számítottak leginkább, hanem az, hogy az IMF, a Világbank meg Brüsszel mit vár önöktől. És ha ezt kérte önöktől, önök meglepték, és nem mertek nekik nemet mondani, hogy nekünk a magyar emberek fontosabak. (*Arató Gergely: A saját kormányokról beszélj már, légy szíves!*) És nem azon az úton jártak, mint mi, akik adót csökkentettünk (*Dr. Vadai Ágnes: Áfa!*) és béreket emeltünk, mert a magyar emberekben bízunk, és nekik akartunk kedvező törvényeket hozni, hanem elfogadták egy az egyben azt a receptet, amit önök Brüsszeltől vagy a Világbanktól vagy az IMF-től kaptak.

Politikailag is leléptek arról az útról, amit még önöknek - már elnézést kérek, hogy ezt hozom fel példaként - valamikor a kilencvenes évek közepén Horn Gyula jelölt ki (*Arató Gergely: Ne nagyon vedd a szádra!*), amikor azt mondta önöknek, hogy a saját törzstámogatóikkal sosem szabad szembefordulni.

(14.50)

De fontosabb volt önöknek Brüsszel, a Világbank és az IMF kérése, semmint hogy a saját szavazóikra, a saját állampolgáraikra gondoltak volna. Ez volt az a pillanat, amikor végképp megfordult az emberek bizalma önökben, és mindenki szabadon láthatta, hogy nem az emberek érdeke a fontos önöknek. Önöknek nem Magyarország az első, hanem az, hogy az önöket támogató, médiával, anyagiakkal, nem tudom, mennyi mindennel támogató különböző, elsősorban külföldi cégeknek és elvárásoknak megfeleljenek. Önöknek a külföldi minősítők a fontosak, nem pedig a magyar emberek érdeke. Azért vettek el egyhavi nyugdíjat minden magyar embertől (*Dr. Vadai Ágnes: Miért nem adjátok vissza!*), mert nem a magyar emberek érdeke volt önök számára az első.

S rekordot állítottak föl, negatív rekordot, hiszen a rendszerváltás óta senki sem csökkentette a nyugdíjakat. Volt, aki kisebb, volt, aki nagyobb mértékben emelte, vagy az infláció elvitte, de önök képesek voltak csökkenteni a nyugdíjakat, és azt gondolták, hogy ez segít a válságból való kilábalásban. Nézzék meg, az IMF receptjét elfogadó Görögország továbbra is ugyanazokkal a problémákkal küszködik. Hála istennek, Magyarország 2010 után más útra lépett, ezért

nem küzdünk ugyanazokkal a problémákkal. Meg ha a nyugdíjasok iránti szolidaritásuk olyan magas fokú, esetleg Czeglédy Csabának is egy-két rosszálló megjegyzést tehetnének, hogy az idős emberek méltó munkadíját miért nem fizette ki. Őt viszont védik itt a parlamentben is, akkor nem fontos önöknek a nyugdíjasok érdeke.

Ha összességében megnézi, hogy 2010 és 2018 között a nyugdíjakat mi mekkora mértékben emeltük, akkor azt láthatja, hogy 29,8 százalékos nyugdíjemelés volt Magyarországon. Ha megnézi, hogy ennek a vásárlóérték-emelkedése mekkora, akkor a normál fogyasztói kosár az inflációhoz mérten 10,1 százalékos, amúgy pedig 9,5 százalékos, ha a nyugdíjas fogyasztói kosárhoz méri. Mi ez utóbbihoz mérjük. Ez azt jelenti, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke közel 10 százalékkal magasabb. Ha az önök időszakát idénzénénk - és örülök, hogy a sajátjaként beszélt a 2002-2010 közötti időszakról, és legalább nem játszotta el ezt a távolságtartást, nos, ha azt nézzük -, nyilván az a töredékét sem tenné ki. S ahogy mondtam, senki más nem volt, aki elvett egyhavi nyugdíjat. Mi viszont biztosítottuk ezt, és a jövő évben is biztosítjuk azt, hogy a nyugdíjak megőrzik az értéküket. Ez 2010-ben nem volt egy olyan egyszerű vállalás.

Ha megnézzük, hogy nyugdíjprémiumra mennyit fizetett ki a költségvetés, 24 milliárd forintot kapunk. Ugyancsak 24 milliárd forint volt a nyugdíj-kiegészítések összege, és a 2,7 millió nyugdíjas vagy időskori ellátásban részesülő számára kifizetett 10-10 ezer forintos Erzsébet-utalványok 81 milliárd forintot tettek ki. Ez azt jelenti, hogy a nyugdíjemelésen felül 129 milliárd forintnyi juttatást adtunk az idős embereknek, amit önök soha nem tettek volna meg. S akkor még az Erzsébet-programról, az élelmiszeráfa-csökkentésről, a rezsicsökkentésről nem is beszéltem. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Viszonválaszra ismét Gréczy Zsoltnak adom meg a szót.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Államtitkár úr szavai felérték egy beismerő vallomással. Ön nem mondta azt, hogy visszaadják a 13. havi nyugdíjat. Nyolc éve ígérték ezt a nyugdíjasoknak. Ezenkívül Orbán Viktor 2006-ban, amikor már érezte, hogy el fog bukni egymás után másodszer, akkor beígérte a 14. havi nyugdíjat, de a nyugdíjasok azt sem kapták meg. Amit ön beszél, nyugdíjprémiumot, azt még az MSZP-SZDSZ-kormány vezette be. Örülök neki, hogy azzal dicsekszik, államtitkár úr, amit még abban a nyolc évben harcoltak ki.

A tényeket pedig ne felejtjük el: a mi időnkben a reálbérekhez közeledett a nyugdíjak értéke, most pedig csökken a reálbérekhez képest. Arra pedig különösen nem lennének büszke, hogy még a 27 százalékos áfával is el kell mennie a nyugdíjasoknak a közértbe, és ki kell tudni fizetni a világ legnagyobb áfáját, amit egyébként önök zúdítottak rá erre az országra. A választ nem tudom elfogadni. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 114 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Csárdi Antal, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Miért áldozza be Paks és a multik érdekében a Fidesz kormány a vidéket?”** címmel. Képviselő úré a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A villamosenergia-hálózat megfelelő kialakítása és működtetése nagyon fontos feladat. A fejlesztések azonban nem nélkülözhetik a megfelelően előkészített tervezést, döntést és megvalósítást. Úgy tűnik, ezen a téren súlyos problémák vannak, amit a hozzám beérkezett lakossági panaszok százai is alátámasztanak. Ezek nem egyedi sérelmek, hanem egy általános jelenségről van szó, amely alapján bármely állampolgárunk kerülhet hasonló helyzetbe.

Az országos területrendezési tervről - Otrt. - szóló törvény határozza meg az ország műszaki infrastrukturális hálózatainak összehangolt térbeli rendjét, beleértve a villamosenergia-átviteli hálózatokat. A hatályos törvényben azonban nem szerepel az Albertirsa-Kecskemét 400 kilovoltos fejlesztési szakasz, sőt még az utóbbi hónapokban közzétett Otrt. módosításai sem. Mindeközben mostanra már másodfokon környezetvédelmi engedélyt szerzett a módosított, de továbbra sem elfogadható nyomvonal. Pedig 2018/2009-es kormányrendelet értelmében ez a vezeték országos elemnek minősül, amelyet az Otrt.-ben és például a Bács-Kiskun megyei területrendezési tervben is szerepeltetni kellene.

A nyomvonal sok települést, több száz tanyát, Natura 2000-es területet érint, Csemő község ráadásul egyértelműen kifogásolta, hogy a beruházás a településrendezési tervben foglaltaknak nem felel meg. Erre csak azt a választ kapta, hogy igazodjanak ők, miközben az egészre felhatalmazást adó Otrt. ehhez szükséges törvényi szintű módosítására sem került sor. A környezetvédelmi engedély pedig csak némi kárcsökkentő előírást tartalmaz, miközben semmibe vették és szóvirágokkal magyarázták ki a helyi lakosok fellebbezésének indokait. Ők azért vállalták a tanya térség saját erőből való fejlesztését, hogy példát mutassanak, mintagazdaságokat hozzanak létre, vendéglátó-kapacitást építsenek ki, miközben a fejük fölött döntést hoztak arról, hogy Kecskemét déli iparterület energetikai fejlesztése érdekében környezet-egészségügyi és számos egyéb szempontból vitatott közel-és-gömben 400 kilovoltos hálózatok futnak.

Tisztelt Miniszter Úr! Mi alapján történik az ország villamosenergia-hálózatának fejlesztése? Elég néhány befektetői igény, hogy felülírja a törvényes kereteket, a vidéki népesség érdekeit és erőfeszítéseit, és ezért még sok milliárd közpénzt is beáldoznak? Vane bármilyen elképzelése önnek vagy a minisztériumnak arra vonatkozóan, hogy a törvényesség és a helyi

népakarát helyreállítása megtörténjen? Milyen újabb hálózatfejlesztési terveket terveznek 220, 400, 750 kilovoltos távvezeték-hálózatban az elkövetkezendő években?

Köszönöm, és várom szíves válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A villamosenergia-ellátás egyik alappillére az ellátás biztonsága, az ágazati szabályozások is ennek megfelelőek. Alapvető érdek, hogy a magyar társadalom és a hazai gazdaság energiaigénye mindenkor a megfelelő színvonalon kielégítő legyen. Ez értelem szerűen azt feltételezi, hogy az ellátást szolgáló hálózati infrastruktúra-elemek fejlesztését megfelelő időben végrehajtják és végrehajtsák.

Az európai gyakorlattal és szabályozási környezettel összhangban a Mavir Zrt. közcélú átviteli hálózatának fejlesztése alapvetően műszaki szükségességeken alapul. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal hagyja jóvá a magyar villamosenergia-rendszer hálózatfejlesztési tervét, amelyet a villamosenergia-hálózati engedélyesek a jogszabály erejénél fogva kötelesek megvalósítani. A folyamat célja, hogy a változó körülmények között, így különösen a villamosenergia-igény jelentős bővülése mellett is hosszú távon biztosítani lehessen a villamosenergia-ellátás-biztonság európai szintjét.

Ez igaz az említett Albertirsa-Kecskemét 400 kilovoltos távvezetékre is. E feladat folyamatos ellátása a mind az EU-ban, mind hazánkban jelentős kiterjedésű hálózati infrastruktúra üzemeltetését, fejlesztését teszi szükségessé. A jelenleg hatályos országos területrendezési terv is kifejezetten hivatkozik egy Albertirsa-Kecskemét között megvalósítani kívánt 400 kilovoltos távvezetékre. A fejlesztéseket a magyar villamosenergia-rendszer hálózatfejlesztési terve tartalmazza, amely a Mavir Zrt. honlapján elérhető.

Szeretném megnyugtatni képviselő urat, hogy az általa jelzett Albertirsa-Kecskemét-távvezeték engedélyeztetése során a hatóságok hatásköre és feladata a törvényesség és a jogszabályi előírások betartásának biztosítása, ami kiterjed a területrendezési szabályokra is. Álláspontom szerint az érintett hatóságok garantálni fogják a törvényességet.

Tisztelt Képviselő Úr! Nehéz lenne szó nélkül elmenteni amellet, hogy ön szerint jelenleg Magyarországon a vidék feláldozása, beáldozása zajlik.

(15.00)

Való igaz, hogy volt olyan nyolc éve Magyarországnak, amikor a vidéki magyarok csak másodlagos állampolgárnak számítottak a kormányzat számára.

Ez a nyolcéves korszak a szocialista-liberális kormányzás nyolc éve volt. (Dr. Vadai Ágnes: *Én is vidéki vagyok, kikérem magamnak!*) Ezzel szemben ma azt tapasztalhatjuk, hogy a foglalkoztatás, a munkalehetőség visszaköltözött a vidékre, többek között az ipari parkok, gyárak, üzemek képében. Az ön által kifogásolt fejlesztés is amellet, hogy az adott térségben élő fogyasztók folyamatos és biztonságos ellátását szolgálja, az érintett vidék versenyképességét és foglalkoztatását is növeli.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kecskeméti déli ipari park, amire utalt, hazánk egyik legfontosabb ipari központja, Magyarország gazdasági növekedésének motorja, továbbá a legmodernebb ipari technológiai megoldások az „Ipar 4.0” egyik első meghonosítója. E telephelyen jelenleg 2500 új munkahelyet teremtő beruházás folyik, nem szólva a beszállítói kapacitások megnövekedéséből fakadó jótékony hatásokról.

A kormány a vidéket nem feláldozza, hanem felzárkóztatja, támogatja hagyományos értékeink megőrzését, sőt prosperálását, például az ön által is említett falusi turizmust is ennek tekinti. De támogatja a versenyképes vidék iparfejlesztését is. (Sic!) E két pillér, a hagyományos és a korszerű csak együtt biztosíthatja a magyar vidék jövőjét. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypartii padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A válaszból egy dolgot felejtett ki, az ott élő emberek egészségi szempontjait, az ott élő emberek életminőségét. Persze, belefért a válaszba az elmúltnyolcévés, de arról felejtett el beszélni, hogy miért nem kérdezték meg az Albertirsa, Cegléd, Csemő környékén élőktől, hogy vajon ők mit szólnak ehhez a fejlesztéshez, hogy vajon az ő egészségüket biztosítja-e ez a fejlesztés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök kormánya energetikai átokfutásba kezdett, amiből mind az ország, mind az egyes beruházások által érintett lakosság csak rosszul jöhet ki. Éppen ezért választ elfogadni nem tudom. Köszönöm szépen. (Taps az LMP sorai-ban.)

ELNÖK: Köszönöm. Csárdi Antal képviselő úr tehát nem fogadta el az államtitkár úr választát. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Mért nem a munkavállalók, miért a munkáltatók terheit csökkenti a kormány, és tényleg lemondanak-e az 55 évnél idősebb munkavállalókról?**” címmel. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Semmelweis-nap másnapján hadd kezdjem az- zal, hogy az egészségügyi rendszer az összeomlás szélén áll. Ezt mindannyian tudjuk, talán a kormányoldalon sem tagadják azok, akik magukat komoly embernek gondolják. Évente több száz milliárd forint hiányzik a rendszerből. A minimálnyugdíjat, azt a bizonyos 28 500 forintot pedig 2010 óta, amióta kormányoznak, egy fillérrel sem emelték. Több százezer nyugdíjas él a létminimum alatt.

Ezeket a rendszereket kellene a szociális hozzájárulási adóból finanszírozni. Mégis, úton-útfélen azt halljuk a kormánytól, hogy csökkenteni akarja az adóéket, de azt nem halljuk, hogy az egészségügyi vagy a nyugdíjrendszerbe irányítana át pluszforrásokat, hogy ezt az adócsökkentést ellensúlyozza. A kormány tehát úgy döntött, hogy nem érdeklik az egészségügyi rendszerben kínlódó betegek és dolgozók, nem érdeklik a létminimum alatt nyomorgó idős magyar polgárok. A kormány inkább csökkenteni akarja az adóéket.

Hát jó, ha már önök ebben megingathatatlanok, akkor hadd hívjam fel arra szíves figyelmüket, hogy az adóék egyszerre jelenti a munkavállalót és a munkáltatót terhelő adókat. A szociális hozzájárulási adót a mostani 19,5 százalékról 17,5 százalékra fogják csökkenteni, így közel 100 milliárd forinttal marad több a vállalkozásoknál. Azonban azt semmi nem garantálja, hogy ők ezt a többletet a dolgozói bérek növelésére fogják használni. Úgy tűnik, hogy ebből a kormányzati intézkedésből a munkavállalók semmit nem fognak észlelni.

A kormányzat tehát ismét a tőke oldalára állt a munkásokkal szemben. Pedig megérdemelnék a magyar munkavállalók, hogy emelkedjen a nettó jövedelmük, ha már a kormány azt hirdeti, hogy a jóléti állam helyett munkaalapú államot hirdet, és ha már nemzetközi összehasonlításban, régiós viszonylatban is szánalmasan alacsonyok a magyar bérek. Az OECD 35 országa közül Magyarország a 34., tehát az utolsó előtti helyen áll a bérszínvonal tekintetében, a közép-európai országok 10-16 százalékkal magasabb bruttó béreket adnak, egyedül Mexikó van mögöttünk. És tegyük hozzá, hogy ha ebben sereghajtók vagyunk, amiben éltanuló Magyarország, az az alacsony jövedelme- ket terhelő adó mértéke. Itt viszont másodikok vagyunk a minimálbér szintjén az szja-elvonás és a többi bérteher tekintetében.

Ennek megfelelően, ha azt gondolják, hogy tényleg a versenyelőnyt az adóék csökkentése jelenti, akkor legyenek szívesek olyan módon csökkenteni ezt a híres adóéket, hogy a munkavállalónak maradjon

több a zsebében, ne a vállalatok profitja növekedjen tovább. A kérdésem tehát, ha mindenképpen csökkentik az adókat, miért nem a munkavállalói terheket fogják csökkenteni.

Ahol viszont lenne tere a munkáltatói terhek csökkentésének, az az 55 év felettieknek adott járulékedvezmény, hiszen tudjuk, hogy ilyen kor felett milyen nehéz munkát találni. Az a kérdésem, hogy valóban lemond-e az 55 év felettiokről a kormány, valóban elveszi-e az utánuk járó járulékedvezményt. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd, az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! Amikor az interpellációját halljuk, illetve olvashattuk, az volt a véleményem személyesen is, hogy olyan dolgokat fogalmaz meg, mintha úgy gondolná, hogy a munkaerőpiaci döntések valami távoli félhomályban, mindenkitől elzártan, ötletszerűen születnének. Ezt teljes mértékben vissza kell utasítanom. Ha nem lenne elégséges az én szavam, akkor javasolom figyelmébe azokat az adatokat, amelyek egyértelműen nyilvánosak.

Ma Magyarországon 4,4 millió ember végez értékkeremtő munkát, ami, azt gondolom, példaértékűen szép szám. Látni kell azt is, hogy a minimálbér, illetve a garantált bérminimum emelkedése kiszámítható, a partnerekkel egyeztetett. Ön szerint nincs garancia arra, hogy a szociális hozzájárulási adó csökkenéséből adódó költségcsökkentést a vállalkozások a munkavállalók bérének növelésére fordítják. Hát, cáfolom önt tényszerűen, hiszen a bérnövekedés mértéke többszörösen meghaladja a szociális hozzájárulási adó csökkentésének mértékét.

2017-ben a hozzájárulási adó 5 százalékponttal csökkent, miközben a versenyszférában a bruttó és a nettó keresetek 11,6 százalékkal növekedtek. 2018-ban pedig a szociális hozzájárulási adó további 2,5 százalékos csökkentése mellett az év első harmadában az átlagkeresetek 10,8 százalékkal növekedtek. A két jelenség között az összefüggés teljesen egyértelmű. Természetesen nemcsak a minimálbér és a garantált bérminimum esetében van emelkedés, valamennyi jövedelemsávban érezhető ez.

Rákérdezett a munkavállalói járulékok sorsára. Hát, ez elég egyértelmű szerintem minden közszereplő számára, hiszen itt az egyén társadalombiztosítási ellátását, például a nyugdíjat, táppénzt, egészségügyi hozzájárulást kell biztosítani. Az adóék kapcsán szintén egy konkrét választ tudok adni önnek, két év alatt, 2016-ról '18-ra az adóék mértéke 48,3 százalékról 45 százalékra csökkent.

És még néhány adat az 55 év fölöttiek foglalkoztatásával kapcsolatosan. A munkahelyvédelmi akció bevezetése, azaz '13 óta 30 százalékkal, 160 ezerrel

nőtt az 55 év feletti foglalkoztatása. A foglalkoztatási ráta az uniós átlagnál lényegesen gyorsabb ütemben, 13,8 százalékkal nőtt az idősebb munkavállalók esetében. Az elmúlt évben a munkahelyvédelmi akció keretében mintegy 350 ezer 55 év feletti munkavállaló támogatására került sor, ami több mint 40 milliárd forintot hagyott a versenyszféra vállalkozásainál. Bizonyára ön is tudja, hogy mára azért jelentősen megváltoztak a munkaerőpiac feltételrendszerei. De a kedvezményrendszer már nem a munkahelyek védelmére kell hogy irányuljon elsősorban, hanem valóban a bajbajutottak megsegítésére és újabb emberek bevonására a munkaerőpiacra.

(15.10)

A mindenkinek járó kedvezmény megtartása már nem föltétlenül indokolt, az új szabályok sokkal kedvezőbb feltételeket biztosítanak egyébként a nyugdíj előtt állók foglalkoztatására. Ennek konkrét példája az újonnan bevezetendő, munkaerőpiacra lépők kedvezménye, ugyanis ez mindenki számára biztosít, aki 9 hónapból legalább 6 hónapig munkanélkülin volt, kedvezményes foglalkoztatást.

Ezek konkrét tények, képviselő úr, javasolom, hogy ezek figyelembevételével ön is járjon nyitott szemmel a munkaerőpiac világában, és ismerkedjen még a további programokkal, mint például az „Út a munkaerőpiacra” *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ami szintén az 50 év fölöttieket segíti.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bodó Sándor államtitkár úr. Megkérdezem Tordai Bence képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Örülök, hogy az államtitkári válaszból megtudhattunk némi konkrétumot, például hogy most 350 ezer embertől veszik el ezt az 55 év felettieknek járó járulékedvezményt. Hogy miért, arra nem kaptam érdemi választ. Szerintem, aki a magyar munkaerőpiacot munkakeresőként figyeli, az nem fogja elhinni az arról szóló kormánypárti fejtegetéseket, hogy mennyire könnyű állást találni a nyugdíjkorhatárhoz közeledve.

A másik kérdést illetően sajnos nem sikerült még ennyit sem hallanunk. Az volt a kérdés, hogy ha találnak 100 milliárd forintot az adóék csökkentésére, akkor azt a munkavállalóknál vagy a munkáltatóknál hagyják ott.

A Fidesz-kormány a tőke érdekeit szolgálja és nem a munkavállaló érdekeit. Innentől kezdve, úgy látszik, nem volt kérdés, és nincsen is indoklás arra, hogy miért hagyták ezt a 100 milliárdot a tőkésnéknél, és miért nem a dolgozó embereknél. Nem fogadom el a választ. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr az államtitkári választ nem fogadta el. Kérem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 43 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Balla Mihály, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Mi a magyar V4 elnökség mérlege?**” címmel. Balla Mihály képviselő urat illeti a szó.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr két héttel ezelőtt adta át a visegrádi együttműködés, a V4-ek elnöki stafétáját szlovák kollégájának, Peter Pellegrininek. Hazánk egy éven át töltötte be az elnöki tiszteket, érdemes hát most visszatekintnünk az elmúlt időszakra.

Mindenekelőtt kijelenthetjük, hogy a visegrádi csoport jó formában van, sikeres 12 hónap áll mögöttünk. Nem elsősorban saját magunkra, a magyar elnökségre gondolok, hanem e négy ország mindegyikére. A helyzet ugyanis az, hogy mára ez a kontinens legsikeresebb régiója. Itt a legnagyobb a gazdasági növekedés, tartósan alacsony a munkanélküliség, és kiemelkedő a versenyképesség. Ez ma az Európai Unió gazdasági motorja, nélkülünk nem lenne növekedés. Szlovákia az elmúlt évtizedben páratlan sikereket ért el, ezért nincs okunk aggódni amiatt, hogy Pozsonyhoz kerül a visegrádi négyek elnöksége.

Másodszor azt tartom fontosnak megjegyezni, hogy a visegrádi négyek a legfontosabb kérdésekben, mondhatni, a sorskérdésekben egységesek. Bármilyen sikeres ugyanis ez a négy ország külön-külön, tisztában vagyunk az országaink népességével, piacának méretével, és tudjuk, hogy együtt sokkal többet számít a szavunk. A legfontosabb ilyen sorskérdés ma az Unióban a migráció kérdése. Mind a négyen egyetértettünk abban, hogy Európának képesnek kell lennie arra, hogy megvédje a saját polgárait, aminek előfeltétele, hogy megvédje a külső határait. Abban is egyetértünk, hogy az Európai Unió következő költségvetését nem a migránsokra, hanem az európai emberekre kell költeni, és ki fogunk állni annak érdekében, hogy ezt érvényre is juttassuk.

Szimbolikus jelentősége van annak, hogy az elnökség átadásakor tartott csúcstalálkozón Ausztria kancellárja is jelen volt. Ausztria ugyanis az elmúlt hétvégétől az Európai Unió Tanácsának elnöki tiszteket tölti be, és mivel hozzánk hasonlóan úgy vélekedik, hogy közösen meg kell védenünk Európa külső határait, teljesen világos, hogy nem kell attól tartanunk, hogy az osztrák elnökség bevándorláspárti javaslattal áll elő. A visegrádiak és Ausztria ebben a tekintetben egységes, és nagyon úgy tűnik, hogy Olaszország is ezt a politikát kezdi követni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek fényében hogyan látja az elmúlt egyéves elnökségünket, és mire

számíthatunk a következő 12 hónapban? Várom megiszteltelő választát. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Balla Mihály képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Menczer Tamás államtitkár úrnak.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a szót és a kérdését is. Arról tudom tájékoztatni, hogy a V4 erős és egységes, soha nem volt olyan erős és egységes, mint manapság. A gazdasági és a politikai súlyunk is jelentős, oda kell arra figyelni, amit a V4-ek mondanak, és oda is figyelnek a mi szavunkra.

Arról tudom tájékoztatni, hogy a magyar elnökség több mint 250 politikai találkozót, illetve szakmai eseményt rendezett, ezeken volt lehetőség az álláspontok egyeztetésére és koordinációjára, és kiemelt figyelmet fordítottunk arra, hogy a társadalmi megjelenítése a V4-nek is fontos legyen. Nagy hangsúlyt helyeztünk arra, hogy a társadalmak találkozzanak azzal, amit a V4 jelent. Számtalan kulturális program, sportesemény, televízió-műsor volt az, amelyeken keresztül tízezrek élhették át a közép-európai összetartozás érzését, és megmutattuk ezáltal azt, hogy a V4 több egy diplomáciai fórumnál.

Négy célunk volt: európai Visegrád, regionális Visegrád, digitális Visegrád és globális Visegrád. Az európai Visegráddal kapcsolatban el tudom mondani, hogy az álláspont szerint teljesen egységes, erős nemzetállamokra épülő Európát akarunk, nem támogatjuk az Amerikai Egyesült Államok mintájára létrehozandó európai megoldást, amit európai egyesült államoknak hívnak. Nem akarunk több jogkört átadni Brüsszelnek, mert úgy látjuk, hogy a brüsszeli megoldások a jelenkor kihívásaival kapcsolatban nem működnek, ellentétben a nemzetállami megoldásokkal. A migrációval kapcsolatban is teljesen azonos a V4-ek álláspontja. Erős határvédelmet akarunk, a kvótát elutasítjuk, a hotspotokat pedig Európán kívül kell létrehozni a V4-ek álláspontja szerint. Azt láthatjuk és annak örülünk, hogy az elmúlt héten és az elmúlt időszakban elértünk közösen eredményeket, gondolok itt a kötelező kvótára, amely ma már nincs annyira napirenden, bár azért ne kiabáljuk el, de a migráció és a vita folytatódik, ami azt jelenti, hogy a veszély is itt marad a továbbiakban is velünk.

A regionális Visegrád témával kapcsolatban tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy minden fórumon kiálltunk az EU nyugat-balkáni bővítéséért, és folytattuk a párbeszédet kelet-európai partnereinkkel is.

A digitális Visegrád erősítése érdekében olyan programokat indítottunk, amelyek segítik a V4-ek kutatói együttműködését és az innovatív startup vállalkozások mobilitását, valamint külföldi tudás szerzését és promócióját is.

A globális Visegráddal kapcsolatban pedig el szeretném mondani, hogy megrendeztük a V4 plusz

Egyiptom csúcsot, illetve megrendeztük, elnökségünk rendezte meg az első V4 plusz Izrael csúcsot, ahol nemcsak a migráció kezeléséről és a terrorizmus elleni küzdelemről egyeztettünk, de közös munkacsoportokat indítottunk az innováció és a biztonság területén is.

Fontos kiemelni még, tisztelt képviselő úr, hogy a V4-ek történetében először 35 millió eurós közös felajánlást tettünk a líbiai határvédelem támogatásával kapcsolatban.

Gazdasági súlyunkkal kapcsolatban szeretném még néhány adatról tájékoztatni, amelyek, azt hiszem, hogy mindennél beszédesebbek. 2017-ben az EU-országok átlagos növekedési üteme 2,5 százalék volt, amíg a V4-ek átlagos növekedési üteme a tavalyi évben 4,1 százalék. 2010 és '17 között az éves átlagos gazdasági növekedés 1,5 százalék volt az Európai Unióban, míg a visegrádi országok esetében ez az átlag 2,7 százalék volt. A munkanélküliségi rátával kapcsolatban azt tudom elmondani, hogy tavaly 5 százalék volt a V4-es átlag, az uniós átlag pedig 7,6 százalék, a magyar adat ismert: 3,8 százalék.

Ami pedig még európai kitekintésben is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a gazdasági súlyunkat mutatja, az az, hogy 65 százalékkal haladta meg a V4-német kereskedelmi forgalom tavaly a német-francia forgalmat; ez is mutatja, hogy politikailag és gazdaságilag is számolni kell velünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Menczer Tamás államtitkár úr. Megkérdezem Balla Mihály képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. (*Arató Gergely közbeszólása.*)

(15.20)

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Igen, köszönöm szépen. Én elfogadom a választ, bárhogya is mondja Arató képviselőtársam, másrészt egy olyan év áll mögöt-tünk, amely, azt gondolom, Magyarország és Közép-Európa, a visegrádi négyek számára tényleg arról az időszakról szól, ami a megerősödést, az összetartozás erősítését is jelentheti.

Másrészt pedig azért is elfogadom a választát államtitkár úrnak, mert olyan kérdéseket is felölelt meg felöleltünk, amelyekben egyrészt az országok és Közép-Európa fejlődéséről is beszélünk, és én bizakodó vagyok abban is, hogy a parlamenti együttműködések, amelyek most kaptak új erőre az elmúlt években, legyen az különböző bizottsági szintek vagy házelnöki szint, bízom benne, hogy a szlovák elnökség és a következő elnökségek a következő években is tovább fognak erősödni. Köszönöm szépen a választát. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez:

„Csatlakozik-e Magyarország az Európai Ügyészséghez?” címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kelet-Közép-Európából Lengyelországon kívül csak Magyarország nem csatlakozott a megerősített együttműködési eljárással létrejövő európai ügyészséghez, vagyis két olyan európai uniós tagállam, amelyben rendkívül komoly problémák merülnek a fel a korrupció szintjét illetően kormányzati oldalról. A következő, 2021-27-es pénzügyi tervezési időszakban bevezethetik a jogállamisági mechanizmust az uniós források odaitélése kapcsán, ami hazánk esetében egyértelműen negatív következményekkel járhat, hiszen a kormány és a Fidesz-KNDP-pártszövetség lábball tiporja a demokratikus intézményrendszert.

A tárgyalási pozíciókat kimondottan gyengíti, hogy önök mereven elzárkóznak az európai ügyészség támogatásától. Ennek magyar települések, vállalkozások és tisztességes honfitársaink láthatják kárát, bár Mészáros Lőrinc és társai is szomorkodhatnak, ha kevesebb pénzt tudnak majd ellopni. Ki kell mondanunk: az orbáni korrupció veszélyezteti az EU-s támogatásokat. Az Orbán-kormány óriási kudarca, hogy miközben Magyarország gazdasága továbbra is erősen függ az uniós forrásoktól, hiszen amíg az utóbbi években is főként az egyszeri beruházások voltak meghatározóak, addig a kis- és középvállalkozások reménytelen helyzetben vannak, a bérek pedig messze elmaradnak a nyugati, de még a környező tagországokétól is.

A Jobbik álláspontja szerint a presztízsberuházások helyett a munkahelyteremtő, foglalkoztatásnövelő célokat, az egészségügy, az oktatás és a szociális szféra fejlesztését kellene középpontba állítani, hiszen ennek látnák eredményeit a magyarok. Szeretném emlékeztetni önöket arra is, hogy tavaly novemberben 48 EU-s pályázatot tekintettek át az Európai Bizottság auditorai, amelyekből 44 nem ment át ezen a vizsgálaton. Ez alapján 100-150 milliárd forint értékű büntetést kaphat Magyarország. Az érintettek között találjuk Mészáros Lőrinc cégeit és Bajkai István fideszes képviselő ügyvédi irodáját. Bőven van tehát takargatnivalójuk, nem csoda, hogy ennyire félnek az európai ügyészségtől. A Fidesz-kormány a törvényesített korrupció gyakorlatával lefölözi az uniós pénze-t, így kevesebb jut el azokból a magyar kis- és középvállalkozásokhoz, a magyar adófizetőkhez. Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy Mészáros Lőrinc egy-maga képes lenne kifizetni ezt a büntetést. Ugyanakkor ne legyenek kétségeink afelől, hogy ha a büntetés befizetéséhez érkeznénk, az is a magyarok zsebéből fog történni, ezzel másodszor is meglopják őket.

A jelenlegi gyakorlattal szemben a Jobbik egy átláthatóbb, a kis- és középvállalkozásokat támogató pályázati rendszerben érdekelt, hiszen így érhető el a magyar gazdaság hosszú távú megerősödése és a magyarok életszínvonalának emelkedése.

Tisztelt Államtitkár Úr! Felülbírálják-e korábbi álláspontjukat, és támogatják-e Magyarország csatlakozását az európai ügyészséghez, vagy továbbra is tisztességes honfitársaink érdekei elé helyezik a fideszes haverok kiszolgáltatását? Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bana Tibor képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Ha megengedi, képviselő úr, a lózungoktól eltekintek, amelyeket felvonultatott, inkább szakmai választ próbálok adni az alapkérdésre.

Tehát összességében a magyar kormány mindvégig egyetértett azokkal az alapvető célkitűzésekkel, törekvésekkel, amelyek az európai ügyészség létrehozása mögött húzódtak. Az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elleni fellépés alapvető közös érdeke a tagállamoknak.

Ennek szellemében az európai ügyészség létrehozásáról szóló rendelettervezet tárgyalásain mindvégig komoly szakmai munkával, konstruktívan vettünk részt. Ugyanakkor az európai ügyészség felállításával a tagállamok a büntetőjogi szuverenitásuknak és az állam egyik alapvető funkciójának korlátozását vállalva, az egyik leglényegesebb hatáskörük egy részét adják át az Európai Uniónak. A rendelethez való csatlakozás csak akkor fogadható el, ha az a legteljesebb mértékben tiszteletben tartja a tagállamok alkotmányos berendezkedését, és az Európai Unió jogának olyan alapvető princípiumait, mint a szubszidiaritás és az arányosság elve.

A rendeletnek a tanácsi tárgyalásokon kialakult szövege azonban számos ponton nem felel meg olyan alapvető elvi és szakmai elvárásainknak, mint a nemzeti szuverenitás és az alkotmányos berendezkedés tiszteletben tartása, amelyeket korábban egyébként a Jobbik is fontosnak tartott vagy a hatékony működést biztosító szervezeti és eljárási keretek, valamint az uniós és nemzeti szinten is megmutatkozó hozzáadott érték.

A rendelettervezet kidolgozása során számos szakmai érvet sorakoztattunk fel, de sajnálatos módon az erőfeszítéseink ellenére a jogszabály végül olyan szöveggel került elfogadásra, amely szakmai meggyőződésünk szerint nem lesz képes garantálni, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek védelme valóban hatékonyabban valósuljon meg az európai ügyészség működése során.

A magyar kormány továbbá elvi szinten szembe helyezkedik a 2021-27 közötti többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos olyan törekvésekkel, amelyek az uniós források odaítélését, folyósítását, felhasználásának ellenőrzését bármilyen módon összekapcsolnák az európai ügyészségben való részvétellel. Ez ellentétes a lisszaboni szerződéssel. Az európai ügyészség több tagállam egyetértésének hiányában,

kiegészíteném képviselő úr felsorolását... - Magyarország és Lengyelország mellett Írország, Dánia, Hollandia és Svédország sem csatlakozott még az összeurópai tervezethez. Így jött létre a megerősítés az együttműködés keretében, márpedig a szerződések értelmében az ilyen együttműködések nem eredményezhetnek diszkriminációt a tagállamok között, és tiszteletben kell tartaniuk azoknak a tagállamoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit, amelyek az együttműködésben nem vesznek részt. Magyarország érdekeit éppen az veszélyeztetné, ha egy, a szerződések szellemével ellentétes kezdeményezéstől tartva feladná a bűnüldözési érdekek szem előtt tartásával kialakított szakmai meggyőződését, és nem ragaszkodna következetesen az Európai Unió alapértékeihez.

Ennek ellenére hangsúlyozandó, hogy Magyarország együtt fog működni a felálló európai ügyészséggel, a magyar hatóságok a bűnüldözési tevékenység hatékonyságának maximalizálása érdekében továbbra is kiemelt figyelmet fordítanak az olyan, már létező és jól működő európai ügynökségekkel - Eurojust, OLAF - folytatott együttműködésre, amelyek jelentőségének megtartása mellett a magyar kormány rendszerint kiáll az európai fórumokon.

Összesítve az elhangzottakat, nagyon érdekes összevetni a Jobbik padsoraiban, mondjuk, nyolc évvel ezelőtt elhangzó hozzászólásokat az Unió és annak működésével kapcsolatban és a mostani felszólalásokat: önök gyakorlatilag fuzionálhatnak a baloldali pártokkal, nem látok különbséget a felszólalások között. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner Pál államtitkár úr. Megkérdezem Bana Tibor képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Rendkívül álságos volt a válasza, hiszen arról beszélt, hogy a Fidesz-kormány mindvégig egyetértett az európai ügyészséggel kapcsolatos elképzeléssel, aztán pedig aláhúzta azt, hogy mégsem kíván csatlakozni Magyarország ehhez a szervezethez a megerősített együttműködési eljárás keretein belül, holott egyértelműen az uniós források felhasználásával kapcsolatban lenne ennek jogköre, hatásköre. És ha a következő időszakra tekintünk előre, 2021-27-re, akkor bizony a jogállamisági mechanizmus bevezetése vonatkozásában komoly forrásvesztést szenvedhet el Magyarország, az egészségügy, az oktatás, a szociális szféra és tisztességes honfitársaink szenvedhetnek károkat.

Persze, önök számára nem Magyarország önrendelkezése az első, hanem az önökhöz becsatornázott oligarchák, Mészáros Lőrinc és társainak érdekei, ezért nem kívánnak csatlakozni ehhez az eljáráshoz, és az európai ügyészséget ezért nem kívánják támogatni, mert a legfontosabb a lopás a Fidesz-kormány számára és az, hogy fenntartsák az uniós források felhasználásának korrump rendszerét.

Nem tudom elfogadni ezt az álságos választ. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 39 ellenében, 1 tartózkodással elfogadta.

(15.30)

Tisztelt Országgyűlés! Aradszki András, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felőlős tárca nélküli miniszterhez: **„A villamosenergia-termelési módok közül, melyek a klímavédelmi célok elérésének alapvető pillérei?”** címmel. Aradszki András képviselő urat illeti a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP-pártszövetség kormánya az alapvető nemzeti érdekeket szem előtt tartva az energetikában mindig is döntő fontosságúnak tartotta az állami szerepvállalás erősítését, hiszen így biztosítható a hazai villamosenergia-fogyasztók megfizethető és biztonságos áramellátásának jövőbeni garantálása.

Ezen célokat szem előtt tartva a 2014. januári, Oroszország és Magyarország közötti államközi egyezmény - amit egyébként a parlament hagyott jóvá - értelmében a paksi telephelyen két darab, a legmodernebb 3+ generációs, VVR-1200-as atomerőműblokk fog a jelenlegi tervek szerint 2026-ig, illetve 2027-ig megépülni. Erre a projektre az Európai Unió is áldását adta.

A kapacitásfenntartásra hazánkban mindenképpen szükség van, ugyanis az elmúlt időszakban éves szinten csaknem 30 százaléknyi import segítségével tudtuk biztosítani Magyarország áramszükségletét. Az idei évben az első öt hónapban az import mértéke elérte a 34,5 százalékot. *(Zaj. - Több képviselő távozik az ülésteremből.)*

Éppen ezért nemzeti érdekünk, hogy hazánkban a jövőben növeljük a termelő erőművi kapacitásokat, a hosszú távú, biztonságos áramellátás érdekében. Magyarország ennek érdekében támogatja a megújuló alapú villamos energia termelését is, hiszen az jelentősen hozzájárul hazánk klímavédelmi céljainak teljesítéséhez, az import csökkenéséhez és ezáltal a biztonságos ellátás megteremtéséhez.

A két új paksi blokk minden magyar érdekét fogja szolgálni, így a tisztelt képviselőtársaimét is. Ugyanakkor a Paks II. ellenzői szerint az atomenergia ideje lejárt, és a jövő kizárólag a megújulóké. Ezzel szemben a kormánynak az a helyes álláspontja, hogy mindkét energiaforrás alkalmas arra, hogy el tudjuk érni a klímapolitikai célunkat, amely klímapolitikai célok arra szolgálnak majd, hogy a globális éghajlatváltozás

erősödését megszüntessük, illetve csökkentsük, és az időjárási jelenségeket is ezáltal, amelyek gyakran katasztrófát idéznek elő - ennek a hatásait is csökkenteni tudjuk.

Mindenki látja, hogy például a mezőgazdaságban jelentős károkkal kell számolni az ilyen beruházások, megújuló- és atomerőművi beruházások nélkül, szaporodnak az erdőtüzek, egyes országokban az éghajlatváltozás miatt vízhiány léphet fel, és ennek nyomán menekülthullámok alakulhatnak ki.

Éppen ezért a fenntartható fejlődésünk érdekében különösen elengedhetetlen, hogy a nemzetközi összefogás eredményeként megszületett párizsi klímavédelmi egyezményben foglaltak teljesülni tudjanak, hiszen a klímaváltozást is nagymértékben befolyásolják az emberiség energiafogyasztási szokásai, illetve az energiatermelés forrásai.

Tisztelt Miniszter Úr! Ennek tükrében nyilvánvaló számunkra, hogy hazánknak létfontosságú a versenyképes, a klímavédelmi és ellátásbiztonsági célokra is megfelelő villamosenergia-rendszer megléte. Mindezek alapján arról kérdezem miniszter urat, hogy mely villamosenergia-termelési módok fokozódó alkalmazásával lehet a párizsi klímavédelmi egyezményben foglalt célokat elérni. Mi a globális atomenergetika jövőképe? Hanyatlak vagy valójában lendületben van ez az iparág?

A világon már hol üzemel, épül vagy fog épülni a Paks II.-projekt keretében is megépítendő VVR-1200-as típusú blokk? Várom miniszter úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki András képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Süli János miniszter úrnak.

SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Egy kis türelmet kérek! Tessék, miniszter úr!

SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Köszönöm a kérdést, amivel hozzájárulhatok ahhoz, hogy a pillanatnyi helyzetet tisztázzuk.

Egyértelmű, hogy a Föld éghajlatváltozása negatív tendenciákat mutat. Ennek több tudományos vizsgálat is megalapozását szolgálja, és addig, amíg nem tudunk más alátámasztást biztosítani, addig abból a tényből kell kiindulni, hogy ez az üvegházhatású gázok, alapvetően a szén-dioxid-kibocsátás miatt alakult így.

Az elmúlt időszakban az üvegházhatású gázok jelentős részét adták az ipari termelésből való kibocsátás, adta az energiatermelés, itt a hőszolgáltatásra és a villamosenergia-termelésre gondolok, és hogy a mezőgazdasági termelésből is adódik szén-dioxid-kibocsátás is. A szén-dioxid-kibocsátás mértéke az elmúlt

időszakban egyértelműen növekedett, soha nem tapasztalható mennyiségben. A klímaváltozással kapcsolatos negatív hatások kiküszöbölését csak úgy tudjuk végrehajtani, hogyha ezeknek a gázoknak a kibocsátását megakadályozzuk és visszafogjuk.

Egyértelmű, hogy az ipari növekedés, a gépkocsiközlekedés, az elektromos mobilitás is mind azt fogja eredményezni, hogy villamosenergia-termelés nélkül a fenntartható fejlődés nem biztosítható. Ezért a világ számtalan országában a törekvések azt igazolják, hogy másképp nem tudunk ennek a célnak megfelelni, csak atomerőművel és ha megújulóenergia-termeléssel próbáljuk ezeket a célokat kielégíteni.

A megújulótermeléssel kapcsolatban kétféle gondunk van: az egyik gond az, hogy nem áll mindig rendelkezésre, a másik pedig az, hogy Magyarországon nem tudjuk raktározni, tárolni a villamos energiát. Ezért tulajdonképpen Magyarországnak nincs más lehetősége, mint az atomerőmű-bővítést folytatni, amiben 2009. március 30-án a Házban, 95,4 százalékos támogatással, akkor még négy párti megegyezésben született a döntés, hogy kezdjük meg ezt a munkát.

A kérdés arra is irányul, hogy máshol építenek-e ilyen atomerőműveket, és alá tudjuk-e támasztani azal, hogy ez egy nagyon fontos törekvése a világnak. El tudom mondani, hogy pillanatnyilag 58 darab hasonló erőmű építése van folyamatban, és ebből egyértelműen 48 darab a Pakshoz hasonló atomerőmű-blokkok tervezéséről, megépítéséről szól.

Az is elgondolkodtat, hogy ezeknek a blokkoknak egy része mind Európát érinti, de az arab világot is. Tehát ott vitatkozni nem lehetne, hogy van-e napsütéses órák száma, van-e szél, hanem egyértelmű, hogy mind rendelkezésre áll, és mégis az Egyesült Arab Emírségek négy darab blokkot épít, most folyamatban van ezeknek a blokkoknak az építése, az első blokk üzembe helyezése zajlik. Szaúd-Arábia is rendelt, 16 darab blokkra jelentette be az igényét, és ezt fogja tendereztetni. Tehát ezek is elgondolkodtatnak bennünket, hogy hogyan van az, hogy mi mindig ezekről negatívan beszélünk, és azokban az országokban, ahol pedig a napsütéses órák száma jóval több, mint nálunk, ott akkor a tendencia is az atomerőmű mellett szól. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgyhogy én köszönöm, hogy elmondhattam, egyértelmű, hogy a világ számtalan részén azért építenek atomerőművet, hogy a klímavédelmi célkitűzéseket ki tudjuk elégíteni és fenn tudjuk tartani. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Ígérem, rövidebb leszek, mint az előző hozzászólásomban. Köszönöm miniszter úr válaszát, amit el tudok fogadni, mert az elmondottakból is lát-

szik az, hogy a magyar energiapolitika iránya, szerkezete, a kapacitások forrása összhangban van a világ tendenciájával.

Ha hozzátesszük, hogy a párizsi klímamegállapodásban jelentős szerepet vállaló India és Kína is atomerőmű segítségével is tudja szolgálni a klímapolitikai célokat, akkor azt tudom mondani, hogy Magyarországon jó úton van afelé, hogy Magyarországon az energiatermelés döntően dekarbonizált legyen. Köszönöm, miniszter úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációs napirend lezárult, áttérünk az **azonnali kérdések órájára**. Időpont: 15 óra 40 perc.

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Kecsegtető a lehetőség, de megvárnám miniszterelnök urat a személyes válaszára érdekében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter úrnak: „Ön elment vadászni, Ön meglőtte, a helikopter hazavitte - avagy beszéljünk a vadászatokról, amíg központilag be nem tiltják az erről szóló párbeszédet!” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Ő vadászik!)* válaszára Potápi Árpád János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, gondolom, Semjén Zsolt szigorúan magánemberként, csőre töltött fegyverrel a medvéket üldözi az országban, úgyhogy megvárom, amíg visszajön a parlamentbe. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Meddig nézzük tétlenül a**

forint gyengülésének káros következményeit?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Z. Kárpát Dániel bólint.) Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetési vita során már lamentáltunk arról, hogy miközben 320-as árfolyam környékén tervezték a költségvetési tervezetet, ismeretes, hogy 330-at is meghaladta már a forint árfolyama, így egy kimutatható gyengülés a költségvetés tervezhetőségét is aláassa. És nyilvánvalónak tűnik az, hogy a kormányzat nem kíván, nem akar semmiféle felelősséget vállalni a kérdésben, mindent a Magyar Nemzeti Bankra fog átkerülni. De úgy gondolom, hogy azon vitát érdemes lenne lefolytatnunk, hogy mennyiben vállalja a felelősséget a be nem avatkozásért Magyarország Kormánya a tekintetben, hogy az egész keretrendszerrel illetően igenis lennének lehetőségeik. Elnézi, hogy az infláció gyakorlatilag folyamatosan nő, egy 3 százalékos környéki szintre felszaporodva gyakorlatilag most szinten marad, aztán további növekménye várható. Ezzel szemben a jegybanki alapkamat 1 százalékos alatti, amivel kapcsolatban én önmagamban nem kívánok vitát nyitni, hiszen a devizahitel-károsultak régi érdekképviselőjeként nem szeretném azt, ha a hitelkárosultakra vagy új forintHITELESEKRE új és extraterhek rakódnának, de azt látom, hogy a Magyar Nemzeti Bank tétlenkedése és a kormány tétlenkedése folytán az érintett kereskedelmi bankok maguktól is kamatemelésekbe kezdtek, tehát elkezdték beárázni a piacot, és vállalhatatlan, indokolatlan terheket kívánnak rakni a magyar hitelkárosultakra. Ugyanakkor a kormányzat, de főleg az MNB nagyon sok esetben már azzal érdemben beavatkozhatott volna, hogyha elmondja, hogy az olcsó kamatok korszaka adott esetben véget ér, és megjelöli azt a pontot, ahol ő majd intervenciót hajt végre. Ezzel el lehetett volna kerülni akár magát a kamatemelést is, akár a hitelkárosultak további terheinek a foganatosítását is.

Adódik tehát a kérdés: az MNB-re mutogatás mellett, illetve helyett hajlandó-e bármit is cselekedni a kormányzat ebben a kérdésben? Köszönöm. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Jelen esetben meg kell vizsgálni azt, hogy melyek a nemzetközi tendenciák, hogy csak a forint gyengülése a jellemző vagy más országok devizáira is igaz ez. Azt látjuk, hogyha a régiót megvizsgáljuk, hogy nemcsak a forint gyengül, hanem a közép-európai országokra jellemzően például a cseh korona is,

pedig már négyszer beavatkozott a jegybank, vagy Lengyelországban a zloty a magyar forinthez hasonlóan mozog. Tehát egy nemzetközi összehatásról van szó (Közbeszólások a Jobbik soraiból: Mégsem spekuláció?), ezért azt mondani, hogy itt a magyar kormány és Magyarország a felelős, azt gondolom, hogy ez nem fedi a valóságot.

Meg kell vizsgálni az árfolyamváltozás költségvetési hatását: jelen esetben a költségvetésre nincs hatással, tehát ennek az eredménye egyenlegsemleges.

Nagyon fontos kijelenteni azt, hogy a magyar kormány helyesen cselekedett akkor, amikor kiváltotta a devizahiteleket; míg 2009-ben 70 százalékos fölötti volt a devizahitelek aránya, most ez 1 százalékos és mindössze 70 milliárd forint. Itt szeretném megjegyezni, hogy például én sem szavaztam meg ezt a törvényt, amely a magyar családokat kihatja a devizaváltságból. (Z. Kárpát Dániel: Mert árulók vagytok, azért nem! - Z. Kárpát Dániel Menczer Tamás felé: Ne nézzél!)

Végezetül szeretném fölhívni az ön figyelmét, ha elolvassa a megfelelő törvényeket, akkor tudhatja, hogy a magyar kormánynak nincs beavatkozási lehetősége, mert a Magyar Nemzeti Bank teheti ezt meg. A Magyar Nemzeti Bank lépéseit természetesen a magyar kormány minden esetben támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő urat egyperces viszonzás illeti meg. (Dr. Lukács László György: Jegyzőkönyvbe, hogy...)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Adódik a kérdés, hogy hol van Soros a válaszból, hiszen eddig államtitkár úr kollégái valamifajta nemzetközi összeesküvésről vagy spekulációs bombáról lamentáltak, most pedig nemzetközi összehatásról beszél.

Államtitkár úr, önök ellenzékéből hangosan üvöltöttek az akkori kormányra, amikor árfolyamváltozások miatt árulózták az akkori kormányt. Én nem fogom ezt tenni önökkel, én nem keltem azt a hamis látszatot, hogy kizárólag Magyarország Kormánya bír ráhatással a forint árfolyamára, mert ez egyszerűen nem igaz, ez szakmai alapon védhetetlen lenne. De azt el kell hogy mondjam, hogy a Magyar Nemzeti Banknak és önöknek is felelőségük van ebben a kérdésben. Érdekelne, hogy mondjuk, a Költségvetési Tanács ülésein egyáltalán felmerült-e az a kérdéskör, hogy a gyenge forintárfolyam milyen negatív következményeket okoz az amúgy csökkenő, de még mindig fennálló devizaadósság terén.

De, államtitkár úr, azt mondani, hogy önök a devizahitel-károsultakat kimentették volna, nettó hazugság, ezt ne próbálja meg egy lakossági fórumon! Arra válaszoljon, kérem, hogy hol van az a pont, ahol beavatkoznak a forint erősítése érdekében, úgy, hogy közben nem terhelik extraterhekké a hitelkárosultakat. Erre válaszoljon! (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz az államtitkár urat is megilleti.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, hogy az ön felszólalása hűen tükrözi a Jobbik mai politikáját. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között: Szakmai?)* Ön olyan beavatkozást kér számon a kormánytól, amit egyébként törvény szerint nem tehet meg, bármilyen lépés a kormány részéről törvénytelen és felelőtlen lenne.

De nem csodálkozom ezen, hiszen nézzük végig az önök tevékenységét. Önök tiltott pártfinanszírozást fogadtak el *(Moraj az ellenzéki padsorokban.)* a kampányban, ami miatt most vissza kell fizetni az államnak büntetéssel együtt. *(Z. Kárpát Dániel: Ezt mondd el a devizásoknak!)* De nemcsak hogy tiltott pártfinanszírozást fogadtak el, önök gyűjtötték magánemberektől, hogy befizetik majd a bírságot. Nem fizették be. Átverték a magánembereket, elköltötték a kampányban a pénzt. *(Z. Kárpát Dániel: Ez most szakmai...)* Ezek után ne csodálkozzunk, hogy ön most a kormánytól olyat kér számon, amit nem tesz lehetővé a törvény. *(Szilágyi György: Mert? Szakmailag, mert?)* És ezt, kérem, vegye tudomásul, hogy a Magyar Nemzeti Bank hatáskörébe tartoznak ezek a lépések. Egyébként a másik két párt tudja, mert a Magyar Nemzeti Bankot kérdezi és nem a kormányt. Ön nem tudja. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Gyáva! - Szilágyi György: Maffia!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Az elmúlt hét legnagyobb kérdése: euro vagy kuna?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérem képviselő urat, elfogadjá-e a válaszadó személyét. *(Dr. Harangozó Tamás bólint.)* Jelzi Harangozó Tamás képviselő úr, hogy igen. Öné a szó.

(15.50)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a múlt héten nagyon érdekes árfolyammozgások voltak, az euró árfolyama óriásit emelkedett, a Kunáé pedig óriásit zuhant. Most félre ne értsék, nem a horvát nemzeti valutáról beszélek, hanem Kuna Tiborról, az Orbán-kormány királyi házi média- és reklámbeszélőjének politikai árfolyamáról beszélek, hiszen nem kisebb dolog történt vele kapcsolatban, mint hogy az ügyészség vádat emelt különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és hamis magánokirat felhasználása miatt, méghozzá letöltendő börtönbüntetést, illetve vagyonekobzást kérve.

Ez utóbbi nem fog nehezebbé esni az ügyészségnek, hiszen a száz leggazdagabb magyar közé is bekerült a Fidesznek köszönhetően ez a jóember. Éppen 12,5 milliárdos a becsült vagyona, és csak felsorolásképpen néhány dolgot, hogy mivel járultak hozzá ehhez önök az elmúlt években, tisztelt miniszter úr: 2016-ban Szerencsejáték Zrt.- kommunikációra 10 milliárdos szerződés; 2017-ben vizes vb kommunikációja 5 milliárd; vizes vb rendezvényszervezés 2 milliárd; Szerencsejáték ugyanebben az évben újabb 9,3 milliárd. De hogy egy emberközelibb tételt is mondjak, vallási konferenciát is szervezett a kormánynak 80 millió forintért.

Tisztelt Miniszter Úr! Az ön minisztertársa, Szijjártó Péter a következőt mondta Kuna Tiborról: „Kuna Tibort, a cég főnökét nagyon régóta ismerem. Az Ifjúsági Minisztériumban dolgozott, amikor 1998-2002 között kormányon voltunk, és én ifjúsági vezetőként kerültem vele kapcsolatba. Azóta is jóban vagyunk, mondhatom azt is, hogy barátok vagyunk. Ismerem őket, és jó véleményem van róluk, jó cégnek tartom őket. Amikor a Miniszterelnökségen dolgoztam, egy rövid ideig együtt is működtünk.”

Miniszter Úr! Szeretném kérdezni, ha már a büntetőeljárásból a kormány tagjai kimaradtak, politikai felelősséget végre vállal-e ebben az országban valaki. És ha Szijjártó Péternek nem is, Rogán Antalnak erre a kérdésre mindenképpen válaszolnia kell, és az ő nevében most önnek várom a válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó Tamás képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: *(A mikrofonja nem szól.)* Köszönöm a szót... *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: A kártyája bent van? *(Moraj és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból: Bankkártyával nem működik! - Hitelkártya... - Gulyás Gergely behelyezi a kártyáját.)* Köszönöm szépen. Tesék!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az önök által rendszeresen elismételt állítás az, hogy Magyarországon komoly jogállami problémák vannak, ezért azokkal szemben azok különös bánásmódot élveznek, akik valamilyen értelemben önök által a kormánypártok közelébe tartozónak vélték.

Ez az ügy önmagában cáfolja az állítást. Azt tudjuk csak mondani, ami a hírekben megjelent, hogy az ügyészség valóban vádat emelt Kuna Tibor ellen. Vagyonekobzásra is javaslatot tett az okozott kár erejéig. Azt tudjuk mondani, hogy miután a Közbeszerzési Döntőbizottság határozata alapján az úgyneve-

zett kizáró ok hatálya alá került a cég, ezért vele közbeszerzési keretszerződés sem volt köthető. Ez bizonyítja azt, hogy az önök állítása valótlan, a törvények Magyarországon mindenkire vonatkoznak, azokat mindenkinek be kell tartani.

Egy büntetőeljárással kapcsolatosan pedig az országgyűlési törvény is kizárja, hogy annak részleteit itt vitassuk meg, ez a bíróságra tartozik. Ebből látszik, hogy a törvények fölött senki nem állhat. Az ártatlanság véelme mindenkit megillet. Úgyhogy egyelőre csak annyit tudunk mondani, valóban igaz az a hír, hogy az ügyészség Kuna Tiborral szemben vádat emelt. Egyelőre arról, hogy a vád mire terjed ki, kapcsolatban áll-e bármilyen vonatkozásban az állammal fennállt szerződésekkel, nemhogy ilyen adat nincsen, hanem ezzel ellentétes adatok állnak rendelkezésre. A gyanú szerint ugyanis kizárólag az adócsalás az, ami felmerült a vádak között, tehát nem az állammal való szerződéskötéses kapcsolatban követte el a vélelmezett bűncselekményt.

Ez csupán annyit bizonyít, hogy Magyarországon a jogállam és a jogállami intézményrendszer működik, és senki nem állhat a törvények fölött. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gulyás Gergely miniszter úr. Viszonzásról illeti meg Harangozó Tamás képviselő urat.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter Úr! A válasza pimasz volt konkrétan, nem velem szemben, az adófizető állampolgárokkal szemben. Miniszter Úr! Ez az ember túlárazott szerződések tömkelegét kapta önöktől az elmúlt években, és igen, a vád arról szól, hogy még azt is el akarta lopni, amit vissza kellett volna fizetnie adóban. Ez az ember annyira beképzelt volt az önök baráti kapcsolatára hivatkozva, hogy azt állította magáról, hogy Isten kegyelméből ilyen sikeres vállalkozó. Ahogy mondták, igen, az Úr adta, az Úr most elvette. Ha valóban igaz az a vád, amit róla mondtak, akkor vele kapcsolatban biztosan elmondhatjuk, hogy lesz ideje tanulmányozni a tízparancsolatot, azon belül is tüzetesebben a nyolcadikat, a „Ne lopj!”-ot a következő években.

De ez igaz az ön kollégájára is, miniszter úr, akik ennek az embernek az elmúlt években, az egész ország színe előtt, kiválasztottként, Isten kegyelméből az összes szerződést odaadta. Rogán Antal politikai felelőssége ebben az ügyben nem megkerülhető, és itt lenne az ideje, ha nem egy európai értelemben vett országban, de még a nemzeti együttműködés rendszerében is, hogy eltűntessék *(Az elnök a csengő megkövetésével jelzi az időkeret lejártát.)* azt a minisztert, aki ebben érintett. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP, a DK, az LMP, a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonzásról megilleti a miniszter urat is.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Most már 28 éve nem olyan korban élünk, amikor a politika hoz döntéseket büntetőeljárásokban. *(Moraj és hangok az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között: Jaj!)* Ezért aztán pillanatnyilag azt tudjuk, hogy az ügyészség vádat emelt; azt tudjuk, hogy amíg jogerősen a bűncselekmény elkövetését senki nem állapítja meg, addig az ártatlanság véelme mindenkit megillet; és azt tudjuk, hogy a vád tárgyát olyan cselekmény, ami az állammal kötött szerződéses jogviszony kapcsán állt volna fenn, nem képezi.

Ettől kezdve csak azt mondhatjuk, hogy Magyarországon a jogállami intézményrendszer jól működik, és a törvények mindenkire vonatkoznak, azokra is, akiket önök éveken keresztül állandóan Fidesz-közeli jelzővel illetnek. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gulyás Gergely miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „**Hol az alagút vége?**” címmel. A Magyar Nemzeti Bank elnöke halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem Varju László képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

VARJU LÁSZLÓ (DK): A helyzetre való tekintettel igen, elfogadom a válaszadó személyét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! Őszintén sajnálom, hogy a kérdésemre végül is ebben a formában kell majd önnek válaszolnia, hiszen lehetőségük lett volna arra, hogy a Költségvetési bizottság ülésén megvitassuk azt a helyzetet, hogy a monetáris folyamatok hogyan alakulnak, és különös tekintettel magáról az árfolyamesésről mi a véleményük, de önök ezt kerek perec visszautasították.

Az elutasításban először arra hivatkoztak, hogy az önök meghallgatásában a Gazdasági bizottság az illetékes. Ebben önöknek egyébként formálisan igaza van, de vitatható, hogy a költségvetés tárgyalásának időszakában minden olyan tény, amely a költségvetést érinti, érdemben befolyásolhatja, méltán tartozik a Költségvetési bizottságra. Márpedig, ha a költségvetés tervezése abból indul ki, hogy az euró árfolyama a 311 forintot némileg meghaladja, és eközben pedig a pillanatnyi érték szerint már a 330 forintot is elérte, alighanem mondhatjuk nyugodtan, hogy érdemi hatást gyakorol a költségvetésre. Ezért azt gondolom, hogy önöknek válaszolni kell, a jegybank elnökétől jogosan várjuk a választ.

Másrészt arra hivatkoztak, hogy a törvény értelmében a jegybank feladata az árstabilitás biztosítása. Ez is vitathatatlan, ám az sem kétséges, hogy ez a forintárfolyam netán, mint ahogy egyes elemzők is

mondják, kihat a költségvetésben meglévő hiteltartozásra, és ennek megfelelően önöknek válaszolni kellene.

Éppen ezért kérdezem, a Költségvetési Tanácsban tervezik-e megcáfolni vagy pedig megvétózni a költségvetést azért, mert az inflációs adat jelentősen eltér attól, amit egyébként a kormány számol. Az euró-forint árfolyam milyen pályájával számolnak önök *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a következő másfél évben? Köszönöm szépen. Várom megtisztelő válaszát! *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju László képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy Márton alelnök úrnak.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Alapvetően azt ön is helyesen állította, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnöke a Gazdasági bizottságnak tartozik beszámolási kötelezettséggel.

Azon érv mentén, hogy a Költségvetési bizottság a költségvetés tekintetében meghallgatja az elnököt, a következőt tudom elmondani, hiszen az önök kérdése is a forint árfolyamának költségvetési politikára gyakorolt hatásáról szól. Úgy gondoljuk, hogy ez nem tartozik az MNB feladatkörébe.

(16.00)

Tehát a költségvetés a Pénzügyminisztérium feladatkörébe, illetve a Költségvetési Tanács feladatkörébe tartozik; az árstabilitás vagy az infláció kérdésköre pedig a Magyar Nemzeti Bank feladatkörébe tartozik. Így azt tudom elmondani, hogy az tény, hogy az MNB elnöke részt vesz a Költségvetési Tanács munkájában, amelynek tényleg feladata a központi költségvetésről szóló törvény előkészítése, ugyanakkor el kell mondjam, hogy a Költségvetési Tanács munkáját annak elnöke, Kovács Árpád képviseli a stabilitási törvény alapján, tehát az MNB elnökének nincsen ilyen tekintetben képviselői jogköre. Szeretném, ha ezt tiszteletben tartaná a bizottság. A Gazdasági bizottság kérésére beszámolási kötelezettség mellett az MNB meg fog jelenni.

Ami az ön által érintett makrogazdasági pályát illeti, itt ez a feltételezés téves. A törvény a feltételek forrása kapcsán egyedül a költségvetési törvénybe foglalt makrogazdasági pályát nevesíti, tehát azt nem nevesíti, hogy a Költségvetési Tanács tagjainak is van makrogazdasági pályája *(sic!)*, és a benyújtott költségvetésben rendre 4,1 százalékos növekedés, 2,7 százalékos infláció szerepel, így semmiféle módosításra nincs szükség. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy Márton alelnök úr. Visszaválaszra van lehetősége Varju képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! Szeretném emlékeztetni, hogy éppen önök, a Magyar Nemzeti Bank volt, aki kiadta, hogy 3,1 százalékos inflációval kell számolni a következő évben, sőt azóta éppen nemcsak a figyelemfelhívásunk nyomán, de önök is érzékelik, hogy az árfolyam már a 330 forintot is elérte. Ön szerint ennek semmilyen hatása nem lesz a költségvetésre? Semmilyen hatása nem lesz az inflációra? Azt gondolom, hogy ebből látszik, szintiszta mellébeszélés, amit most ön itt elmondott.

Éppen ezért tartom indokoltnak azt, hogy a Költségvetési bizottságot legyenek szívesek tájékoztatni. Avagy csak arra törekednek, hogy ennek eredményeként az árfolyam-növekedés nyomán kialakult nyereségüket tovább növeljék a Magyar Nemzeti Bankban, amelynek tulajdonképpen az eltulajdonításával, alapítványokba való átutalással kívánnak élni? Kedves Alelnök Úr! Így ezt a választ nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju képviselő úr. A viszonzóválasz megilleti az alelnök urat.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Ugyancsak azt tudom elmondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank elsődleges célja - és kérem, hogy a törvény alapján is ezt tartjuk tiszteletben - az árstabilitás elérése és fenntartása, ami 3 százalékos inflációs cél elérését és fenntartását jelenti.

Nagyon fontos hangsúlyoznom - és itt minden szónak van súlya -, hogy az MNB a monetáris politika időhorizontját, az inflációt befolyásoló valamennyi tényezőt figyelembe veszi. Ilyen tényezők lehetnek a nyersanyagárak alakulása, a külső inflációs környezet változása, a munkaerőpiaci feltételek, a reálgazdaság helyzete, az árfolyam vagy éppen a hitelpiaci kondíciók. De mindezek összességét veszi figyelembe, és az árváltozások várható nagyságára és tartósságára is hangsúlyt helyez, hiszen ez befolyásolja a monetáris politika reakcióját és meghatározását.

A nemzetközi turbulencia hatására a hazai pénzpiacon is megemelkedett az eszközárak volatilitása. Ezen folyamatokat a jegybank az elsődleges célja, az inflációs cél fenntartható elérése szempontjából fogja mérlegelni. Az MNB-nek egyetlen horgonya az infláció.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy Márton alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért születik minden hatodik magyar gyerek külföldön?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, megvárnám a miniszterelnök urat a válaszadással.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell majd válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Szabolcs, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „**10 percenként jár a csepeli HÉV - Ez már a megoldás?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Szabó Szabolcs képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kifejezetten örülök, hogy államtitkár úr fog válaszolni, mert az előző körben is vele beszéltünk, és azóta újabb fejlemények adódtak a csepeli HÉV ügyében.

Pár hete arról beszéltünk, hogy megkritikálták a csepeli HÉV-et különböző műszaki problémákra hivatkozva. Akkor államtitkár úr engem próbált megnyugtatni, hogy már készül az új járművek beszerzéséhez egy előtanulmány, hogy leírják, hogy végül is milyen járműveket kellene majd valamikor a jövőben beszerezni; konkrétumot nem volt hajlandó, nem tudott mondani legutóbb, és megjegyezte, hogy jelenleg jármű-átcsoportosításokkal biztosítható a szolgáltatás fenntartása, a szükséges azonnali járműfelújítási tevékenységet a társaság megkezdte.

Én akkor is egy picit ezt nehezményeztem, hogy nem elég konkrét válasz.

Ehhez képest azóta újabb fejlemény, hogy egyszer csak bejelentette a MÁV, a csepeli HÉV üzemeltetője, hogy egyébként megint megkritikálja a járatokat, és meghatározatlan ideig 10 percenként fog járni az egyébként csúcsidőben 6 percenként közlekedő csepeli HÉV.

Engem önmagában az is zavart egyébként - majd tegye meg, legyen szíves, államtitkár úr, és ezt közvetítse a MÁV felé -, hogy nekem mint utasnak ezt egy Facebook-bejegyzésből kellett megtudnom, semmilyen más módon nem tájékoztattak sem engem, sem semelyik más utast. Másrészt meg, megmondom őszintén, sokkal nagyobb problémának tartom azt, hogy láthatóan ez az egész folyamat, ez az eseménysorozat azt mutatja, hogy a MÁV nem képes ezzel a bindzszéssel fenntartani a csepeli HÉV üzemeltetését, nem jött be az a húzás, amit önök kitaláltak, hogy átadják a MÁV-nak a HÉV üzemeltetését.

Kérdezném egyrészt, hogy lesz-e ennek valamilyen felelőse - ez egy fontos kérdés -, másrészt meg, hogy akkor konkrétan próbáljunk meg már valamit kitalálni arra, hogy mikor lesz rendes HÉV-közlekedés Csepelen, mert azt gondolom, hogy a csepeliek nem ezt érdemlik.

Kérdezném: ezt érdemlik a csepeliek? Várom a választát. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Szabolcs képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy, ahogy ön is mondta, igen, nem először beszélünk erről a témáról, erről a területről. Amint az már a beszélgetésünk, a kérdésfeltevés és a válaszok kapcsán elhangzott, a MÁV-HÉV Zrt. ez év februárjában jelezte a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak, hogy a folyamatos műszaki vizsgálatok során bizonyos típusú járműveknél anyagfáradást és nagyobb fokú korróziót észleltek. Fel kellett tehát készülni és fel is készültek arra, hogy a járművek állapota szükségessé teheti azok olyan mértékű átcsoportosítását, ami adott esetben a kiadott menetrendet is befolyásolja.

Az első kerékrepedés bekövetkezése óta a járműveket folyamatosan vizsgálják a karbantartó üzemek. A repedéssel érintett járműveket az utasok biztonsága érdekében a forgalomból azonnal kivonják, és a lehető legrövidebb időn belül meg is javítják. Jelenleg jármű-átcsoportosításokkal biztosítható a szolgáltatás olyan mértékű fenntartása, amit ön idézett, de természetesen ezen változtatni szeretnénk és fogunk is; majd a válaszból ez ki fog derülni.

A szerelvényhiányból és a vonalon kitézőtt 30 kilométer/órás sebességkorlátozásból eredő többletmenetidő miatt visszavonásig a MÁV-HÉV ezen a vonalon - ahogy ön is mondta - 10 perces ütemű menetrend bevezetésére kényszerült. A kerekek javítása és a járművek üzemek közötti logisztikája, szükség szerinti átcsoportosítása folyamatos, így biztosítható, hogy a leállított járművek javításuk után mielőbb forgalomba kerülhessenek.

A rendkívüli helyzetben meghozott gyors intézkedésnek köszönhetően - és talán ez egy új információ önnek is - a helyzet már úgy néz ki, hogy rövid távon is javulni fog, ugyanis 2018. június 16-tól a csúcsidőszakban már rövidebb, 8 perces követéssel tudnak közlekedni a csepeli HÉV-vonal járművei. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra adom meg a szót Szabó képviselő úrnak.

(16.10)

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm szépen. Gyakorlatilag az államtitkár úr majdnem ugyanazokat mondta el, mint legutóbb. Mivel ez egy visszatérő probléma, innentől kezdve szerintem ez már nem rendkívüli helyzet, hanem lassan ez lesz a normális, hogy nincs elég jármű; ezt mutatják az események, tehát mindenféleképpen valamit csinálni kell.

Éppen ezért én azt nagy tisztelettel javasolnám, ha nem hiszik el, hogy ez tényleg egy nagyon nagy probléma, és a MÁV vezérigazgatójával együtt nagyon

szívesen látnám egy csepeli HÉV-ezésre, mondjuk, reggel hét órakor, amikor igazából nagy a forgalom, és akkor megtapasztalhatja, hogy miért problémás az, hogy csak 10 percenként jár jármű. Ha mindig csak ezt beszéljük meg, hogy de majd pótoljuk, mert most rendkívüli helyzet van, és ezt háromhetente megbeszéljük, akkor az lesz, hogy előbb-utóbb 15 percenként, aztán 20 percenként, aztán meg majd pótlóbuszokkal fogunk közlekedni, és ez így biztos, hogy nem jó. Tényleg szívesen látom önöket Csepelen egy HÉV-ezésre. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Szabolcs képviselő úr. Egy percre megadom a szót Cseresnyés államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy látszik, nagyon gyorsan próbáltam elmondani a válaszomban az érdemi közleményeket. Szeretném még egyszer akkor megismételni lassan, hogy érthető legyen.

Tehát június 16-tól csúcsidőszakban már rövidebb, 8 perces követéssel tudnak közlekedni a csepeli HÉV-vonal járatai. Ez is bizonyítja azt, hogy miután a problémát észlelték a szakemberek, azonnal nekiálltak a megoldásának, jelentős energiát fordítanak arra, hogy ez a probléma minél előbb megoldásra kerüljön, és a szokásos menetrend szerint tudjanak majd a csepeli HÉV-et igénybe vevők utazni ezen a vonalon.

Hogy mennyire komoly ez a munka és mennyire komolyan vették az ott dolgozó szakemberek a munkát, az is bizonyítja, hogy azt a bizonyos specifikációt, amit a múltkor is említettem önnek, ami alapján tulajdonképpen ezeknek a vonalon közlekedő járműveknek a felújítását eltervezték *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)*, május 31-ével el is készítették, és ez alapján folyik a folyamatos munka annak érdekében, hogy mielőbb megfelelő műszaki állapotú járműállomány álljon rendelkezésre ezen a vonalon. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Mit kíván tenni a forintért a jegybank?”** címmel. A Magyar Nemzeti Bank elnöke halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem Burány képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Burány Sándor jelzésére:)* Elfogadja. Öné a szó, Burány képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! A forint árfolyama történelmi mélységbe süllyedt ma, megjegyzem, hogy az önök korábbi negatív rekordját döntötte meg: a forint ma gyengébb az euróhoz képest, mint volt a pénzügyi világválság idején.

Az egész piac várja, hogy a Magyar Nemzeti Bank csináljon valamit. Itt csak az Erste elemzését idézném, csak hogy ön is lássa. Világosan elmondták a bank elemzői, ha az MNB kommunikációja nem változik vagy nem javul érdemben a nemzetközi hangulat, akkor a forint tovább gyengülhet. Orbán Viktor ennél jóval erősebb árfolyam mellett a kormány távozását követelte, és azt mondta, hogy gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak. A piac most visszafojtott lélegzettel várja, hogy a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsában az erős vagy a gyenge emberek vannak többségben.

Alelnök Úr! Önök kommunikációval vagy monetáris eszközökkel, például kamatemeléssel beavatkozhatnának. Egyelőre semmit nem tettek, ez az egyik oka a forint történelmi mélyrepülésének. Szeretném, ha világosan válaszolna arra, hogy kíván-e a Magyar Nemzeti Bank kommunikációval vagy valamilyen monetáris eszközzel beavatkozni a forint árfolyamába. Van-e olyan szintje a forintgyengülésnek, amit már önök is aggályosnak tartanak, és be kívánnak avatkozni? Várom választát. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Burány Sándor képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy Márton alelnök úrnak.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő! Azt szeretném mondani, hogy egyrészt a Magyar Nemzeti Bank egységes. Másrészt pedig azt szeretném mondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank és a monetáris politika tekintetében a monetáris tanács június 19-ei közleménye az irányadó. Ezeket a közleményeket havonta adjuk ki, szeretnék tájékoztatni mindenkit, illetve a június 19-ei közlemény háttéranyaga az inflációs riport, az inflációs riport pedig negyedéves. Tehát ezt szerintem szögezzük le.

Ami az árfolyamot illeti: a Magyar Nemzeti Bank nem kommentálja az árfolyam napi mozgását, a mindenkori árfolyam a piaci folyamatok függvénye, a piacon pedig számos szereplő alakítja az árfolyam nagyságát, mint például az exportőrök, az importőrök, akik forintot euróra váltanak, vagy különböző befektetők, akik magyar eszközöket adnak vagy vesznek, az ő üzleteik alakítják az árfolyamot minden esetben.

Az ön árfolyammal kapcsolatos vélekedését szeretném egy másik kontextusba tenni még. Szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy az euró dollárral szembeni árfolyama a világ egyik legvolatilisabb árfolyamává vált az elmúlt időszakban. Ez mindenféleképpen kimaradt az önök vélekedéséből, de ez nagyon fontos itt, hiszen az euró-dollár volatilitásának ma már több mint másfélszerese a forint-euró volatilitásának, és így állíthatom azt, hogy a magyar deviza, úgy, mint a régiós devizák, relatíve sokkal stabilabb. A két legfejlettebb régió devizájáról beszélünk. 2016 decemberétől 2018 februárjáig a dollár 20 százalékot gyengült, majd azóta 10 százalékot erősödött. Tehát

kérem szépen azt elfogadni, hogy a régiós devizák ezzel szemben relatíve stabilak; nem véletlen, hiszen a fundamentumok erősek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Burány képviselő úrnak viszonválaszra van lehetősége.

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Alelnök úr, én értem, hogy önöknek ez kényelmes, hogy nem csinálnak semmit, csak közben a forint meg gyengül. Ez a baj, tudja?! Nem vár havi meg negyedéves kommunikációs anyagokra. Szeretném alelnök úrnak elmondani, hogy a forint a kunához képest is gyengült, és a régiós valutákhoz képest is gyengül, tehát szó nincs arról, hogy itt valami egységes folyamatról beszélünk. A forint, úgy tűnik, a legsebezhetőbb valuta a régióban.

És végezetül: most jelentette be a MOL, hogy szerdától 7 forinttal drágul a benzin, újra 400 forint közelében lesz, miközben a gázolaj ára át is fogja lépni a 400 forintos határt. Teljesen világos, hogy a gyenge forint az egyik oka ennek az áremelésnek. Nem lehet sokáig tartani önöknek azt az álláspontját, hogy az inflációra ez a forintgyengülés nem fog hatni.

Még egy utolsó mondat: a pénzügyi stabilitás felett is van önöknek felelőssége, nem csak az inflációs adatok tekintetében. Az ilyen mértékű és ilyen sebes forintgyengülés már a pénzügyi stabilitást is veszélyezteti, alelnök úr. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Burány képviselő úr. Egyperces viszonválaszra Nagy Márton alelnök úrnak is van lehetősége.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Azért nagyon nagy kár, hogy az olajárakat idehozta, mert ha azt nézzük, hogy az olajárak miért emelkednek, akkor jó lenne azt megemlíteni, hogy az olaj világpiaci ára emelkedik, hiszen az áprilisi 50 dollárról ma 78 dollárra emelkedik a világpiaci ár, és a dollár euróval szembeni erősödése, ami 5-7 százalékos, az igazi oka ennek. Tehát szerintem ez egy ténykérdés, kérem, ezt jobban vizsgálja meg.

A másik dolog: ha az MNB-törvényt jól olvassa, akkor abban az van, hogy az elsődleges célja az infláció *(Burány Sándor: Nem az egyetlen!)*, és van másodlagos és harmadlagos mandátuma is, de az elsődleges céljának a veszélyeztetése nélkül módosíthatja ezt. Ez a kommentem ezzel kapcsolatban.

A harmadik: igenis, a régiós devizákhoz képest is stabilnak tekinthető, ha a zlotyval összenézzük, de más országoknak azért máshogy kellett kijönni ebből a válságból, és a 2010 előtti elhibázott gazdaságpolitika árnyéka az, amiért most itt tartunk. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jézusom!)* A másik pedig az, hogy más az inflációs célt követő rendszere az egyes országoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Jaj, de gyenge vagy!)*

ELNÖK: Köszönöm, Nagy Márton alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Mi lehet a valódi oka annak, hogy a szocialisták foggal-körömmel védik bűnöző képviselő társukat?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, Witzmann képviselő úr.

(16.20)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyjából egy évvel ezelőtt derült fény arra, hogy a Magyar Szocialista Párt és a Demokratikus Koalíció politikusát, Gyurcsány Ferenc és a szocialisták ügyvédjét, egyben a párt korábbi kampányfőnökét letartóztatták. A vád bünszervezetben elkövetett több milliárd forint összegű költségvetési csalás, amelynek következtében Czeglédy Csaba ördögien felépített céghálózata több száz diákot, illetve nyugdíjasokat is megkárosított tevékenysége során.

Czeglédy természetesen tagad, akár mondhatnánk azt is, hogy jó baloldali pártkatonához méltó módon hazudik reggel, éjjel meg este. Az ügy legújabb pikantériája pedig, hogy már a cégcsoport alkalmazottjai is azt állítják, hogy Czeglédy céghálózatának tevékenysége mögött valójában pártpolitikai célok húzódtak meg. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a rendszer egyfajta humánerőforrás-tartalékként működött annak érdekében, hogy a pártpolitikai kampánymunka és -akciók esetén legyen kivel elvégeztetni egyes politikai feladatokat.

Több esetben azt is lehetett hallani, hogy a Czeglédy Csaba névvel fémjelzett Human Operator Zrt. által felhalmozott bevételekből, illetőleg az áfacsalásból származó pénzekből baloldali, illetve álfüggetlen jelöltek kampányát, továbbá baloldali pártok működését segítették és támogatták, és ezzel párhuzamosan jelentős anyagi kárt okoztak a szövetkezeti munkát vállaló diákok, illetve nyugdíjasok számára. Az persze már csak hab a tortán, hogy a céghálózatot a Human Operator Zrt.-hez tartozó cégeken, iskolaszövetkezeteken keresztül nemcsak Czeglédy Csaba, hanem a testvére, Czeglédy Péter, illetve más baloldali politikusok és azok családtagjai irányították. Ezek után már egyáltalán nem csodálkozunk azon, hogy a baloldali politikusok még mindig foggal-körömmel védik Czeglédy Csabát, sőt annak idején még képesek voltak tüntetni is mellette.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy meddig mehet ez még így, és mi lehet a valódi oka annak, hogy a baloldali pártok valóbban

foggal-körömmel védik egykori képviselő- és politikustársukat. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Witzmann képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Valóban, a baloldal hemzseg a korrupciós botrányoktól. Szeretném arra emlékeztetni önöket, hogy Czegléd Csaba és társai ellen bünszervezetben, üzletszerűen elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmények elkövetése miatt indított nyomozást a Nemzeti Adó- és Vámhivatal.

A gyanú szerint a Czegléd Csaba vezetésével létrejött bünszervezet 2011 és 2017 között olyan céghálózatot alakított ki, amely munkaerő-közvetítéssel foglalkozott. A bünszervezet mintegy 6,3 milliárd forint vagyoni hátrányt okozott az állami költségvetésnek azzal, hogy a céghálóban részt vevő iskolaszövetkezetek az általános forgalmi adót, illetve személyi jövedelemadót nem vallották be, vagy ha be is vallották, azt nem fizették meg. Több cégvezető nyilatkozott a büntetőeljárásban arról, hogy igazából ők csak aláírták a papírokat, de a cég tényleges működését teljes egészében Czegléd Csaba irányította.

A Csongrád Megyei Főügyészség indítványozta Czegléd Csaba előzetes letartóztatásának meghosszabbítását két hónappal az eljárás meghehíusítása, valamint a bűnisméltés veszélye miatt. A három hónapra szóló kénszerintézkedés csütörtökön jár le, a bíróságnak eddig kell döntenie az ügyészség indítványáról. Az ügyészség a letartóztatás meghosszabbítását az 5-25 évig terjedő szabadságvesztéssel büntendő bűncselekmények miatt folyamatban lévő nyomozásban az eljárás meghehíusítása, valamint a bűnisméltés veszélye miatt indítványozta.

A kormány és a Fidesz a Czegléd-üggyel kapcsolatban azt tartotta a legfontosabbnak, hogy mielőbb kártalanítsák az ügy sértettjeit. Erre tekintettel az Országgyűlés határozati javaslatot fogadott el 2017. november 14-én, amely utat nyitott a károsult diákok és nyugdíjasok lehető leggyorsabb kárrendezésére. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszontválaszra van lehetősége Witzmann képviselő úrnak.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A nyomozás adatai, amelyek alapján letartóztatták Czegléd Csabát és nyolc társát, egyértelműen azt mutatják, hogy a teljes iskolaszövetkezetes hálózatot, amelyben, ahogy államtitkár úr is említette, több mint 6 milliárd forint adót csaltak el, a gyanú szerint a bünszövetkezet strómanjai irányították. Tanúk vallottak ugyanis arról, hogy az érintett iskolaszövetkezetek

kvázi csak papíron léteztek, a pecséteket és az aláírást helyettesítő névbélyegzőket többek között a Human Operator Zrt. fővárosi és szombathelyi irodáiban tartották. A munkát és a diákokat szintén a Human Operator Zrt., illetve annak alvállalkozója szervezte, nem is az iskolaszövetkezetek.

Azt gondolom, felháborító és megdöbbenő, hogy a baloldali politikusok továbbra is összezárnak ebben az ügyben, és próbálnak falazni politikustársuknak. Mindezek után nyilvánvalónak tűnik, hogy Czegléd olyan információk birtokában lehet, amelyek napvilágra kerülése mind a DK, mind a Szocialista Párt számára óriási veszélyt jelenthet. Mégis azt gondolom, az egész ügyben a legmegnyugtatóbb talán az, hogy a kormány döntésének, illetőleg a parlament állásfoglalásának következtében a kártalanítás megkezdődhet, illetve megtörténhet a károsultak esetében. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Witzmann képviselő úr. Viszontválasz illeti meg az államtitkár urat.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban, Czegléd Csaba és a baloldal kapcsolatát többek között az is igazolja, hogy a Gyurcsány Ferenc és felesége, Dobrev Klára vezette Altus cégcsoporttól 200 millió forint kölcsönt is kapott, amely ügyben szintén nyomozás zajlott, és a tiltott pénzügyi tevékenység gyanúját vizsgálva a Magyar Nemzeti Bank piacfelügyeleti eljárást indított Dobrev Klára cége ellen. Gyurcsány Ferenc maga is már más ügyekben is nyilatkozott arról, többek között a Tátrai-ügyben, hogy helyette vonulnak börtönbe ezek az elkövetők - ezt akár szó szerint is érthetjük -, mivel akár a táskájukat is cipelve kifejezi azt a fajta szolidaritást, amellyel a hallgatásukat meg kívánja vásárolni.

Valóban, sokkal mélyebb kapcsolat feltételezhető annál, mint hogy ismerősök vagy pedig jóbarátok. Nem szoktak 200 millió forintokat csak úgy ide-oda tologatni a palettán. Ezenkívül pedig gyakorlatilag az egész ügyben mindvégig reflektorfényben maradt az ő személye is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**Mitől félnek?**” címmel. A belügyminiszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Elfogadom, köszönöm.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Jakab Péter képviselő úr.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elvtársak! *(Zaj, közbeszólások.)*

Nagyon úgy tűnik, hogy a Fidesz kétharmados átlampártja tovább dübörög, és tovább robog azon az úton, amely elvezethet bennünket a totális diktatúra kialakításához.

Az újabb lépés nem más, mint a gyülekezési jog súlyos és otromba megnyirbálása. Önök letettek az asztalra egy olyan törvényjavaslatot, amelynek fényében lényegében semmilyen különösebb indoklás, semmilyen lényeges ok felhozása nélkül be lehet tiltani, fel lehet oszlatni tüntetéseket, tiltakozó akciókat, akár már október 23-án. Hát nem szégyellik magukat? Én látom a lelki szemeim előtt, hogy az önök fideszes bolsevik ötletgazdái hogyan nosztalgálnak most, hogy végre visszatérhetnek a régi szép idők, amikor nem nagyon lehetett szabadon tüntetni, amikor nem lehetett politikai témákról beszélgetni az utcán, amikor mindenki jobban tette, hogyha befogja a száját.

Államtitkár úr, mi nem szeretnénk vissza ezeket az időket. Tehát fel kell tennem a kérdést, hogy önök mégis mitől félnek. Elvileg - elvileg - annyian szavaztak önökre, hogy önök most itt kétharmados többséggel ülhetnének. Elvileg.

Akkor mitől félnek? Az éhséglázadásoktól félnek? A szegény közmunkásoktól? A nincstelenektől? Mert ma minden harmadik ember bizony nélkülözni kénytelen ebben az országban. A kilakoltatottak lázadásától félnek? Hiszen csak ebben az évben 30-40 ezer családot fenyeget az, hogy utcára kerülhetnek. Vagy azoktól félnek, azoknak a lázadásától, akik elveszítették a rokonaikat a kórházakban, holott meg lehetett volna őket menteni, a szülőket, a nagyszülőket, a testvéreket, és mégis meghaltak? Az ő lázadásuktól félnek, államtitkár úr?

Persze van félnivalójuk, én nem mondom, hogy nincs. De ezt nem tiltással, nem a gyülekezési jog korlátozásával kell kezelni, hanem emberséges és emberhez méltó kormányzati teljesítménnyel. Ezt várják el önöktől a magyar polgárok. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném fölhívni a figyelmét arra, hogy nyugodjon meg, ne ilyen megalapozatlan indulatossággal tegye föl az azonnali kérdését, amely ráadásul nem is a Belügyminisztérium kompetenciájába tartozik, hanem a mellettem ülő Igazságügyi Minisztériumot képviselő államtitkár úr kompetenciájába. *(Zaj.)* De természetesen válaszolok. *(Dr. Apáti István: Arra haragudjon, aki kinevezte!)* Apáti István képviselő úrtól is nyugalmat kérek. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselő úr, hagyja, hogy államtitkár úr folytassa!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tehát Apáti képviselő úr is nyugodjon meg, biztosan van rá oka, hogy megnyugodjon, és reméljük, hogy ez így is lesz.

Képviselő úr, szeretném elmondani, hogy nem félünk semmitől és nem félünk senkitől. Önöktől sem félünk. Az Alkotmánybíróság kötelezett bennünket arra, hogy az ön által feltett kérdéskört törvényben szabályozzuk. Egyébként pedig ha elolvassa ennek a törvényjavaslatnak az indokolását, akkor láthatja, hogy nemzetközi példákat állít párhuzamba és nemzetközi példákra is hivatkozik. Valamint az indoklás tartalmazza azt is, hogy ez a javaslat, amely egyébként Magyarország és a magyar emberek érdekeit szolgálja, semmi olyan félelmet nem támaszt alá, amit ön most megfogalmazott az azonnali kérdésében.

(16.30)

Úgy gondolom, hogy Magyarországon a biztonság egy olyan fontos érték, olyan fontos közösségi érték, amelynek fönntartása a jövőben is indokolt. Arra kérem tisztelt képviselő urat, hogy ha legközelebb azonnali kérdést fogalmaz meg, akkor azt a megfelelő címzettnek tegye föl. De egyebekben állunk rendelkezésére, és abban bízom egyébként, hogy a Jobbik, amelyik az Alaptörvény módosításának vitájában még ezt támogatta, megtartja a szavát, amit akkor tett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra adom meg a szót Jakab képviselő úrnak.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök demokráciafelfogása előtt egyetlen nemzetközi példa lebeghet: Észak-Korea példája. *(Szilágyi György: Úgy van!)* Ezt a hatalomtechnikát alkalmazzák egyébként az élet minden területén. Hiszen lássuk be, 2010 óta önök mit csináltak: összevonták a hatalmi ágakat, törvényhozást, igazságszolgáltatást, végrehajtást, bekebelezték a médiát, most már a fideszes oligarchák kezében félezer sajtótermék tartozik, amit nem tájékoztatásra használnak, hanem agymosásra, néphülyítésre. És ha esetleg a népet nem lehet elbutítani, mert nem lehet elbutítani, akkor megpróbálják betiltani.

Csak azt a két történelmi igazságot ne felejtsek el, hogy a nép nem betiltható, de a kormány leváltható. Az önök kormánya is leváltható, mert nincs olyan diktatúra, ami örökké tartana. Egyszer minden diktatúra véget fog érni, hamarosan az önöké is. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Jakab képviselő úr. Államtitkár urat megilleti a viszonzás.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Úgy

gondolom, hogy amikor Észak-Koreát állította párhuzamba, akkor nem minket sértett meg elsősorban, hanem a magyar embereket sértette meg. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* A magyar embereket sértette meg, akik 28 éve hitet tettek a demokrácia mellett, és ez a hitük azóta is megvan.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra kérem önt, hogy olvassa el a törvényjavaslatot, olvassa el az indokolást részletesen *(Jakab Péter: Elolvastam.)*, és akkor megérti, hogy az ön félelme megalapozatlan. Én kérdezhetném, hogy mitől fél ön, képviselő úr. Mitől félnek önök, jobbikosok, tisztelt képviselőtársaim? *(Dr. Rétvári Bence: Novák Elődtől.)* Erre a kérdésre adják meg a választ valóban, de azt gondolom, ez önökre tartozik.

Ami pedig a törvényjavaslatot illeti, holnap lesz ezzel kapcsolatban hétpárti egyeztetés. Arra kérem önöket, hogy ha komolyan gondolják, hogy egy jobb javaslatot szeretnének benyújtani, elfogadtatni, erre vonatkozóan van konkrét elképzelésük, akkor a holnapi hétpárti egyeztetésen tegyék meg Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszter úrhoz: **„Hogyan tudja a kormány biztosítani a GMO mentes szójatermelés növekedését?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Farkas Sándor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Akkor öné a szó, Földi László képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nemrégiben az egyik KDNP-s képviselőtársam interpellált a fenntartható fejlődés és a környezetvédelem témájában az agrártárcához, mert ez a téma a jövőnk szempontjából alapvetően fontos. Arra kell törekedni, hogy kielégítsük a jelen szükségleteit anélkül, hogy csökkentenénk a jövő generációk képességét, hogy kielégítsék a saját szükségleteiket. A jövő generációja szempontjából ennek egy további eleme egyes mezőgazdasági termékek esetén az önellátás szintjének elérése. Ilyen termék lehet például a GMO-mentes fehérjetakarmány-alapanyag.

Magyarország hosszú évek óta az Alaptörvényben is kinyilvánítottan GMO-mentes politikát folytat, és ezzel összhangban csatlakozott a Duna Szója Szövetséghez, ami az elmúlt években is jelentős erőfeszítéseket tett az európai GMO-mentes regionális együttműködésért. Bár Európában a szójabab termelése folyamatosan emelkedik, ám ezt az örvedetes folyamatot beárnyékolja, hogy az Unió még mindig messze van az önellátás szintjének elérésétől, hiszen

a 45 millió tonnás nyersfehérje-szükségletnek mindössze 5 százalékát termeli meg, szükségleteinek nagyobb hányadát dél-amerikai importból fedezi.

Éppen ezért kérdzem tisztelt államtitkár urat, milyen lehetőségei vannak a kormánynak a termőterület növekedésének ösztönzésére. Hogyan tudja a kormány biztosítani a GMO-mentes szójatermelés növekedését? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Földi László képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A kormány kiemelt célkitűzései között szerepel, hogy Magyarországon csak fenntartható módon megtermelt, biztonságos élelmiszerek kerüljenek a fogyasztókhoz. Magyarország célja a GMO-mentes élelmiszerlánc kialakítása, amely felöleli a vetőmagtól a takarmányozáson át az állati termékek előállítását is. Ma Európa, ahogy ön is említette, mindössze 5 százalékában tudja saját termeléséből kielégíteni a szójára alapozott magas fehérjetartalmú takarmányok iránti belső igényét, ami strukturális kockázatot jelent az állattenyésztés számára.

A helyzet Magyarországon az európai átlagnál valamelyest jobb, de messze nem kielégítő. Szójából 15-20 százalék körül alakul az önellátottságunk, és a hazai szükségletek kielégítésére évente mintegy 450-500 ezer tonna mértékben kényszerülünk dél-amerikai szójadara behozatalára. A kockázatok csökkentése érdekében több irányból kell lépéseket tennünk. Az agrártárcának hosszabb távon célja, hogy ki lehessen váltani az importfüggőségünket, de ez csak úgy történhet meg, hogy az állattenyésztési ágazat versenyképessége, stabilitása hosszú távon megmarad.

A GMO-mentes fehérjeforrás biztosításának egyik lehetősége a termelési kedvet ösztönző támogatási rendszer. 2015-től a közös agrárpolitika részeként működő közvetlen támogatások rendszerének keretében Magyarország a fehérjenövények termelésének támogatására új termeléshez kötött támogatási formát vezetett be 2020-ig, amely évente mintegy 26,2 millió eurós keretet jelent, szálas fehérjékre, 34 ezer, míg a szemes fehérjékre 51 500 forint hektáronkénti támogatást kíván nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Földi László képviselő úrnak adom meg a szót, egy percben.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az örvedetes dolog, hogy a magyar kormány, illetve az agrártárca mindent elkövet annak érdekében, hogy a terméklánc csakis GMO-mentes legyen a vetőmagtól kezdve ad-

dig, amíg az asztalunkra kerül például egy marhaszlet vagy sertésbűs. Ugyanakkor a 26 millió eurós uniós támogatás, amit ma kap a magyar állam a fehérjetermesztés támogatásához, legyen az szójas vagy éppen szemes fehérje, kíváncsi leszek arra, hogy ez a következő uniós költségvetési ciklusban meglesz-e. Mert az fontos, hogy a magyar mezőgazdaság ne szenvedjen kárt, ne szenvedjen uniósforrás-mínuszt a következő uniós költségvetési ciklusban, mert többek között akkor ilyen feladatokra, mint például a szójatermesztés, lényegesen kevesebb forrás jut. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Földi képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Hazánk minden lehetséges fórumon hangsúlyozza a termeléshez kötött támogatások 2020 utáni megtartását, esetleges újragondolásukat és mértékük növelését. Magyarországon a KAP keretén belüli támogatási konstrukciók a természeti területek növekedését eredményezték nemcsak a szója, hanem egyéb pillangós növények esetében is, és ez tapasztalható az EU-n belül is. Határozott, következetes fellépésünk nyomán több uniós tagállam csatlakozott a magyar állásponthoz.

Itt csak meg szeretném jegyezni önnek, hogy amikor a szójaterületek emelésén, növelésén gondolkodunk, feltétlenül szükséges azt az öntözésfejlesztési programot kiemelni, amely nélkül hosszú távon a mai környezeti és meteorológiai viszonyok között nemcsak szójatermesztésről, hanem egyáltalán intenzív állományok, intenzív növényfajták termesztéséről is el kell gondolkodnunk.

(16.40)

Rendkívül fontos, hogy ez a program a kormányprogramban is szerepel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és szeretném, ha ebben együtt tudnánk működni a képviselő úrral és a parlamenttel is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Földi László váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 40 perc van, ezt a napirendi pontot is lezárjuk, és áttérünk a sima **kérdésekre**.

Fülöp Erik, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Mikor kapnak elrettentő büntetést az állatkínzók?”** címmel. Fülöp Erik képviselő urat illeti a szó.

DR. FÜLÖP ERIK (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években a Jobbik számos

alkalommal felhívta a figyelmet arra, hogy elkeserítően nagy a baj az állatvédelem területén. Viszont a napokban több bestiális eset is újra ráirányította a közvélemény figyelmét arra, hogy a Btk. állatkínzásra vonatkozó szabályozása közel sem elégséges.

A Bács-Kiskun megyei Helvécián brutális módon lefejeztek egy kutyát, míg Zuglóban egy felismerhetlenségig megcsonkított kutyatemetet dobtak ki. Sajnos azonban csak az állatbántalmazások egy része kerül napvilágra és kap nagyobb médiafigyelmet - de vajon hány és hány naponta megtörtént kínzás vagy bántalmazás történik, amiről szinte fogalmunk sincsen?

Tragikomikus és a jelenlegi szabályozás súlyos kritikáját mutatja, hogy a legkegyetlenebb állatkínzások elkövetőit a Btk.-szabályozásunk alapján maximum 3 év szabadságvesztés büntetésre ítélni a bíróság. A gyakorlatban pedig sajnos azt tapasztaljuk, hogy az állatkínzók, az állatgyilkosok az esetek többségében csak felfüggesztett szabadságvesztés büntetést kaphatnak. Elkeserítő, hogy szinte alig van olyan eset, amikor valóban letöltendő büntetést kapnak az elkövetők, viszont még elkeserítőbb, hogy ezekben az esetekben is egy-egy brutális állatgyilkosnak csak néhány hónapra kell börtönbe vonulnia. Egyértelműen kijelenthetjük tehát, hogy a jelenlegi szabályozásnak nincs semmiféle komoly visszatartó ereje, amely megfékezne az állatkínzókat.

Ezért kérdzem az államtitkár úrtól: mikor akarják szigorítani a Btk. állatkínzásra vonatkozó szabályozását? Mikor és milyen intézkedésekkel próbálják megreformálni végre az állatvédelmi rendelkezéseket? Várom az érdemi válaszukat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fülöp Erik képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Éppen ez a kormány volt az, amely 2010 után szigorította a büntető törvénykönyvnek az állatkínzásra vonatkozó tényállását, és akkor alakult ki a 2, illetve 3 év kiszabható börtönbüntetésnek a mértéke; az emberölés 5 éves alapesetével összevetve, azt hiszem, arányaiban kifejezi azt, hogy súlyosan büntetendő minden ilyen cselekmény.

De hogy az alkalmazásról is néhány szót ejtsünk: a Nyíregyházi Törvényszék másodfokú tanácsa április 6-án 8-8 hónap börtönbüntetésre súlyosbított két vádlott esetében állatkínzás büntette miatt első fokon kiszabott 4-4 hónap fogházbüntetést, és ezt gyakorlatilag amiatt, mert olyan kegyetlenséggel tartottak egy kutyát. Április 10-én az Egri Törvényszéken mint visszaesőt jogerősen 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélték egy elkövetőt, igaz, 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztették. A Veszprémi Járásbíróság 2017. szeptember 4-én 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélt egy

elkövetőt, aminek a végrehajtását 2 évre felfüggesztették. A Szegedi Törvényszék 2017. december 20-án 2 évre mindkét vádlottat szintén egy állatkínzási ügyben elítélte, amelyet próbaidőre 3 évre felfüggesztett.

Látható, hogy az a törvényalkotási folyamat, amely szigorította az állatkínzásnak a büntetési tételeit, a bíróságok gyakorlatában is most már egyre jobban érvényesül, és nem szabad arról sem elfeledkezni, hogy a társadalmi szemléletformálás, a nevelés, az állattartás körülményeinek az ellenőrzése legalább olyan fontos tényezők, mint a végső érv, a büntető törvénykönyvnek az alkalmazása. Kérem, hogy fogadja el a mi véleményünket. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy csökkenjen a szociális intézmények várólistája?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A szociális portál adatai szerint több mint 30 ezren állnak sorba, hogy bekerülhessenek valamilyen szociális intézménybe, a legtöbben a bentlakásos idősotthonokba, mintegy 24 ezer ember vár a sorára. A legszomorúbb a helyzet Budapesten, hiszen itt több mint 5 ezren, de Pest megyében is 2100-nál többen állnak sorba. Vidéken hasonló a helyzet, bár ott sokkal, de sokkal kevesebb a férőhely, mint a fővárosban.

A szakellátásokat illetően meg kell említeni a bentlakásos pszichiátriákat, ahol több mint 2200-an, a fogyatékosintézményekben is közel 2 ezren, de még a szenvedélybeteg ellátóintézményében is több mint 500-an állnak sorba. Én azt látom, hogy az intézményi térítési díjak borzasztóan magasak, hiszen 70 és 150 ezer forint közé tehető az összeg, amelyeket elkérnek egy-egy adott személy esetében, és a legtöbb idős embernek sajnálatos módon a nyugdíja nem éri el ezt az összeget, hiszen az öregségi átlagos nyugdíj összege nem érte el a 130 ezer forintot, ebből következően pedig a törvény azt írja elő, hogy a mindenkori nyugdíj - természetesen itt a kliensről van szó, aki bekerül egy ilyen intézménybe - 80 százalékaig kérhetnek térítési díjat. Nem látom, hogy a szülőtartás intézménye megoldást jelentene erre a problémára, mert nagyon sok hozzátartozó éppen azzal küszködik, hogy a saját gyerekeit vagy önmagát el tudja tartani. Éppen ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy mit tesznek annak érdekében, hogy több bentlakásos idősotthoni férőhely épüljön, mint stadionban ülőhely. Kérem a válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években is arra törekedtünk, hogy minél színvonalasabb ellátást kapjanak azok, akik valamilyen otthonban töltik a napjaikat. Pontosan azért hoztunk létre egy új kategóriát is, aminek Kelet-Magyarországon épül az első példája, hogy az ottani ápolásnak, a szakápolási központoknak egy új minősége jöjjön létre, tehát mindenki, aki rászorul, megkapja a kellő minőségű, akár magas minőségű ellátást is.

Ugyanakkor azt el kell mondani, tisztelt képviselő úr, hogy az ön álláspontja viszont erről a kérdéssel attól függ, hogy éppen kormányon van vagy ellenzékben. Mert amikor ön kormányon volt, akkor azt mondta, hogy emelt szintű bentlakásos intézményt működtetni piaci vállalkozás, itt mindenkinek ki kell számolni a költségeit meg a hasznát. *(Korózs Lajos közbeszól.)* Ön sokallta az állami normatívát, és nemcsak hogy sokallta az állami normatívát, hanem az önök kormánya csökkentette is, az alapszabványt 30 ezer forinttal, a kiemelt normatívát 100 ezer forinttal, majd amikor megkérdezték öntől, hogy mi lesz így azokkal az emberekkel, akik nem jutnak ápoláshoz, akkor annyit mondott, hogy majd segítenek a szomszédok, a rokonok meg a barátok. Sőt, olyan kegyetlen mondatot tudok öntől idézni, tisztelt képviselő úr *(Korózs Lajos: Ezt már annyiszor hallottam, Bence! Hogy lesz férőhely?)*, önt idézem, hogy nem kell minden embernek, miután megöregedett, automatikusan idősek otthonába kerülni. Mi minden embernek segíteni akarunk, ön viszont azt mondta, hogy erre nem lenne szükség, majd itt most feláll, és ennek az ellenkezőjét kéri.

Ami például a házi segítségnyújtást jelenti, tisztelt képviselő úr, abban óriási előrelépés volt, hogy míg 2010-ben 75 054 embernek tudtunk így segíteni, most már 90 989 embernek tudunk így segíteni. *(Korózs Lajos közbeszól.)* És azoknak a száma is, akik közreműködnek ezeknek az embereknek az ellátásában, növekedett, hiszen most már kétszintű, egyrészt szociális segítség, másrészt személyi gondozás, ami jóval magasabb; az a fajlagos támogatás, amit pedig nyújtunk, 145 ezer forintról 210 ezer forintra emelkedett - ez is a bővebb ellátást szolgálja, meg az is, hogy jóval többen, 50 százalékkal többen gondoskodnak az idős emberekről.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hajdu László, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Mi a fontosabb: a lakosság vagy a Fidesz?”** címmel. Hajdu László képviselő urat illeti a szó.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Budapest főváros XV. kerületét olyan kormánydöntés érte 2017 októberében, amikor

is 78 millió forintot úgy kaptunk, hogy nem is pályáztunk rá, nem is volt ilyen kiírva, normatív módon se kaphattunk ilyet, mégis kaptunk, közterület-fejlesztés célra.

(16.50)

Úgy döntött a képviselő-testület, hogy ezt a pénzt a rákospalotai Veresegyházi utca felújítására fogjuk felhasználni, meg kell toldani még 30 millió forinttal, és egy szép, gyönyörű utca jön létre, ahol egyébként fideszes több ciklus óta a helyi önkormányzati képviselő. Meglepetés akkor ért bennünket, amikor kaptunk egy újabb kormánydöntést. Ez a kormánydöntés arról szólt, hogy hoppá, nem abban az utcában építhetünk ebből a pénzből, hanem Újpalotán egy egyébként parlamenti szempontból ellenzéki önkormányzati képviselő, egy liberális képviselő körzetében, de parkot. Úgy döntött a kormány, hogy megváltoztatja az eredeti döntését, és címezte, tehát megcímezte, Veresegyházi utca helyett Száraznád utca. Úgy gondolom, ennek az volt az igazi érdeme és értéke, hogy április 8-án választás volt. László Tamás nevű úr itt ült még akkor országgyűlési képviselőként, és ő kapta ezt ajándékba. Neki Újpalotán volt ez nagyon fontos, és eldöntötte a kormány, hogy ott parkot kell építeni.

Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy először is írtunk egy levelet, amire a mai napig még nem kaptunk választ, másrészt ki a fontosabb tulajdonképpen a kormánynak, a Fidesz vagy lakosság. Köszönöm, és várom megtisztelő válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Van egy bölcs, régi mondás: audiatur et altera pars! - hallgattassék meg a másik fél is! László Tamás most nem lehet itt, de én megkérdeztem a mai napon, felhívtam telefonon, hogy mi is az igazság ezzel az ügyvel kapcsolatban. Nekem a következő tájékoztatást adta. *(Korózs Lajos: Autentikusabb forrást is meghallgathatott volna!)* Képviselő úr, ön állítólag demokrata, ha meghallgatna engem *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, megtisztelne. *(Cseresnyés Péter: Állítólag!)*

ELNÖK: Államtitkár úr, folytassa!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Azt a tájékoztatást kaptam László Tamás korábbi képviselő úrtól, képviselőtársamtól, hogy ő mint a Költségvetési bizottság tagja, javaslatcsomagot nyújtott be a Költségvetési bizottság a 2017-es költségvetés módosításáról szóló törvényjavaslathoz, és ebben a Kikötő Ifjúsági Közösségi Sziget fejlesztésére tett javaslatot. A kormányhatározatban

nem pontosan ez jelent meg, és ezt pontosította utólag a másik kormányhatározat. Erről egyébként László Tamás tájékoztatása szerint önt tájékoztatta. Ön akkor nem emelt kifogást. Az embereket is tájékoztatta, meghozza nekem megküldte most a sajtótájékoztató anyagát a Kikötő Ifjúsági Közösségi Sziget fejlesztésének kormányzati támogatásáról. Ez 2017. június 2-án történt ott, a helyszínen. Nem ismerem azt a helyszínt, de azt mondta nekem László Tamás korábbi képviselő úr, hogy ez egy elhanyagolt terület, mindenképpen célszerű ennek a fejlesztése. Azt mondta, hogy az ott élők nem emeltek kifogást. Az ifjúság egyébként kifejezetten örült ennek.

Én egyébként 20 évig voltam önkormányzati képviselő, két cikluson át alpolgármester is voltam Pápa városban, és amikor kormányzati támogatást kaptunk bármilyen jogcímen, annak én mindig örültem és megköszöntem, képviselő úr. Abban bízom, hogy maguk is örülnek, az ott lakók és a fejlesztés alatt álló területet érintően is örülnek, és az ott élők érdekeit szolgálja. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Kérem, gondolkodjon el ezen a javaslaton *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és örüljön ennek a támogatásnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina, az LMP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi lesz veled Máré vára?**” címmel. A miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr kérésére Tuzson Bence államtitkár úr fog majd válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány tagjainak hatályos feladat- és hatásköre értelmében fordulok önhöz a kérdésemmel. Az utóbbi években a kulturális örökség megőrzésére és az idegenforgalom fellendítésére született kormányhatározat a nemzeti kastélyprogram és a nemzeti várprogram felülvizsgálatáról, valamint a Nemzeti turizmusfejlesztési stratégia 2030. Ezek végrehajtásához jelentős EU- és hazai fejlesztési források is társultak.

Fontos volna, hogy a kormány az Országgyűlés előtt számoljon be kulturális örökségünk és a jórészt a nemzeti vagyoni körébe tartozó értékeink - kastélyok, várak, hozzájuk tartozó földterületek és parkok - védelméről, a tulajdonviszonyaikban 2010 óta bekövetkezett változásokról, a lezárult és folyamatban lévő pályázatokról. Különösen, mert a korábban önálló, színvonalasan dolgozó műemlékvédelmi szakterület intézményrendszerét lefokozták, feldarabolták, ami aggályossá teszi a szakmai kompetencia és hatáskör alakulását éppúgy, mint a források helyes felhasználását és a szükséges helyreállítási munkálatok elvégzését.

A hazai várak tekintetében is sok a teendő, nem könnyű a prioritásokat meghatározni. Az azonban érthetetlen, ami a nagy történelmi múlttal rendelkező magyaregregyi várral történik; ugye, Baranya megyében található. Évek óta zárva tartják, miközben a térség egyik kiemelkedő turisztikai vonzereje. Többéves levelezés során a Nemzeti Vagyonkezelő nem adott érdemi választ a bezárásra, illetve a ki nem nyitásra, pedig Máré vára körül számos helyi térségi vállalkozás, zöldút, strand, panziók, falusi vendéglátóhelyek, falusi szállásadók, éttermek vannak, amelyek fontosak a vidék fejlődése és a vidéki foglalkoztatás miatt.

Államtitkár Úr! Mi a magyarázat az MNV Zrt. Máré vári gyakorlatára, és milyen intézkedés várható a probléma megszüntetésére? Mikor ad a kormány érdemi tájékoztatást az Országgyűlésnek a kastély- és várprogram végrehajtásáról? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ami a kastély- és várprogramot illeti, valóban egy nagyon jelentős kulturális programról beszélünk, hiszen nagyon sok év, talán több mint húsz év telt el, és az elmúlt húsz évben vagy a korábbi gyakorlatnak megfelelően is igazán valós kastélyprogram, várprogram nem indult el Magyarországon, ami azt jelenti, hogy ezeknek a kastélyoknak és váraknak a méltó helyét nem tudtuk elhelyezni Magyarországon. Azért fogalmazok így, hogy a méltó helyét, mert egy kastély felújítása vagy egy vár felújítása nem önmagában egy felújítási programot jelent. Ez egy nemzeti kérdés.

Amellett, hogy a nemzeti kincseinket akarjuk megmenteni, ez üzenetértékű is. Üzenetértékű a jövő generációi számára, hogy hogyan mutatjuk be a múltat, hogyan mutatjuk be Magyarország történelmét, azaz mi az, amit látnak Magyarország történetéből. Ezért indult el a kastély- és várprogram már 2016-ban, és ennek keretében 19 vár és 20 kastély újulhat meg Magyarországon mintegy 57,5 milliárd forint értékben. Hét kastély esetében már a felújítások is elkezdődtek, tehát ott már a kivitelezés is folyamatban van, és van több kastély, vár, amivel kapcsolatban a felújítások előkészítés alatt állnak. Ha megnézi a lezajlott felújításokat, akkor lehet látni, hogy az a változás, ami bekövetkezett, műemlékvédelmi szempontból is igen jelentős, de az ország szempontjából is, a látvány szempontjából is igen jelentős változást okoztak, ha a diósgyőri várat megnézi, aminek a teljes felújítása még nem fejeződött be, mégis látványos változásról beszélünk, olyanról, amely az ország élete szempontjából rendkívül jelentős. Ezenkívül még 50 kastély és vár különböző programok keretében megújulhat Magyarországon, és ezen az úton tovább kell haladni.

Ötezer vár és kúria van Magyarországon, aminek körülbelül 26 százaléka van állami tulajdonban. Gondoskodni kell ezekről, és folyamatosan haladva a legnevesebb és a legjelentősebb nemzeti emlékeket követően a többi vár felújítására is sort kell keríteni majd. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tuzson Bence államtitkár úr. Dunai Mónika, a Fidesz képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: **„Milyen ütemben halad a Budapest-Hatvan-vasútvonal fejlesztése?”** címmel. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Nemrégiben tettük le a Budapest-Hatvan-vasútvonal-szakasz korszerűsítését és az ehhez kapcsolódó közlekedésbiztonsági rendszer kiépítését célzó beruházás alapkövét. A térségben élők nagy örömeire szolgál ez a jelentős mértékű fejlesztés, amely közel 150 milliárd forint értékben három projekt keretében valósul meg, megújítva ezzel egy 53 kilométer hosszúságú, 14 állomásos szakaszt.

(17.00)

A fejlesztés három, választókerületemhez tartozó megállóhelyet is érint: Rákoscsabát, Rákoscsaba-Újtelepet és Rákosligetet, illetve a vasútvonal egy újabb, rákosmenti megállóhellyel is bővülni fog.

Különösen fontos a választókerületemben élők részére a vasút fejlesztése, hiszen addig, amíg a metró nem jön ki a XVII. kerületbe, Rákosmentén ez az egyetlen kötőpályás tömegközlekedési eszköz, amely jelenleg is a leggyorsabb és legegyszerűbb módja annak, hogy az ott lakók könnyen és gyorsan elérhessék a belvárost.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Erre tekintettel kérdezem most tisztelt államtitkár urat arról, hogy a tervezett ütemben halad-e a fejlesztés, a beruházás. A vasút fejlesztése mindig az emberek közlekedési lehetőségeinek könnyítését és komfortosabbá tételét jelenti. Szolgáljuk ezzel többek között a munkába és oktatási intézménybe járókat, a rokonaikhoz utazókat, a turistákat és a teherforgalomban részt vevő gazdasági szereplőket.

Tisztelttel kérdezem tehát államtitkár urat, hogy hol tart jelenleg a Budapest-Hatvan-vasútvonal fejlesztése, és milyen további munkálatok várhatók a vonalon. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Cserenyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! A Rákos-Hatvan állomások közötti vasútvonal fejlesztése keretében az érintett vasúti pálya 55 kilométer hosszan épül át a vonalvezetéstől függően 100-120-160 kilométer/órás pályasebességűre. Korszerűsítjük az állomásokat és a megállóhelyeket, öt külön-szintű közötti kereszteződés épül, több helyen alakítunk ki P+R parkolóhelyeket is, ahol az autókat ott tudják hagyni az autót használók és a későbbiekben a vonalat használni akarók. A kivitelezés az Isaszeg-Gödöllő állomások közötti egyvágányú forgalomkorlátozás mellett április óta zajlik. Június 1-jén megkezdődött a Rákos-Pécel és Aszód-Tura állomások közötti szakaszok kiépítése is. A módosított vasúti nyomvonalat kijelölő rendelet elkészítéséhez szükséges környezetvédelmi engedélyt a hatóság 2018 februárjában megadta. A határozat ellen fellebbezést nyújtottak be. A rendelet csak a határozat jogerőre emelkedése után fogadható el, amely a területszerzések előrehaladása szempontjából kockázatot jelent. A kisajátítás állása jelenleg 47 százalékos. A folyamat felgyorsítása érdekében a projektgazda Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő Zrt. felvette a kapcsolatot az illetékes megyei kormányhivatalokkal.

Aszód város korábbi tiltakozása a helyi jogszabály módosításának ügyében szintén késést okoz a területszerzési folyamatban. A Pest megyei állami főépítész által összehívott egyeztető tárgyalás után a módosítási folyamat azonban elindult. A pályaépítéssel egy időben zajlik a Rákos-Hatvan-vonalszakaszon az uniós szabvány szerinti biztosítóberendezés kiépítése és a vagyonvédelmi rendszer telepítése is. A tervezett ideiglenes forgalomba helyezési határidő 2020 negyedik negyedévére, jelenleg az engedélyezési terv készítése van folyamatban.

A projekt Európai Unió által szabott véghatárideje rendkívül feszített, a tárca jelezte a beruházás 2022-ig való meghosszabbításának szükségességét az Unió felé. *(Az elnök a csengő kocsogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Az erről szóló hivatalos döntés 2019-ben várható. Természetesen pozitív elbírálásra számítunk, és ebben az esetben el fog készülni a vonal. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Potocskané Kőrösi Anita, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: **„Merre tart a hajó?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnöke kérésére Dömötör Csaba államtitkár úr fog majd válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony.

POTOCSKANÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Balatoni Hajózási Zrt. idén a

172. hajózási szezonját kezdte meg. A tradicionális vállalat a Balaton kiemelt üdülőkörzet meghatározó gazdasági szereplője, a térség egyik legnagyobb munkáltatója.

A menetrend szerinti személyhajózás mellett tevékenységei közül kiemelkedik a kompközlekedés, valamint a több mint 700 millió forint árbevételű generaló, a Balaton körüli 11 vitorlásokikötő üzemeltetése.

Az elmúlt közel két évszázad alatt a társaság tulajdonosi köre, valamint az állami szerepvállalás mértéke több ízben változott. Jelenlegi tulajdonosai 4 milliárd forint értékű részvényvel a Balaton-régió közforgalmú személyhajó-kikötővel rendelkező 21 önkormányzata, a legnagyobb tulajdoni részesedésével, 44,21 százalékkal Siófok rendelkezik.

Az idei hajózási szezon kezdetén a társaság vezérigazgatója nagy ívű fejlesztésekről beszélt. Többek között arról, hogy a kormány kiemelt balatoni programjának keretében több mint 12 milliárd forintos fejlesztés valósulhat meg a társaságnál. A fejlesztésekhez, a minőségi szolgáltatásokhoz valóban többletforrásokra van szükség, de vajon mi várható a közeljövőben?

Amennyiben a 12 milliárd forintos kormányzati forrás jegyzett tőke emelésével érkezik a társasághoz, úgy az állam tulajdoni hányada mellett az önkormányzati részesedés eltörlődik, maradvány Siófok példájánál, 17-18 százalékra esik, amely a továbbiakban gyakorlatilag semmilyen befolyást nem biztosít az önkormányzatok részére. Vajon beigazolódik-e a féltelmünk, hogy a forrásjuttatás után az önkormányzatok háttérbe szorulnak, a nagy múltú hajózási vállalatot szétdarabolják, abból a nyereséges üzletágakat, kiemelten a gazdagok kedvenc időtöltését biztosító vitorlásokikötőket kimentik kormányközeli vállalkozásokhoz? Merre tart a hajó? Irány a privatizáció? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Köszönöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ez a kormány gyarapította a nemzeti vagyont, a szétdarabolós, privatizációs gyakorlat, az áron alul történő nemzetivagyon-értékesítés a korábbi kormányok gyakorlata volt.

Abban minden bizonnyal egyetérthetünk, hogy a turizmus nemzeti ügy, nemcsak azért, mert egy sikeres nemzetgazdasági ágazat, hanem azért is, mert a hazaszeretet egyik fontos terepe, és hogyha a turizmusról beszélünk, akkor a Balaton szerepe megkerülhetetlen, már csak azért is, mert egyre népszerűbb. Tavaly például a külföldiek 10 százalékkal több vendégéjszakát töltöttek el. Ezt azért hozom fel, mert

hogya a balatoni turizmusról beszélünk, akkor a Balatoni Hajózási Rt.-nek kiemelt szerep jut, és a kormány minden segítséget megad a hatékony működéshez. Ehhez értelemszerűen több forrás kell.

Ami a tőkeemelést illeti, ön erre utalt: a kormány márciusi határozata alapján a helyi önkormányzatok újabb haladékokat kapnak, hogy teljesítsék a tőkeemelési kötelezettségüket jövő év január 31-éig. Ez egyébként idén márciusban járt volna le.

Ha jól idézem fel, ön Siófok alpolgármestereként tevékenykedett, ezért szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Bahart, egyébként a helyi települések által is megválasztott vezetője nemrég arról beszélt, hogy a tulajdonosi kör nyitott az állami szerepvállalás elfogadására. Tehát a lényeg az, hogy mégiscsak arról vitatkozunk, hogy az állam milyen formán ad majd több forrást ennek a vállalatnak.

Hogya jól értem, akkor ön nem mindenben osztja ezt az álláspontot, ezt tudomásul is vesszük. Bárhogya is legyen, a kormány minden véleményt meghallgat, mert az a cél - és azt hiszem, hogy ez közös -, hogy egy olyan Balaton legyen, amelyre mindenki büszke lehet, de ehhez megfelelő színvonalú szolgáltatások is kellenek. Azt gondolom, hogy ebben egyetértünk. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Miután minden parlamenti frakciónak legalább egy szóbeli kérdése már elhangzott, és az interpellációk és a szóbeli kérdések együttes időtartama meghaladta a 90 percet, így a házszabály alapján most a szóbeli kérdések tárgyalását lezárom, és áttérünk a következő napirendi pontunk tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Köztársaság Kormánya és a Kazah Köztársaság Kormánya között a diplomata és szolgálati útlevelel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről Megállapodás, valamint az annak módosításáról szóló Budapest, 2018. február 28-án aláírt Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/473. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, parancsoljon!

(17.10)

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. június 28-án tartott ülésén megtárgyalta a Magyar Köztársasága Kormánya

és a Kazah Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevelel rendelkező állampolgárai kölcsönös vízummentességéről szóló megállapodás, valamint az annak módosításáról szóló, Budapest, 2018. február 28-án aláírt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/473. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, egyhangúlag, vita nélkül támogatta. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni a vitában. *(Vargha Tamás: Nem. A végén. - Dr. Gurmai Zita: Én, én szeretnék!)* Jelentkezőt nem látok. Egy pillanat! Az előterjesztő Vargha Tamás államtitkár úr, és államtitkár úrnak lehetősége van a vita e szakaszában vagy későbbi szakaszában felszólalni. *(Vargha Tamás: A végén!)* Államtitkár úr a későbbi szakaszban kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra írásban előre senki nem jelentkezett. Most felszólalásra megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan megállapodást kell jóváhagynunk, amelynek alapjai 1978-ra nyúlnak vissza, amikor is a Szovjetunióval kötöttünk a diplomata- és szolgálati útlevelek vonatkozásában megállapodást. Majd 1996-ban, miután a Szovjetunió felbomlott, már a Kazah Köztársasággal kötöttünk gyakorlatilag egy új megállapodást. Azt a megállapodást módosítja ez a jelenlegi jegyzőkönyv azzal, hogy a vízummentesség időtartamát, a tartózkodás időtartamát 30 napról a 180 napon belüli 90 napra meghosszabbítja.

Tulajdonképpen azt lehetne mondani az ilyen jellegű megállapodásokról, hogy alapvetően a két ország gazdasági, társadalmi, kereskedelmi kapcsolatait erősítik, de azért egy-két aspektusra hadd hívjam fel a figyelmet. Az ilyen típusú, hát, demokráciának látszó országok esetében, mint Kazahsztán - ahol 90 százalékos választási részvétel mellett 95 százalékkal nyeri a választást az egy darab kormányzó párt, aki a parlamentben ül, ami nem éppen a plurális demokrácia sajátja -, úgy kell ezekhez a viszonyokhoz hozzáállnunk, hogy feltétlenül indokolt amögé néznünk, hogy az ilyen jellegű megállapodások kinek az érdekét szolgálják.

Való igaz, hogy a Kazah Köztársaság és Magyarország között az elmúlt 4-5 évben hihetetlenül erőteljesen fejlődtek a kapcsolatok, amelynek indoka a magyar kormány részéről mindig az volt, hogy ezt a fajta

kapcsolatot, a kereskedelmi kapcsolatainkat oly mértékben tudjuk fejleszteni, hogy az mindkét ország számára erőteljes gazdasági előnyökkel szolgáljon. Ehhez képest mára még csak oda jutottunk, hogy a 60. legfontosabb kereskedelmi partnerünk Kazahsztán, és azt látjuk, hogy alapvetően inkább a külsőségek, a különböző közös intézmények alapítása a jellemző, tehát ilyen nagyon felszínes, de láthatóan politikailag mélyülő kapcsolat jellemez bennünket.

Az is az elmúlt években igen erőteljesen kiütöközt, hogy bizony a Szovjetunió utódállamaival való viszonyunkban óhatatlanul ilyen vízumproblémák keletkeztek, amelyek nagy valószínűséggel valamifajta múltból gyökerező automatizmusok. Úgy ítélem meg, úgy ítéljük meg, hogy az ilyenfajta viszonyokban nem árt az óvatosság. Úgy látom, hogy a 30 napról mindjárt 180 napra és azon belül 90 napra felemelt vízummentesség, még ha diplomatákról és szolgálati útlevéllel bíró emberekről is van szó, a két fél viszonylatában túl nagy ugrás. Úgy ítélem meg, hogy lehetett volna kicsit lassúbb és valamifajta tapasztalatszerzésre irányuló mértékmeghatározás is, ha már vélhetően a másik fél kérte ezt.

Még egy érdekességre szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársak figyelmét, ez pedig az, hogy a nemzetközi szerződések mindkét, vagy akárhány ország, akik részt vesznek benne, hivatalos nyelvén készülnek, de nem kötelező eleme az ilyen szerződéseknek vita esetére valamely nyelvet mint értelmező nyelvet kijelölni. Azt még megértem, hogy a '78-ban Szovjetunióval kötött megállapodásban az erőviszonyaink alapján az orosz nyelv volt az értelmező nyelv. Valamelyest azt is megértettem, hogy a Horn-kormány alatt '96-ban még mindig nem tudtunk az orosz nyelvtől mint hivatalos vagy értelmező nyelvtől megszabadulni. Azt azonban már elég nehezen tudom elképzelni, hogy még ebben a megállapodásban is ki kell jelölni értelmező nyelvet úgy, hogy a Kazah Köztársaság elsődleges hivatalos nyelve a kazah és nem az orosz; az csak a másodlagos hivatalos nyelv. Tehát azt szeretném kérdezni, hogy a Szovjetunió utódállamaival lesz-e a történelmünkben olyan helyzet, hogy ne az erőfölény, ne az ő elsődlegességük, hanem mondjuk, a mi szintünk vagy a mi erőnk befolyásolja az ilyenfajta folyamatokat.

Fel szeretném hívni a figyelmet még egy problémára, és ez sajnos mindegyik, az utóbbi időben beterjesztett törvényjavaslatnál, amelyet a Külügyminisztérium készített elő, jellemző volt. Elfogadhatatlanok ezek a triviális hibák, amelyeket a törvényjavaslatok beterjesztése után a bizottságnak kell módosítania. Kiszámoltam, hogy egy ilyen törvényjavaslat esetén, mire a Ház elé kerül, a magyar adófizetők körülbelül 20 millió forintot fizetnek ki havonta a dologi kiadásokra és azoknak az embereknek, akik képtelenek arra, hogy hibátlan törvényjavaslatokat adjanak be. Már elnézést kérek, de senki nem éhbérért dolgozik ezekben a közösségekben. Nagyon komoly pénzt fordítanak az adófizetők a közigazgatás fenntartására. Nagy tisztelettel szeretném kérni a Külgazdasági és

Külgügyminisztériumot, hogy legyen szíves, ha az eddigi szűrő nem volt elég, a jövőben még 2-3 szűrőt vezessen be ahhoz, hogy ilyen triviális hibák ne forduljanak elő. Tehát az ebben a minisztériumban dolgozó tisztviselő, aki írta a javaslatot, nem tudta, hogy Magyarország '96-ban még Magyar Köztársaság volt, és nem volt képes értelmezni, hogy ennek a jogszabálynak a módosító szakaszában milyen szóhasználatok kellenek... - elnézést kérek mindenkitől, szakfeladatot látnak el, szakképzett embereknek kell ott ülniük! Ha a kétharmados törvényi felhatalmazás mellett minden áldott nap ezeket a rendkívül magabiztos felszólalásokat halljuk, akkor azt is kérem, hogy akkor is legyenek ennyire magabiztosak, amikor hibátlan benyújtott javaslatokat várunk el önköztől.

Mindezek alapján, amit elmondtam, különösen az előző gondolatsorokra tekintettel, mi a Jobbik-frakció részéről tartózkodni fogunk e törvény szavazáskor. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót a rendelkezésre álló időkeret mértékéig. Időkeretes tárgyalásban vagyunk. Köszönöm. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak tartom minden nemzetközi megállapodás kapcsán az általános vita kereteit nem szétfeszítve olyan konkrét gazdasági jellegű kérdéseket feltenni, amelyekre itt és most válaszokat kaphatunk, hiszen nyilvánvalóan felkészült, felelős államtitkár az, aki a vitában részt vesz.

2017-ben Kazahsztán kapcsán, a megnyílt expó mentén nagyon komoly számokat tartalmazó cikkek jelentek meg. Első körben arra az expóra, ahol egy magyar pavilon finanszírozására került sor, mintegy 170-180 millió forintot különítettek el, azonban később, a következő év januárjában a Közbeszerzési Értesítőben megjelent, hogy a magyar pavilon kialakítására további 1 milliárd 73 millió forintot szán a kormány. Ismét, mint ahogy a korábbiakban is, csak egyetlen ajánlat érkezett ezen zsíros megbízásra. De itt a lehetőség és itt a csodálatos helyzet ennek tisztázására!

(17.20)

Hiszen én magam támogatom a magyar-kazah gazdasági kapcsolatok fejlődését. Kiválóan felkészült képviselőtársam elemezte azt, hogy miért is lenne erre hatalmas szükség, és hogy mennyire alulfejlettek ezek a kapcsolatok ahhoz képest, amit ki lehetne hozni belőlük.

Én magam mindenféle hasonló nemzetközi meg egyezést is szeretnék támogatni pontosan ezen gazdasági kapcsolatok mélyítése érdekében, de azt nagyon

nehezen tudom hová tenni, hogy szinte az összes érintett ország kapcsán, legyen szó egy expórol, legyen szó egy kereskedőházzal, mindenhol van egy fideszes botrány, ami túlárzással jár. Tehát mindenhol van egy százmillió nagyságrendre betervezett kiadás, amiből aztán valamilyen úton-módon egy milliárdos kiadás keletkezik anélkül, hogy mi erre bármilyen magyarázatot kaphatnánk, pedig a magyar adófizetők pénzéről van szó.

Szeretném elmondani azt is, hogy a Közbeszerzései Értesítő szerint 1 milliárd fölé csúszott az a kiadástömeg, amelynek az indoklása gyakorlatilag nem létezik, vagy itt ülő földi halandó számára, ha nem a kormányzó pártok tagja, igen nehezen érhető el.

Szeretnék megemlíteni még egy momentumot, ami igazából csak kérdés, és nem is várom el az államtitkártól, hogy itt és most tudja a választ erre, egy későbbi írásbeli tájékoztatással is beérem, tehát nem kívánok inkorrekt lenni és lehetetlen helyzetbe hozni bárkit. Orbán Viktor maga is beszállt az érintett expó propagálásába, egy úgynevezett üdvözlő levelet írt erre. Itt Kazahsztánt a jövő országának, Asztanát a jövő városának nevezi, és értekezik a kazah-magyar genetikai rokonságról is. Nekem semmiféle problémám nincs azzal, hogy a magyar őstörténet tekintetében újabb feltárásokat végezzünk, és nyitott vagyok afelé, hogy ezeket a megállapításokat közhírré tegyük.

Érdekelne ugyanakkor a kormányzat hivatalos álláspontja ebben a kérdésben, tehát a genetikai rokonság kérdésében, és az is érdekelne, hogy az MTA különböző jogainak és jogköreinek megnyirbálása közepette mennyiben érzik tarthatónak ezt a feltárási folyamatot. Hiszen bár korábban az MTA-val kapcsolatban teljesen jogosan fogalmazódtak meg kritikák a magyar őstörténet-kutatás, ha nem is elszabotálása, de kicsit könnyedén kezelése tekintetében, a mai napra elmondható, hogy bizony az MTA-n belül egy csoportot illetően nagyon komoly szakmai munka folyik, jellemző módon belföldön egyébként, de külföldi expedíciókra is kaphatók azok a kutatók, régészek, akik egyébként egyetemi keretek között, de egyáltalán nem csak az akadémiai álláspontot képviselve vagy arra nyitott módon igenis mérhető eredményeket értek el ezen a területen. Van szerencsém többüket személyesen ismerni. Azt kell mondjam, az ő példamutató munkásságuk ebben a nagyon nehéz, alulfinanszírozott közegben példaértékű, de úgy gondolom, hogy a kormányzat álláspontjának milyensége alapvetően meghatározza azt, hogy a jövőben ők mekkora lelkesedéssel tudnak a saját munkájukhoz állni, és milyen keretek jelölhetők ki számukra.

Még egyszer mondom, mivel ez részletkérdésnek tűnő, ám számunkra annál fontosabb kérdés, én egy későbbi írásbeli tisztázással, álláspont-ismertetéssel is megelégszem. Nem úgy az első kérdés tekintetében, ahol az expóra elköltött milliárdos nagyságrendű összeg megmagyarázása, indoklása, úgy gondolom, hogy azonnali válaszáért kiált. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Először is szeretnék gratulálni Vargha Tamásnak az államtitkárrá kinevezéséhez. Ennek megfelelően nem vett részt az Európa Tanács delegációjában most Strasbourgban, ahol engem egy kicsi baleset ért, és itt szeretném megköszönni képviselőtársaimnak azt a fajta emberi hozzáállást, amivel ma már a saját lábamon tudok állni és itt önöknek beszélni. Természetesen a követség is meg az itteni kollégák is ebben rendkívül segítőkészek voltak.

A témára rátérve azt szeretném mondani, hogy a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja ezt a törvényjavaslatot, azonban néhány gondolatot mindenképpen szeretnék elmondani önöknek. Természetesen az MSZP fontosnak tartja a magyar-kazah kapcsolatok gazdasági, oktatási és tudományos fejlesztését, mert azt kell mondjam, hogy azért számunkra az európai uniós kötődés mindig jóval fontosabb, nem ahogy ezt miniszterelnök úr mondta, hogy soha nem érezte magát olyan jól, mint Kazahsztánban.

Arról is szeretnék néhány mondatot mondani, hogy a magyar-kazah együttműködést tekintve ez az előterjesztés, ami az értékek és az érdekek mentén kellene hogy működjön, rendkívül fontos. Úgy gondolom, hogy Magyarország az azonos értékrendet valló országok közösségével való szövetségi rendszerben, a kölcsönös gazdasági előnyökhöz fűződő közös érdekek mentén pedig partneri viszonyban kívánja fejleszteni együttműködését más országokkal, nemcsak Kazahsztánnal, hanem akár Oroszországgal is. Ennek megfelelően egyetértünk abban, és ezért is fontosnak tartjuk a támogatását a magyar-kazah, elsősorban gazdasági, oktatási, kulturális és tudományos kapcsolatok erősítésének és elmélyítésének is, de számunkra a rokoni szálak felkutatása már, azt kell mondjam, hogy kevésbé fontos.

Ha a kétoldalú gazdasági kapcsolatokat nézzük, akkor érdemes megjegyezni, hogy a KSH adatai szerint a FÁK-országok vonatkozásában a legfontosabb relációkban Oroszország, Ukrajna, Fehéroroszország vagy éppen Kazahsztán a kormányzati sikerpropaganda ellenére még mindig nem vagy alig érik el a 2008-as szintet. Még rosszabb a helyzet, ha ezeket a számokat Kazahsztán esetében is összevetjük. Ha megnézzük a magyar exportot, 2008-as számom van: 403 millió dollárt tett ki, ugyanez 2014-ben pedig sajnálatos módon alig több mint 167 millió dollár. Ha megnézzük az importot ugyanebben a két évben, 2008-ban ez 111 millió dollár, 2014-ben pedig 40 millió dollárt ér el.

Tehát fölvetődik az a kérdés, hogy a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlesztésének eszközeként létrehozta egy gazdasági együttműködési kormányzati

bizottságot, illetve 2012-ben szintén létrejött, még-hozzá májusban a Magyar Kereskedelmi és Ipar-kamara magyar-kazah tagozata, illetve a kazah-magyar üzleti tanács. Az is egy kérdés, hogy a feladatok hogyan látták el, mindenképpen fontos lenne tudni. A kétoldalú kapcsolatok és együttműködési stratégia jellegét hangsúlyozandó nemrég a két ország között egy stratégiai tanács felállításáról is döntöttek. Fontos lenne tudni, hogy akkor a két ország közötti csökkenő volumenű gazdasági kapcsolatok stratégiáját hogyan fogják tárgyalni, tehát milyen esélyek, lehetőségek vannak erre.

A kétoldalú kapcsolatok esetében említésre méltó az oktatási együttműködés lehetősége, hiszen fontos az, hogy a kazah diákok számára magyar ösztöndíj-lehetőség áll rendelkezésre, viszont érdemes lenne megvizsgálni a kazahsztáni felsőoktatási reformok eredményeit, hiszen annak következtében több kazah egyetem is bekerült a világ 500 legjobb felsőoktatási intézménye közé, amiben természetesen nagyon fontos, hogy az állam kilenc és félszer többet költ az oktatásra, mint a kilencvenes években, miközben a felsőoktatásban jelentős eredmények látszanak. A nyugati sztenderdekhez közelítő PhD-képzés több egyetemen jó helyezést jelent a nemzetközi ranglistákon aktív külföldi kapcsolatrendszerben.

Ennyit szerettem volna hozzátenni, köszönöm szépen még egyszer az MSZP nevében.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen először is a Külügyi bizottság munkáját, amellyel lehetővé tette, hogy a törvényjavaslatról holnap szavazhassunk, és szeretném megköszönni a képviselői felszólalásokat is, különösen azokat, amelyek támogatják a megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot.

Egy pontosítást szeretnék tenni, nem 180 napra emelkedik a diplomata- és szolgálati útlevéllal rendelkezők vízummentes tartózkodásának lehetősége, hanem adott 180 napon belül 90 napra. Mindennek az a célja, hogy Magyarország és a Kazah Köztársaság közötti kapcsolatok, oktatási, gazdasági, kulturális és egyéb kapcsolatok a jövőben zökkenőmentesebben, egyszerűbben lebonyolíthatók legyenek.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr kérdése egy kicsit szétfeszítette ennek a törvényjavaslatnak a kereteit. Az expóra vonatkozó kérdésében nem a Külgazdasági és Külügyminisztérium, hanem a Földművelésügyi Minisztérium, illetve az Agrárminisztérium illetékes, ezért javaslom, hogy őket kérdezze; illetve a ránk

vonatkozó kérdésre, amennyiben ezt képviselő úr írásban benyújtja, akkor tisztelettel a megadott keretek között válaszolni fogunk.

(17.30)

Köszönöm szépen Gurmai Zita képviselő asszonynak a gratulációt. Jobbulást kívánok! Sajnálom, hogy Strasbourgban nem képviselhetjük együtt Magyarországot. Köszönöm szépen a támogatását, és arra kérem az Országgyűlés minden frakcióját, hogy a holnapi szavazáskor támogassa a törvényjavaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/400. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. június 28-án tartott ülésén megtárgyalta az egyrészről az Európai Unió és tagállamai és másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló T/400. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, egyhangú döntéssel, vita nélkül támogatta. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Tuzson Bence államtitkár urat, a vita e szakaszában kíván-e felszólalni. *(Tuzson Bence: Később.)* Államtitkár úr jelzi, hogy későbbi szakaszban kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és tagállamai, másrésztől Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás az EU kelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében további előrelépést jelent. Erről, úgy gondolom, hogy korábban is tisztességesen beszélt államtitkár úr kollégája. Ez a megállapodás gyakorlatilag tartalmazza az emberi jogokra, a Nemzetközi Büntetőbíróságra, a tömegpusztító fegyverekre, a kézi- és könnyűfegyverekre és a terrorizmus elleni küzdelmekre vonatkozó uniós szterderd politikai záradékokat, továbbá végrehajtja az adózással és a migrációval kapcsolatos úgynevezett uniós szakpolitikákat.

Alapot nyújt az EU és tagállamai Mongóliával folytatott hatékonyabb együttműködésére. Ebben természetesen az igazságügy, gazdaság, kereskedelem területére és a fejlesztéspolitikára gondolok. Melyek azok a területek, amelyek ezt felölelik? Ebben benne van az egészségügy, benne van a környezetvédelem, éghajlatváltozás, energiaügy, oktatás, kultúra, munkaügy, természetesen szociális kérdések, foglalkoztatás, tudomány, technológia, valamint a közlekedésügy is. Fontos az, hogy kiterjed a jogi együttműködésre, a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelemre is.

Ez a keretmegállapodás az elmúlt év novemberében nemzetközi jogilag is hatályba lépett, és a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja ezt támogatja. Elnök úr, államtitkár úr, képviselőtársaim, köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánom megismételni Gurmai Zita képviselőtársam igen részletes előadását a vonatkozásban, hogy ez a kiegészítő jegyzőkönyv milyen tartalommal bír, és valóban, alapvetően ez a törvény, amit nekünk meg kell hozni, egy technikai jellegű törvény, Horvátország EU-csatlakozása okán a feladatunk ez. Ezért részletesebben magával a tartalommal én sem szeretnék foglalkozni, viszont, miután - ha tesszik, ha nem - mi magunk itt a parlamentben nemcsak szakfeladatot látunk el, hanem politikusok is vagyunk, ennek az egyezménynek, illetőleg a jegyzőkönyvnek okán elgondolkoztam arról, hogy Mongó-

lia, amely meglehetősen erőteljesen ki volt szolgáltatva a nagyhatalmaknak, és a szocialista rendszerben ránk is igen bőségesen szorult, kicsoda fejlődésen ment át, és lassan ott fogunk tartani, hogy ő fog nekünk példát mutatni.

Háromszáz éven át a mandzsu dinasztia nem igazán fejlődő ölelésében, inkább halálos ölelésében szenvedett, majd aztán a felszabadító Szovjetunió gyakorolt igen erőteljes befolyást ebben az országban, és ha a magyar tudományos élet és szakmai élet kiválóságai nem siettek volna az ország segítségére a XX. századi fejlődés érdekében, akkor bizony a rendszerváltást is meglehetősen elmaradott állapotban élte volna meg.

A magyarok nagyon jelentős szerepet játszottak a XX. századi Mongólia korszerűsítésében, és ha már ennek az országnak az EU-hoz kapcsolódó jogi köteleke idekerült a Házba, akkor feltétlenül emlékezzünk meg Geleta Józsefről, aki az első világháborúban fogolyként került Mongóliába, és olyan fantasztikus életutat tudhatott maga mögött, hogy az első hőerművet ő építette, és az első nemzeti színházat Mongóliának. Az a technikai fejlődés, ami mind a húsipar, mind a ruhaipar, mind a nyersanyag-feldolgozás, mind a bányászat vonatkozásában a magyar szakemberek segítségével történt a rendszerváltás előtt, az tényleg példaértékű a két ország kapcsolatában.

Amikor a Szovjetunió felbomlott, és az a fajta erős kapocs is megszűnt Mongólia és a Szovjetunió között, elkezdhette valóban az önálló útját, és az azóta való politikai fejlődése tényleg tiszteletre méltó. A kommunisták igen sokára tudtak a hatalomból kiszorulni, de azóta viszont meghirdette Mongólia a harmadik szomszéd politikáját, mert ha valaki, akkor ez az ország van igencsak két erős hatalom, Oroszország és Kína közé ékelődve, és képes volt a demokratikus fejlődésnek azon fokára eljutni, hogy a nyitás politikáját minél erőteljesebben tudja képviselni. Japánnal, Indiával, az Egyesült Államokkal és az Európai Unióval kötött olyan erőteljes partnerségi szerződéseket, amelyek bizony ezt számára meg is adják.

És akkor itt jön az, hogy miért beszélek én most erről. Azért beszélek erről, mert mi most ezzel a jegyzőkönyvvel ennek az országnak az Európai Unióhoz való, már meglévő viszonyát erősítjük meg, segítjük elő azt, hogy ez a harmadik szomszéd politika tökéletes legyen, miközben a mi országunkban éppen az ellenkező utat járjuk, és az ő nyitásuk segítése és a nyitott politikájuk elősegítése érdekében az a parlament dönt erről most éppen, amely parlament többségi képviselői pedig inkább a bezárkózást szeretnék elősegíteni.

Nagyon nem szeretném azt, hogyha tíz év múlva azt mondatnánk, hogy Mongólia politikai közössége és gazdasági fejlettsége fog nekünk irányt mutatni, holott mindabban, amit a modernizáció során Mongólia elért, abban bizony Magyarország segítő keze igencsak benne van. Tehát én azt kérem a magyar vezető politikai elittől, ha van ilyen mélyről, gazdasági,

társadalmi értelemben mélyről indult ország, amelynek mi is segítséget adtunk ahhoz, hogy az Európai Unió közösségével ilyen erőteljes viszonya legyen és ilyen gazdasági, társadalmi, politikai fejlődést tudott elérni, akkor, ha lehet, legalább tőlük ne maradjunk el soha.

(17.40)

Ennek kapcsán gondoltam, hogy ezt a pár gondolatot megosztom képviselőtársaimmal és a parlamenttel is. Természetesen a Jobbik támogatja az ilyen jellegű szerződések, illetőleg kiegészítő jegyzőkönyvek ratifikációját, mert az a közös érdekünk, hogy minden országgal kölcsönös előnyökre épülve, mindannyiunk érdekeit figyelembe véve valóban kiegyensúlyozott, de legfőképpen demokratikus viszonyaink legyenek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, van-e még igény további hozzászólásra. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom. Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Magának a jegyzőkönyvnek a kihirdetése nyilván valóban technikai jellegű, hiszen Horvátország európai uniós csatlakozásával kapcsolatos a jegyzőkönyv, és ezért szükséges törvényben módosítani. Egy módosító javaslat egyébként ehhez érkezett is, egy logikus módosító javaslat, amelyik a hatálybalépéssel kapcsolatos módosító javaslat, ezért kérem az Országgyűlés tagjait, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassák.

Egy mondatban azért engedjék meg, hogy a képviselő asszony előbbi nyilatkozatára reagáljak, mert mondott egy megdöbbentő állítást, és ez a megdöbbentő állítás pont arra vonatkozott, ami a magyar országgyűlési képviselők hozzáállására vonatkozik. Ő azt mondja, hogy Magyarországon a magyar országgyűlési képviselők a bezárkózás politikáját hirdetnék... *(Dr. Varga-Damm Andrea: A kormánypárti képviselők!)* Tudom, hogy arról beszél, képviselő asszony, hogy a kormánypártiak és hogy a kormánynak mi az álláspontja.

Kedves Képviselő Asszony! Azzal a politikával, amit ma a magyar kormány visz, azzal, hogy Magyarország szerepét az Európai Unión belül és a nemzetállamok szerepét az Európai Unión belül erősíteni szeretné, pont hogy a nyitottság politikáját képviseli. Képviseli egyébként ebben az egyezményben is, hiszen *(Moraj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között dr. Varga-Damm Andrea: Mindenki-vel összevesznek! Mindenki-vel! - Az elnök csenget.)* ez az egyezmény is az ország érdekeit szolgáló egyezmény *(Dr. Varga-Damm Andrea: Támogatjuk is!),*

hiszen a keleti partnerség - mint a nevében is benne van, ezt szoktuk hangsúlyozni - érdekeit is szolgálja, tehát Magyarország gazdasági kapcsolatainak érdekelttségét is szolgálja. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Abban az esetben, ha az ellenkező irányba menénk és a bezárkózás politikáját folytatnánk, pontosan elfogadnánk azt, amit egyébként önök meg a szocialista képviselők is mondanak, hogy simuljunk be az európai politikába, simuljunk be Európába, és ennek az a vége, hogy azon belül tűnjön el Magyarország is *(Moraj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között Szilágyi György: Ezt mondtuk? Ezt mi mondtuk?!)*, és az érdekérvényesítő képessége is tűnjön el. Na, ez az, amit egyébként ön állít, és ez az, amit az előbbieken...

ELNÖK: *(Szilágyi György felé:)* Képviselő úr, nem párbeszédet folytatunk! Kérem, türtőztesse magát! *(Dr. Apáti István: A bekiabálás parlamenti műfaj! Mert hazudozik...)*

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Ez az, amit egyébként ön mond, és ezért érthetetlen az előbbi hozzászólása, mert hogyha figyelné azt, hogy mi Magyarország külpolitikája, mi Magyarország európai uniós politikája, akkor pontosan tudná azt, hogy az a politika, amit Magyarország folytat, Magyarország érdekeit szorgalmazza, Magyarország kereskedelmi kapcsolatait erősíti. Ez látszik egyébként a magyar külkereskedelmi mérleg erősödésében is és a gazdasági erősödésben is, sőt egyébként a magyar nemzet, a nemzettudat és a magyar nemzeti politika erősödésében is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szilágyi György: Németh Szilárd birkafejében is... - Abban is, így van...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Talán ha meghallgatjuk egymást, akkor biztos *(Szilágyi György Tuzson Bence felé: Keleti nyitásról beszélés?)* vagyok benne, hogy sokkal előrébb leszünk a későbbiek során is. *(Szilágyi György Tuzson Bence felé: Tudod jól, hogy nem mondasz igazat!)* Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi képviselő úr, ha megengedi, akkor szeretném lezárni ezt a vitát. Azt gondolom, kölcsönösen illik megtisztelni egymást azzal, hogy odafigyelünk.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **épített környezet alakításáról és védelméről 1997. évi LXXVIII. törvénynek a magasházak építésének szabályozásával kapcsolatos módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/406. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a

megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, összesen 15 perces időkeretben. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. június 28-án tartott ülésén megtárgyalta az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. számú törvénynek a magasházak építésének szabályozásával kapcsolatos módosításáról szóló T/406. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett támogatta. A Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló saját szándékot fogalmazott meg és fogadott el. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Igen, az előbb egy rendkívül lényegre törő összefoglalót hallhattunk a többségi álláspontról. Körülbelül ennyire részletesen szóltak hozzá a kormánypárti képviselők, akik a támogatásukról biztosították ezen törvénytervezetet.

Jómagam, illetve képviselőtársam azért ennél kicsit részletesebben fejtettük ki a fenntartásainkat; a fenntartásainkat a tekintetben, hogy úgy gondoljuk, ez egy rendkívül unortodox törvényjavaslat, illetve már a benyújtása, illetve annak a tárgyalása is rendkívül különleges a Ház történetében, hogy egyszerre volt az államtitkár úr nemcsak a benyújtó képviselője, de annak az ellenzője, opponense is a vitában. Leginkább arról szólt az előterjesztése is, hogy miben szeretné módosítani az általa benyújtott törvénytervezetet. De miben is?

Nagyjából abban, hogy ami eddig nyilvánvaló volt és teljes konszenzus volt e tekintetben a szakma képviselői számára is, Budapest lakossága számára is, hogy Magyarországon, Budapesten toronyház ne épüljön, ne épülhessen, és azon kivételes esetek, mint például a MOL-székház - korábbi nevén, leánykori nevén a Garancsi-székház - ne épülhessen fel még Budapest déli részén se, még akkor sem, ha a világörökségi panorámának ez csak egy külső, szélső pontja, de akkor is van olyan hely, ahonnan kitakarhatja ezt a gyönyörű szép látványt, tehát hogy ne valósulhasson

meg, és korábban egyébként maga a Miniszterelnökség is ezt az álláspontot képviselte. Nem olyan messzi távlatokra kell gondolni, 2017 decemberére konkrétan, amikor még azt javasolták, hogy Magyarországon, Budapesten ne lehessen se beépítésre kijelölt, se beépítésre nem kijelölt területen toronyház.

Ennek ellenére most hirtelenjében, váratlanul, vélhetően valami üzleti okból kifolyólag megváltoztatta a Miniszterelnökség ezt az álláspontját, és most már lehet építeni, nemcsak hogy 65 méter magasságút, nemcsak hogy 90 méter magasságút, de gyakorlatilag a Kilimandzsáró magasságát is elérheti, hogyha van rá olyan technikai lehetőség. Hiszen ha valamit nemzetgazdasági szempontból most már kiemelt jelentőségű beruházássá minősítenek, akkor bizony az megkaphatja azokat a különleges beépítési paramétereket, ami, mondjuk, már a Gellérthegy magasságával vetekedő magasságú épület is adott esetben.

Időközben a vitában még arról beszéltem, hogy ennek az egész törvényjavaslatnak egyetlenegy érdekeltje van vagy lehet Magyarországon, Budapesten, ez pedig a MOL-székház kérdése. Tudjuk, hogy időközben megkapták már az építési engedélyt, valamikor februárban, de mint kiderült, sajtóhírekből ez nyilvánvalóvá vált és a bizottsági ülésen is elhangzott, hogy van még más, Budapesten már építési engedéllyel rendelkező toronyházkezdemény, mondjuk így. A Róbert Károly körút és a Váci út sarkán lévő, a GTC izraeli-lengyel cég tulajdonában lévő területéről beszélünk. Várhatóan az is egy rendkívül magas, toronyház méretű épület lesz, de tudjuk, hogy Újpesten, tehát a Váci út további északi pontjain a Metrodom által épített épületek is már meghaladják a 65 métert az engedélyezési terv szerint, tehát van és lesz más érintettje is ennek a bizonyos törvénytervezetnek.

(17.50)

Minden beépíthető négyzetméter, minden újabb emelet újabb vagyoni értékű jog odaajándékozása ezen egyébként nyilvánvalóan külföldi háttérű cégeknek. Vajon ők milyen módon tudtak ráhatni a magyar törvényalkotásra, hogy idáig jutottunk? Tehát tavaly decembertől kezdve alig telt el fél év, és már ott tartunk, hogy bármit lehet ma Magyarországon építeni. Jelentem a tisztelt Háznak, hogy annak idején az SZDSZ által vezetett fővárosnál hiába kopogtattak, az MSZP által vezetett kerületeknél hiába kopogtattak hasonló jellegű kezdeményezéssel, a magát nemzeti-nek valló kormányzat esetében pedig meg tudják valósítani. Ez szégyen és gyalázat, ezért nem fogjuk mi ezt támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Tuzson Bence államtitkár urat, hogy a vita e szakaszában vagy későbbi szakaszában kíván-e reagálni. *(Tuzson Bence: Majd később.)* A vita későbbi szakaszában, jelzi államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek a magasházak építésének szabályozásával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat alapvető célja az, hogy Magyarország területén az ország kiemelkedő természeti, táji, kulturális és épített környezeti értékeit elcsúfító toronyház ne épülhessen, hiszen településeink megjelenése a helyi kultúra részét képezi. Településképi szempontból ezért külön szabályozást és korlátozást indokolt érvényesíteni a toronyházakra.

A törvényjavaslat által az ez irányú szabályozással és a vonatkozó egyértelmű alkalmazási szabályokkal az építési törvény kiegészítésre került. Az említett országos településvédelmi célok érvényesülését a vonatkozó alkalmazási szabályok és a hatálybalépéssel összefüggő átmeneti rendelkezések biztosítják.

Az Országgyűlés és bizottságai a törvényjavaslatot megtárgyalták, és olyan érdemi módosítási javaslatokat sikerült elfogadni, amelyek összhangban állnak a bürokráciacsökkentéssel, az adminisztratív terhek csökkenésével. A fejlesztések megvalósulásának gyorsaságát segítik, biztosítják a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások során építéssel érintett telkekre vonatkozóan, hogy az országos településrendezési és építési követelményektől eltérő egyedi beépítési szabályokat is meg lehessen határozni, valamint segítik az önkormányzatok településrendezési feladatainak ellátását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az értékes, illetve egyedi építészeti és arculati motívumok megóvása különösen fontos feladat, amelynek megvalósítását ez a törvényjavaslat egyértelműen szolgálja. Ezért arra kérem önöket, hogy hozzám és a Fidesz-KDNP-frakcióhoz hasonlóan támogassák azt. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetése következik. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztésben szereplő törvényjavaslat eredeti célja, ami igazán nem volt túlzó, de a városépítészeti a maga komplexitásában kezelő sem, az volt, hogy a hazai településeinken ne lehessen 65 méternél magasabb épületet, toronyházat építeni. E törekvés mellett sok érv szól, többek között hazai településeink építészeti hagyományai, amelyek révén több ízben világörökségi elismerést vívtunk ki, továbbá biztonsági

megfontolások, gondoljunk csak a londoni toronyházakra, az egy éve tomboló tűzvész áldozataira vagy a 80 méteres pécsi magasház és bontása kálváriájára.

A javaslat ugyanakkor egy súlyos problémahalmazra hívja fel a figyelmet, mégpedig városaink fejlesztésének koncepciótlanságára, a lakosság valós igényeinek és a várostervezési szakmai szervezetek javaslatainak teljes figyelmen kívül hagyására, a közösségi részvételre épülő tervezés hiányára, a politika érzéketlenségére és kihátrálására a lakosság jelen és jövőbeni jólétét, a városok és falvak élhetőségét valóban szolgáló döntések mögül, miközben egyes kivételezett beruházók, befektetők érdekei korlátok nélküli érvényesítésének, beruházási ámokfutásának lehetünk tanúi.

Eközben világszerte az a fő cél, hogy élhető, fenntartható városok legyenek. Sajnos Magyarországon ennek nyoma sincs, az ideomló EU-támogatások ellenére sem, mert a presztízsberuházások elszívják a forrásokat a közérdekű városrehabilitációs munkák elől. Nem a főváros, nem a kerületek, végképp nem a helyben élők döntenek a településfejlesztés és -rendezés kérdéseiben, azok magasabb politikai fórumokon dőlnek el.

Mi azt szeretnénk, ha a kormány végre olyan tervezeteket hozna a Ház elé, amelyek lényege, hogy a kormány partnerként tekint a lakosságra, a helyi közösségekre, önkormányzatokra és szakmai szervezetre. Szükséges még, hogy ehhez a jogi és intézményi feltételeken túl - például a hatóságok függetlenségének biztosítása, a kiemelt beruházások törvényben előírtak alóli mentességének megszüntetése - a források megfelelő biztosítása is társuljon. A tervezethez ráadásul olyan módosítók érkeztek, amelyek a toronyház megengedhető szintjét 90 méterre emelnék; ez körülbelül 30 emeletes toronyházat jelent, és a sport-, kulturális, nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások esetében ez alól rögtön felmentés is adható.

A Gazdasági bizottság sajnálatos módon támogatta azt a módosítót, hogy 90 méterre emeljék a megengedhető szintet. A Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbsége kisebbségi véleményében nem támogatta a módosítás elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkereteken belül, ezért a vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Kérem szépen, ha lehet, normál gombot nyomjanak. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hegedűs Enikő képviselőtársam már említette azt a bizonyos toronyházat, amely a Váci út-Róbert Károly körút sarkán a rendőrpalota előtti területre épülhetne, hiszen megkapta már az építési engedélyt.

Miért fontos ez a toronyház, hiszen ez egy ikonikus terület. A kilencvenes évektől kezdődően erre a területre toronyházat terveztek.

Ahogy képviselőtársam mondta, az SZDSZ-MSZP-kormányokat és városvezetést nem tudták lobbierővel - tudjuk, hogy mit jelent a lobbierő, általában pénzt - megvenni arra, hogy ezt a beruházást engedélyezzék. Önöknek nem lett volna más dolguk, ezért ikonikus egyébként, mert úgy látszik, hogy a Fidesz-kormányánál volt az a lobbierő, volt az a hatalom, esetleg a pénz hatalma, ami mégis lehetővé teszi, hogy ezt a toronyházat majd fölépítsék. Ha önök vették volna a fáradságot és megnézték volna, hogy akár a Fővárosi Közgyűlés, akár a XIII. kerületi önkormányzat, mert hol az egyik, hol a másik állt keresztbe ennek a beruházásnak, vajon miért utasította el ezeket a kérelmeket, milyen indokokkal, akkor máris lett volna arra lehetőségük, hogy átgondolják az ilyen javaslatokat, amiben majd önök természetesen bárkinek megadhatják az engedélyt.

A legfőbb érvek azok voltak, hogy az ország érdekeivel ellentétes ez a beruházás. Budapest érdekeivel ellentétes egy toronyház építése a Róbert Károly körútra, több okból. Az egyik ok az, hogy a Róbert Károly körút Budapest egyik szélsatornája. Ez azt jelenti, hogy attól a szmogtól és attól, amit a város termel, ezeken a szélsatornákon keresztül tudja megtisztítani a fél várost, hogy élhetőbb legyen Budapest, és ezt a szélsatornát egy ilyen toronyház adott esetben elzárná, és ezzel károkat okozhatna a városnak.

A másik, ami káros Budapest szempontjából, az az, hogy ha önök ilyen toronyházakat engednek fölépülni, akkor azok kinyitják azt a lehetőséget, hogy egyre több toronyház épüljön Budapesten, hiszen milyen alapon tiltják majd meg az egyik beruházónak, és milyen alapon engedélyezik majd a másik beruházónak, és ezzel súlyos károkat okozhatnak, az évtizedek, évszázadok alatt kialakult városképet rombolják majd ezzel az idők folyamán.

S van még egy harmadik dolog, amire azért odafigyelhetnének, ez is akkoriban az építkezés megakadályozásának az egyik fontos pontja volt, hogy hova is épül majd ez az épület.

(18.00)

Ugye, itt képviselőtársam elmondta, hogy külföldi befektetőkről van szó. A rendőrpalota elé. Lesz közöttük pár méter. Magyarország egyik legfontosabb, a biztonság szempontjából egyik legfontosabb építménye mellé beengednek idegen befektetők általi beruházással egy olyan házat, amibe, ki tudja, hogy mit fognak oda betelepíteni. Önök szerint ez Magyarország biztonsága szempontjából megfelelő állapot, hogy önök megengednek külföldi befektetőknek szinte a rendőrpalotára ráépíteni egy toronyházat?

Végig kellene gondolni! Nem minden a pénz, uraim! Nem minden a pénz. Sokkal fontosabb Magyarország biztonsága, sokkal fontosabb, hogy Buda-

pest egy élhető város maradjon, sokkal fontosabb a kialakított városkép megőrzése, mint az, hogy önök kényük-kedvük szerint, attól függően, hogy éppen kivel vannak jóban, kitől milyen előnyöket remélnek, önök egy személyben, mert ugye azt tudjuk, hogy beszélhetünk itt kormányról meg beszélhetünk itt Fideszről meg miniszterekről meg minden egyéb másról, egy személyben Orbán Viktor dönti el Magyarországon a fontosabb kérdéseket; önök szinte egy személyben meg akarják engedni, hogy ha Orbán Vikornak tetszik valami, akkor majd fölépül egy toronyház, ha nem tetszik neki, akkor pedig megtiltja, hogy ott fölépüljön egy toronyház.

Ez egyszerűen egy jogállamban nonszensz. Önök különleges engedélyeket akarnak mindenféle területen saját maguknak adni, szinte arra, hogy önök egy személyben irányíthassák majd ezt az országot, és dönthessenek ilyen fontos kérdésekben. Úgy gondolom, akkor teszik a legjobbat Magyarországnak, akkor teszik a legjobbat önöknek is, ha ezt a javaslatot úgy, ahogy van, visszavonják. Ne legyenek Magyarországon ilyen toronyházak, ne lehessen lehetőség... Saját magukat mentse meg attól a korrupciós lehetőségtől, hogy önöket különböző befektetők megpróbálják megkörnyékeezni, hogy adják meg az engedélyt majd nemzetstratégiai szempontokra hivatkozva!

Államtitkár Úr! Higgyc el, sokkal jobb az, ha önt például vagy akármelyik társát nem környékezik meg ilyen befektetők. Ha ezt a törvényt visszavonják, akkor azonnal le tudnak vetni egy óriási terhet a vállukról, nem kell ezeket a befektetőket önöknek visszautasítani, nem kell elmondani, hogy önök nem korruptak, és nem tudják önöket megvesztegetni, hogy kiadjanak bizonyos engedélyeket. Kérem, hogy ezt a javaslatot vonják vissza. Higgyc el, hogy mindenki számára ez lenne a legjobb! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, pontosan mondja el, hogy mikor és hol zajlott a társadalmi vitája ennek a törvényjavaslatnak. Mikor és hol zajlott az a társadalmi párbeszéd, amire alapozva önök felhatalmazást éreznek maguk mögött, hogy a nagyvárosokban, és értelemszerűen itt kiemelten Budapest szerepe jelenik meg, Budapesten toronyházak építését lehetővé tegyék? Arról beszélünk, hogy a Fővárosi Közgyűlés, amelynek én még egy fél évvel ezelőtt tagja voltam, évtizedeken keresztül küzdött az ellen, hogy ez megvalósulhasson.

Aki egy egészen picit is, és én látom államtitkár úr, tudom, hogy válaszolni meg csak a vita végén fog, hogy ne tudjunk reagálni, de tisztelt államtitkár úr, ha kimegy, akkor is el kell mondjam, hogy arról beszé-

lünk, hogy a magyar városok hagyományosan kialakult szövetébe nem illik bele sem Budapesten, sem Debrecenben, sem Miskolcon, és mondok konkrét példát is, Pécssett sem. Pécssett is óriási bukta volt a pécsi magasházprojekt, mert egyszerűen idegen attól a városrendezési gyakorlattól, hagyománytól, amit a magyar építészet egyébként több száz év alatt felmutatott.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, egy bűn, ami ebben a törvényben le van írva, mert olyan építészethez, olyan épületek felépítéséhez járul hozzá, teszi ezeket lehetővé, amelyek világörökségileg védett látképeket tesznek tönkre, amelyek kivonnak minden ellenőrzési funkció alól épületengedélyezési folyamatokat - kiemelt beruházásnak nevezzük ezt a módot. Ha megnézzük a törvény megszületésének módját, egyértelműen kiderül, hogy egy útszéli, piactéri alkudozás végeredményét látjuk most a törvényjavaslat módosított szövegében. Azt látjuk, hogy egyszerűen elkezdődött egy alkudozás, hogy mi nem akarjuk, hogy 65 méternél magasabb épületek épüljenek, és aztán elkezdődött egy alkudozás, hogy jó, akkor legyen 90 méter, de cserébe nem kaptok kártérítést, és egyébként a MOL felé kikacsintva, ha kiemelt jelentőségű beruházással nyilvánítjuk, akkor azért megépülhet a 120 méteres bakancs is, ami a saját maga otrombaságában fogja tönkretenni Budapest látképét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Fideszes Képviselő! Nem sütöm el a poént 92-edszerre is, hogy mind a két fideszes képviselőnek szólok. De kérem, ne tegyék lehetővé, hogy ezzel a törvénnyel tönkretehesék azt a szeretett várost, ami hazánk fővárosa. Ne tegyék lehetővé, hogy azokat a szívünkhöz közel álló városokat tönkretegyük, mint Szeged, Kecskemét, Pécs ilyen törvényekkel! Nincs szükség magas épületekre, ezekre a magas épületekre. Egyszerűen idegen hagyományainktól. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Van egy mondás, hogy egy rókáról nem lehet két bőrt lehúzni. Ez egy magyar közmondás. Lehet, hogy dakota közmondás nem létezik hasonló, sőt azt látjuk, hogy egy rókáról nemhogy két, de gyakorlatilag korlátlan számú bőrt fognak lehúzni. Ez azt jelenti, hogy a korrupció ebben az esetben nem is egy ügy érdekét szolgálja, hanem egy befektetői csoport érdekét szolgálja, hanem többet is.

Államtitkár úr volt olyan gyáva a múltkor, hogy nem reagált érdemben a MOL-torony felépítésével kapcsolatos eszmefuttatásra, jelesül arra, hogy fél évig altatták azt a törvényjavaslatot, ami lehetetlenné tette volna a MOL-torony felépítését, aztán, amikor sikerült megszerezni az építési engedélyt, akkor újra beindult a folyamat. Aztán államtitkár úr saját magát megmódosítva a 65-ről hirtelen 90 méterre emelte

a toronyházak lehetséges magasságát. Egy-két nappal később pedig jött a hír, hogy nahát, a GTC-torony, hogy ilyen magyarosan mondjam, pont 90 méter lesz.

Ismét felmerül a kérdés az emberben, hogy csak nem az alkotmányos költség volt kellően magas ahhoz, hogy egy ilyen módosítót beadjanak. Az is talán itt említést érdemel, hogy írásbeli kérdéssel is államtitkár úrhoz fordultunk, hogy konkrétan hány forint vesztegetési pénzt tett el ezzel kapcsolatban, nullát vagy valami nagyon nagy számot. Ugye, erre számtalan érvényes válasz van, de azért szeretném a saját szájából hallani vagy a saját tollából, billentyűzetéből leírva látni, hogy mire jutottak ezzel kapcsolatban.

Ja, amit maguk bürokráciacsökkentésnek hívnak, és amire hivatkozva a Törvényalkotási bizottságban ezt a módosítót keresztülnyomták, arra számítva, hogy talán nem tűnik fel senkinek, az a bürokráciacsökkentés az, hogy nem normatív szabályozást alkotnak, hanem maguknál tartják a diszkrécionális jogot arra, hogy esetleg határozzák meg, hogy melyik ilyen törvény alóli kivétel hány forintot ér, melyik befektetőcsoportról, melyik toronyépítést szándékozó nagytőkésről hány forintot kell legombolni és a Fidesz kasszájába becsorgatni.

Ezek a módosítók, a 4. és a 6. módosító pont, ami azt mondja, hogy Magyarország épített környezetének rendezett kialakítása és településképi védelme érdekében beépítésre szánt és beépítésre nem szánt területen, kivéve azon 4. § (3a) bekezdés szerinti telket, amelyre vonatkozóan a kormány rendeletben megállapíthatja a beépítés szabályait, toronyház nem helyezhető el, toronyháznak nem minősülő építmény toronyházzá nem alakítható át, nem bővíthető.

Tehát gyakorlatilag a törvénymódosítás értelmét veszítette, a toronyháztörvény alól kivontak mindent, nemcsak a műemlékegyütteseket, hanem a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokat is, értsd, bármit. Ahogy eddig is arra használták ezeket a nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek mondott, valójában a Fidesz-kassza hizlalását célzó beruházásokat, ami éppen az önök érdekének megfelelt. Semmi köze a nemzetgazdasági érdekhez, egyszerűen a korrupció legalizálásáról van szó.

Innentől kezdve sajnos nem tudok egyetérteni Schmuck Erzsébet képviselőtársammal, hogy koncepciótlanság lenne az épített környezet szabályozásával kapcsolatban a Fidesz fejében.

(18.10)

Nagyon erős koncepció van: az, hogy minél több pénzt le lehessen gombolni, minél nagyobb legyen a korrupció lehetősége. Innentől kezdve Szilágyi képviselőtársammal sem tudok egyetérteni - nem látom realitását annak, hogy szépen kérjük önöket, hogy saját magukat mentse meg a korrupciós lehetőségtől. Maguk éppen azért alkotnak törvényt, hogy minél szélesebbre tárják a korrupció kapuját, minél több pénzt hajthassanak be, tök mindegy, hogy ez a településképi

sérelmével, az egészségünk sérelmével, a nemzetgazdasági érdek vagy éppen a biztonsági szempontok sérelmével jár. A Fidesznek mindez nem számít, kizárólag az, hogy hány forintot tudnak behajtani az ilyen törvény alóli kivételek megadásával kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felhívásra következik Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr, de én láttam, hogy az államtitkár úr az előbb nagy izgalomba jött, és jött-ment, próbált volna válaszokat kérni a helyettes államtitkár úrtól, úgy-hogy hagyjuk meg neki a lehetőséget, hátha ő most akar nekünk válaszolni. *(Tuzson Bence: Majd a végén, köszönöm.)* Nem? Nem akar ezzel élni? Hát, pedig bátorság, államtitkár úr! Annyi szép kérdés érkezett önhöz, biztos tudna ezekre mind válaszolni, nem? És akkor érdemben folyhatna tovább a vita. Nem? Jó, hát akkor csak a végén válaszol, mint ahogy máskor is. Ne haragudjon, ezt kötelességszökésnek lehet hívni, amit önök itt csinálnak, hogy egyszerűen be se jönnek, most már csak egy képviselőjük tartózkodik az ülésteremben, és egyébként pedig pont ebben a rendkívül fontos, a jövő éveket, évtizedeket meghatározó kérdésben senki nem mer velünk kiállni vitatkozni.

Ön a törvényjavaslat tárgyalásának a legelején egy hatalmas ívű történelmi áttekintéssel kezdte, úgy-hogy most engedjen meg nekem is egy ilyen, sokkal rövidebb áttekintést a tekintetben, hogy az elmúlt nyolc évben önök mit tettek építési szabályozás kérdésében.

Azt, hogy hányszor módosították az építési törvényt, egy ideig számoltam, aztán már nem tudtam számolni, mert ezek a módosítások gyakorlatilag osztódással szaporodtak, de az biztos, hogy mindegyik módosítás egy irányba mutatott, nevezetesen abba az irányba, hogy öönhöz közel álló oligarchák vagy öönhöz közel álló politikusok, közéleti személyiségek valamilyen módon nagyon jól járnak. Tehát általában le lehetett követni, mert azért ki-kiderültek ezek sajtóhírekből meg egyéb elszólásokból, hogy kinek az érdekében módosítanak önök építési szabályzatot. Volt, amikor egy-egy képviselőtársuknak az építési engedélye akadozott - nosza, módosították a törvényjavaslatot. Volt olyan, hogy maga Rogán Antal gyakorlatilag a miniszterségének az első napján vette magának a bátorságot, és benyújtott egy elég mérföldes lépést ilyen értelemben, és az azt megelőző húsz év építési gyakorlatát és a területrendezésről kialakított közmegegyezést rúgta fel. De volt olyan is, amikor a DÉSZ-t megalkották, vagy a VÉSZ-t, hogy egyes területeket kivettek Budapest területéből, és úgy döntöttek, hogy arra teljesen külön önálló szabályozást alkotnak, nyilván annak érdekében, hogy ott is olyan beruházások voltak már előkészítésben, amelyek

nemcsak a nemzet érdekét szolgálták volna, hanem nyilvánvalóan és elsősorban a korrupciót, illetve bizonyos beruházói köröknek az anyagi hasznát.

Bürokráciacsökkentés - erről beszélnek. De mondja már meg nekem, hogy ez pontosan hogyan is fog megvalósulni a mindennapok gyakorlatában, hogy majd az építés hatóságokon dolgozó köztisztviselőknek nem kell odanéznük se, amikor megtörténik a korrupció?! Tehát ezért kevesebb köztisztviselőre lesz szükség, hiszen oda se szabad majd pillantaniuk, amikor ezek az építési engedélyek kiadásra kerülnek? Pontosán ez mégis mit fog jelenteni? Tudniillik önök most egyébként ezzel nagyon komoly jogosítványokat vonnak el önkormányzatoktól a tekintetben, hogy gyakorolhassák rendeletalkotási jogaikat. Mert amikor arról beszélünk, hogy nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások telke, akkor önök magukhoz vonhatják az építési szabályok megalkotását, de itt csak telekről beszélnek, de adott esetben ez telkek sokasága lehet; lehet egy egész tömb vagy egy egész városrész. Hiszen mindegyik telkére külön-külön kimondhatják, hogy ez nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű. Vagy adott esetben egy egész település? Bele se merek gondolni, mert ebből sajnos nem derül ki számunkra, hogy mi az a háttér, ameddig - már bocsásson meg a világ, de - pofátlanságában el fog menni a kormányzat ilyen értelemben. *(Tuzson Bence közbeszól.)*

Amikor ön arról beszélt a bevezetőjében, hogy Budapesten a kiegyezés után milyen gyönyörű szép épületek épültek, és azok hány méter magasak voltak, tehát már akkor is ez a magasság önnek rendkívül fontos volt, akkor azért emlékezzünk meg egy rövid ideig arról, hogy ezek az épületek egyébként szépek. Beszélek itt most a Parlament épületéről, beszéljek a Szent István-bazilikáról, tehát ezekre jó ránézni, jó emlékezni azokra az emberekre, akik azokat a jogszabályokat megalkották, azokban a törvényekben benne voltak, hogy ezek az épületek megépülhessenek. De önökre hogy fog emlékezni a történelem? 50-100 év múlva, ha lesznek még magyarok itt Budapesten, azok hogyan fognak önökre emlékezni? Ja, azok voltak azok a politikusok, akik azokat a rendkívül, mondjuk ki... - habár ön szerint nem lehet esztétikai vitát folytatni ezen Ház falai között, szerintem pedig ha valahol, akkor itt lehet.

Tehát hogyan fognak önökre emlékezni: ezek voltak azok a politikusok, akik azt a rendkívül ronda épületek tömegét, sokaságát engedélyezték csak azért, hogy hízzon a saját zsebük? Tehát én azt gondolom, hogy ez, amit önök itt most el fognak követni, egy történelmi bűn.

Gondolják meg, a végszavazás még nem következett be, tehát azokat a vagyoni értékű jogokat, amelyeket egy csettintésre ezek a beruházók meg fognak önöktől kapni, ahelyett, hogy egyébként megengednék, hogy területrendezési szerződés keretében az önkormányzatok köthessenek ezekkel a beruházókkal adott esetben szerződést, és akkor valójában lenne közösségi kontroll a tekintetben, hogy mit, hova,

mekkorát és hogyan építhetnek ezek a bizonyos beruházók, ahelyett önök magukhoz vonják ezeket a jogokat, és a közösségektől veszik el azt a lehetőséget, hogy beleszólhassanak a saját környezetük alakításába. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából.

CSÁRDI ANTAL (LMP): *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Egy picit mérges vagyok a képviselőtársamra, mert... *(Közbeszólások, köztük: Nincs mikrofon! - A szónok feltűzi a mikrofonját.)* Bocsanat. Köszönöm a szót. Szóval, egy kicsit mérges vagyok a képviselőtársamra, mert a hozzászólása végén gyakorlatilag elmondta a felét annak, amit én el akartam mondani *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*, hogy a városfejlesztési koncepciók megvalósulását vágják derékba. A területrendezési szerződéseknek a közvetett módon való ellehetetlenítése, elértéktelenítése borzalmas.

Higgyék el nekem, amikor a Kopaszi-gát-tervekkel először előjött Garancsi István, pontosan ezt hiányoltuk tőle a Fővárosi Közgyűlés ülésén, mert ő hiába álmodik meg oda egy városnegyedet 40 ezer lakossal, és higgye el, ha ilyen nagyságrendben épül egy toronyház a város bármely pontján, mert azonnal a közszolgáltatásokat oda kell telepíteni, hiszen ez az önkormányzatok kötelessége, nem kell hatástanulmányt csinálni, ki lehet kerülni a városképi eljárást, egyetlenegy mondat kell hozzá: hogy önök azt mondják, kiemelt beruházás, számunkra kiemelt beruházás. És értem én azokat a fideszes képviselőket, akik egyébként mellette érvelnek, mert lássuk be, tényleg a nagyvárosok és azoknak is csak egy része kerül kockázat alá ennek a törvénynek a kapcsán.

Például Móron biztos, hogy nem fog épülni toronyház, ugyanezt nem lehet elmondani Budapestről. És Budapestnek azt az egyébként egészséges, évszázadok alatt létrejött városi szövetét tönkretenni, az valami egészen extrém bűn, és azt, hogy rossz a lelkiismeretük, tökéletesen mutatja, hogy az államtitkár úr nem hajlandó vitatkozni.

Majd ő főnről a pulpitusról, egy képzeletbeli pulpitusról, amikor már nincs lehetőség válaszadásra, el fogja mondani az érveit, hogy mi csak butaságokat beszéltünk. Csak én attól tartok, államtitkár úr, hogy ez a törvény el fog indítani egy olyan hosszú távú folyamatot, amely alapján előfordulhat az, hogy gyakorlatilag nem ismerünk majd rá pár év múlva Budapestre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a rendelkezésre álló időkeret mértékéig. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Azért mondom így el, hogy az elnök úr ne hogy megfeddjen majd a bekiabálások miatt: államtitkár úr, nagyon gyáva dolognak tartom, hogy ön nem hajlandó vitatkozni, nem hajlandó elmondani az érveit. Még egy ilyen rövidre szabott időkeretben sem hajlandó vitatkozni, hanem majd a zárszóban egy kinyilatkoztatást tesz, és majd elmondja, hogy ön mennyire jól látja ezt a dolgot, és hogy önök mennyire becsületesekek. Én úgy gondolom, hogy ez egy gyáva dolog. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérem a képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a rendelkezésére álló időkereten belül felszólalni. *(Senki sem jelentkezik. - Z. Kárpát Dániel: Ha a Fidesz ad át az idejéből, akkor igen!)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Nem először beszélünk erről a kérdésről, hiszen már a részletes vita során a bizottságban is beszélgettünk erről az ügyről. Ennek megfelelően azt gondolom, már a bizottsági üléseken is jeleztem, több bizottsági ülésen is, de most is szeretném azt jelezni önöknek, hogy valamiféle tévedésben vannak. A jelenlegi szabályozás szerint, ami most hatályos szabályozás, a szocialisták által elfogadott szabályozás szerint akár 120 méteres épületet is lehetne építeni, ráadásul építménymagassággal is. *(Hegedűs Lorántné: A Kopaszi-gáton? Arról volt szó, hogy nem lehet!)*

A mostani szabályozás nem erről szól. A mostani szabályozás szerint ráadásul egy új fogalmat vezetünk be, ami már nem az építménymagasságot fogja szabályozni, hanem az építmény teljes magasságát, tehát a földtől, a földcsatlakozástól egészen a tetejéig. Eddig ilyen típusú korlátozás, ami most került be a jogszabályba, nem volt, nem volt ilyen jellegű korlátozás. *(Hegedűs Lorántné: Arról volt szó, hogy nem épülhet meg a Kopaszi-gáton!)*

Azt se felejtsek el, hogy a törvény maga csak egy keretszabályt alkot, a keretszabály alapján alkotják meg az önkormányzatok a saját szabályaikat. Ennek megfelelően érdemes szabályozni, hiszen Budapestnek ma vannak olyan részei, ahol egyébként, mondom, a korábbi szabályozás alapján 120 méteres épületet lehetne építeni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Tehát abban az esetben, amennyiben... De van, kedves képviselő asszony, van olyan része a városnak, ahol 120 méteres épületet is lehetne építeni a mai szabályozás szerint. Tessék odafigyelni ezekre a kérdésekre! *(Hegedűs Lorántné: Az eredeti törvény... - Az elnök csenget.)* A másik oldalról pedig azt gondolom, hogy amennyiben az önök javaslatát fogadnánk meg,

és azt, hogy visszavonnánk ezt a törvényjavaslatot, abban az esetben ez a korlátlan fennállna.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az előbb a szemünkre vetette, a szemünkre veti azt, hogy mi korlátozni akarjuk az önkormányzatok szabadságát, a másik szavával pedig azt mondja, hogy vonjuk vissza ezt a törvényjavaslatot, és engedjük meg azt, hogy 120 méteres épületet is építsenek akár. *(Csárdi Antal: Nem ezt mondta!)* A harmadik szavával pedig azt mondja, hogy legyen még nagyobb korlátozás az önkormányzatokkal szemben. Ha az elvi részét vesszük a dolognak, hogy hol van az önkormányzatok szabályozásának lehetősége, az a korlát, amit egy törvénnyel be lehet vezetni, akkor ezt a két dolgot valahogy össze kéne egymással vegyíteni. *(Hegedűs Lorántné: Nem erről beszéltem!)*

Ebben az Országgyűlésben nekünk olyan lehetőségünk van, és azt gondolom, ez a jogszabály pontosan megadja ezt a lehetőséget, hogy a lépcsőzetesség elvének figyelembevételével *(Hegedűs Lorántné: Akármilyen magas lehet!)*, az összes elv figyelembevételével lehessen szakmai alapon döntést hozni, és erről szól az, hogy egy 65 méteres szabály felett csak szakmai alapon, a tervtanács hozzájárulásával lehetne magasabb épületet építeni akkor *(Hegedűs Lorántné: Kivéve, ha nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű!)*, ha egyébként a helyi szabályozás ezt tartalmazza. És van egy harmadik lehetőség: a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások esete, amikor lehetséges az, hogy eltérjünk ezektől a szabályoktól, teljesen kivételes körben egyébként.

De visszatérve arra az épületre, amit itt emlegettek az előbb, az Árpád hídnál épülő épületre. A mai szabályozás szerint, minden korlátozás nélkül, a törvényben meghatározottnál magasabb toronyházat lehet építeni arra a telekre. Amennyiben hatályba lép ez a szabályozás, ott már csak tervtanácsi hozzájárulással lehetne 90 méterig épületet építeni. *(Hegedűs Lorántné: Kivéve, ha nemzetgazdasági minősítése van! - Z. Kárpát Dániel: Hazudik! - Az elnök csenget.)* Ha a jelenlegi szabályozás hatályba lép, akkor ez lenne itt a szabály, abban az esetben ilyen szabály lépne életbe.

Tehát azért mondom, hogy amikor a képviselőtársam azt mondja, hogy vonjuk vissza a szabályozást, akkor megengedi, hogy minden további nélkül itt bármilyen toronyházat lehessen építeni. Ez nonszensz lenne, kedves képviselőtársam. Nem így néz ki a szabályozás, és ezért érdemes mindig meghallgatni, részletesen elolvasni a törvényjavaslatot, és ennek megfelelően nyilatkozni arról, hogy egyébként mi volt a hatályos szabályozás, és mi lesz a helyzet, miután elfogadtuk ezt a törvényjavaslatot.

Nézzenek körül Budapesten, és nézzék meg, hogy milyen épületek épülnek! Egyébként jelesül az a toronyház, amelyet ön emlegetett mint tűzvésszel érintett toronyház még a londoni eset kapcsán, pont egy olyan határon lévő toronyház, amely egyébként a korábbi szabályozás szerint a 65 méteres szabályba is akár beleférne, de nyilván a tűzrendészeti szabályokat

és egyéb szabályokat természetesen mindig figyelembe kell venni. Ezekről a szabályokról nem lehet eltérni, tehát a szakhatósági hozzájárulásokat attól még meg kell tartani ezekben az esetekben is.

Higgyék el nekem, képviselőtársaim, egy összetett szabályozás esetén, egy keretrendszer megalkotása esetén a kormánynak és ezen túl az Országgyűlésnek olyan feladatai vannak, hogy keretet alkosson, és a keretet aztán a szabályozás szerint majd az önkormányzatok töltik ki tartalommal. Egy országos korlátot vezetünk be, ami jelen pillanatban nincsen, ma nincsen semmilyen korlát az építménymagasságok vonatkozásában *(Szilágyi György: Ettől függetlenül nem építünk ilyet!)*, az országos korlátozástól pedig, ilyenformán a helyi szabályozástól sem lehet eltérni. Tehát van egy országos szabály, ami ebből a szempontból mindig érvényesülő szabály kell hogy legyen.

Tordai képviselőtársam már többször döbönt meg a hozzászólásaival, ugyanis a képviselőtársam állandóan a pénzről beszél az Országgyűlésben. Képviselőtársam, nagyon szeretheti maga a pénzt, ha magának mindenről a pénz jut eszébe, minden egyes megszólalása csak a pénzről szól. Úgy látom, hogy eddigi élete során és a következő élete során is e körül kívánja forgatni a világot. *(Szilágyi György: Ti vagytok a múzsái! - Derültség. - Az elnök csenget.)*

Kedves Képviselőtársam! Egyszer, legalább egy hozzászólásával az Országgyűlésben a szakmaiságot is elővethetné, és szakmai alapon is kezdetét értekelni a jogszabályokat, végre egyszer! Nem régóta képviselő a képviselőtársam, de ha mindig csak a pénzről tud beszélni, előbb-utóbb magán fog ragadni a pénz kérdése, és higgye el, ha ilyen helyzetbe fog kerülni, magán a saját pártja sem fog tudni segíteni. Ezért csak javasolom önnek, hogy ebben a kérdésben óvatos legyen, Országgyűlésben ül, és ha az Országgyűlésben egy törvényhez szól hozzá, akkor legyen szíves ezt mindig szakmai alapon megtenni, mert ön mindig csak a pénzről beszél, és úgy látszik, ön csak a pénzre tud gondolni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Tordai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószóló: „Szent Cirill és Metód emléknapija, a magyarországi szlovákok nemzeti ünnepe” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Köszönöm megértésüket. Öné a szó.

PAULIK ANTAL nemzetiségi szószóló: Ďakujem za slovo. Köszönöm a szót, elnök úr. Váženy pán predsedá, vázení pritomní! Predovšetkým mi dovoľte, aby som vyjadril svoju radosť, že v Dolnej snemovni maďarského parlamentu môže znovu zaznieť slovenské

slovo. Teší ma táto možnosť. Svojím príhovorom chcem pripomenúť najväčší sviatok Slovákov v Maďarsku, ktorý je spojený s pamätným dňom Svätého Cyrila a Svätého Metóda.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! Mindenekelőtt afeletti örömmel adnék hangot, hogy a magyar parlament alsóházában újra szlovák szó hangozhat felt. Örülök e lehetőségnek.

Napirend utáni felszólalásommal meg szeretnék emlékezni Európa társvédőszentjeiről, Szent Cirillről és Szent Metódról. Ma, amikor gyakran emlegetjük Európa, illetve a Kárpát-medence, a Kárpát-medencei népek keresztény gyökereit, úgy gondolom, nem haszontalan, ha felidézzük, hogy hazánk területén a keresztény hit terjesztése, intézményesülése nem Szent István megkeresztelkedésével kezdődött. „Népünk meg van keresztelve, még sincs tanára. Nem értjük a görög és a latin nyelvet. Nem ismerjük sem az írott betűket, sem azok jelentését, ezért küldjön hozzánk tanárokat, akik megokosítanak bennünket a Szentírás szavaiban és azok jelentésében.” A IX. század második felében fordult e szavakkal Rastislav morva fejedelem Bizánc akkori uralkodójához, III. Mihályhoz.

Amikor aztán III. Mihály úgy döntött, hogy eleget tesz a morva fejedelem kérésének, a két fivér, Cirill és Metód volt a legjobb szóba jöhető választás: korábban misszionáriusként már jártak a kazároknál, ahol bizonyították hozzáértésüket, és nem mellékesen megtalálták Szent Kelemen vértanú pápa ereklyéit, emellett mindketten kitűnően ismerték a Szaloniki környékén élő szlávok nyelvét. A két hittérítő és kísérőik 863-ban érkeztek meg a Morva Birodalomba, nem jöttek üres kézzel: magukkal hozták a keleti rítusú keresztény liturgia görögből szláv nyelvre fordított szövegeit, a Biblia egyes részeinek fordítását, valamint egy új, szláv ábécét, az úgynevezett glagolitát, amelyet szintén Szent Cirill állított össze a görög és héber írásjelek alapján.

Történészek egybehangzó véleménye szerint a korabeli Európában élő szláv népek ugyan nem beszéltek teljességgel azonos nyelvet, azonban azt is egyöntetűen állítják, hogy az egyes régiókban élő szláv törzsek minden probléma nélkül megértették egymást.

(18.30)

Lényegében ennek is köszönhető, hogy ma a hazánk területén élő szláv nemzetiségek, valamint a szomszédos szláv nemzetek egyaránt a két hittérítőhöz kötik a szláv írásbeliség megjelenését Pannóniában, illetve a közösségeik anyaországaiban. A két szaloniki fivérhez kötődik a szláv nyelvű írásbeliség megalapozása, a szláv nyelvű liturgia terjesztése mellett a mai Zalavár területén megalakított első, papokat képző iskola létrehozása is.

A két fivér a morvaországi térítő missziót megszakítva 867-ben Rómába utazott, hogy a pápa, II.

Adorján jóváhagyását kérjék a szláv nyelvű liturgia használatához. Az útra magukkal vitték Szent Kelemen ereklyéit is. Talán ennek is köszönhetően elnyerték a pápa támogatását, aki Cirill Rómában bekövetkezett halála után arra ösztönözte Metódot, hogy térjen vissza Moráviába és Nyitra környékén folytassa tevékenységét. Támogatása megerősítésére nem csupán engedélyezte a szláv nyelvű liturgia használatát, hanem őt magát érsekké nevezte ki.

Metód 885-ben bekövetkező halálát követően tanítványait a frank hittérítők elűldözték a Kárpát-medencéből, azok ezután Bulgáriában, Csehországban és Dél-Lengyelországban folytatták Szent Cirill és Szent Metód munkásságát, illetve terjesztették tanításukat. A szláv, vagy ahogyan ma emlegetjük, az ószláv nyelv az ábécének és az aktív egyházi használatnak köszönhetően fejlődésnek indult, mára Európa lakóinak igen nagy hányada beszéli a belőle kinőtt szláv nyelvek valamelyikét.

A történeti Magyarország szláv népeinek körében Szent Cirill és Szent Metód tisztelete túlélte a népvándorlás zűrzavarát, majd a katolikus egyház Szent István általi újjászervezését és mind a mai napig élő hagyomány. Innen eredtetjük keresztény gyökereinket, és a glagolikából vezetjük le anyanyelvű írásbeliségünket.

Éppen ezért döntött úgy az Országos Szlovák Önkormányzat Közgyűlése - kevéssel megalakulását követően -, hogy a két szaloniki szent emléknapját teszi meg nemzetiségünk legnagyobb ünnepévé.

A magyarországi szlovákok 1996 óta ünneplik július első szombatján a magyarországi szlovákok napját, idén az újratelepítésének 300. évfordulóját ünneplő Békéscsabán. Az ünnep keretében évről évre megemlékeznek a két szentről, akiket II. János Pál pápa 1980 decemberében Európa társvédőszentjeivé nyilvánított.

A Zalavár melletti Szent Cirill és Szent Metód emlékparkban, ahol más szláv nemzetiségek, a bolgárok és a szlovének is állítottak emlékoszlopot a hittérítőknak, a Fővárosi Szlovák Önkormányzat felállította a két szent egész alakos bronzszobrát. A Magyar Honvédség és a Szlovák Köztársaság fegyveres erőinek táborig püspöksége immár nyolcadik éve szervez itt megemlékezést július 5-éhez kapcsolódóan. Európa társvédőszentjei tehát máig elősegítik a két nemzet, a szlovák és a magyar, illetve tágabban a magyarság és a környező szláv népek közötti megértés szellemének ápolását.

Ďakujem Vám za pozornosť. – Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Ami a költségvetési vitából kimaradt” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ledózerolnák

Somogyország egész déli fertályát, akkor sokaknak - itt a kormánypárti padsorokban - nem fájna a dolog. Higgyék el, hogy nagyon sokan ott, Somogy megye déli és belső részén így érzik az itt lakók közül, sőt talán még azt is hozzáteszik, hogy észre sem vennék ezt a hiányt.

Kérem, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy cáfoljanak majd rá ezekre a szavakra, ezekre a nagyon szomorú gondolatokra, és amikor a költségvetésről, illetve a költségvetési módosító indítványokról szavaznak, akkor ez villanjon be néhányuk eszébe, és kérem azt, hogy támogassák azokat a módosító indítványokat, amelyeket annak érdekében tettünk, hogy az ilyen halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított térségek, mint amilyen szűkebb pátriám is, talán valamiféle lehetőséget kapjanak a túlélésre.

Ugyanis bármilyen furcsa sokak számára, de Kaposvártól délre is magyar emberek, adófizető állampolgárok élnek Somogy megyében, akik szeretnének ott maradni, szeretnének ott boldogulni, akik szeretnék azt, hogy a gyermekeik ott maradhassanak, és ne kelljen idegenben boldogulniuk.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Néhány statisztikai adat, tulajdonképpen a legfrissebb elérhető számok, hogyha hamisak, akkor önök hamisították: a nyilvántartott álláskereső aránya a barcsi járásban 19,4 százalék, a nagyatádi járásban 21,9 százalék és a csurgói járásban 19,9 százalék. Katasztrófaközeli állapotok, tisztelt képviselőtársaim! Ezen kellene változtatni.

És hogyan lehetne változtatni? Évek óta azt mondjuk, hogy ha munka van, akkor minden van. De hogyan lesz munka az ott élő embereknek? Csak úgy, hogyha azt a képzettségi szintet, ami bizony nagyon alacsony ezekben a járásokban, valamilyen módon megemeljük; hogyha azokat az állapotokat, amelyek kialakították ezt a szörnyűséges helyzetet, valamiképpen, mondjuk, az oktatás révén megpróbáljuk javítani. De azt látjuk, hogy önök a következő esztendőre az oktatásra, közoktatásra mindösszesen 15 milliárd forinttal szánnak többet. Ez annyi, mint a felcsúti, magát Zuckerbergnél is okosabbnak képzelő polihisztor egyhavi vagyongyarapodási összege az elmúlt esztendőből. Ennyit szánnak az oktatásra, márpedig mi azt mondjuk, hogy a korai fejlesztésnél semmi nem lehet fontosabb, hiszen hogyha itt megspórolnak filléreket, akkor az százszorososan, ezerszeresen fogja levernı rajtunk a demográfiai és a szociokulturális trendekben már most megnyilvánuló jövődőt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért kellene sokkal több pénzt, sokkal nagyobb forrásokat szánni ezekre a területekre. És bizony, ki kell mondani azt is, hogy van, amikor egy gyermek számára az utolsó mentsvár az a bentlakásos iskola. Erre is forrásokat kellene biztosítani.

Hogyha meglenne, mondjuk, az a képzettségi szint, akkor ami még szükségeltetne ahhoz, hogy ez a térség kilábaljon ebből a bajból, az nem más lenne, mint a jó infrastruktúra, hiszen száz esztendővel ezelőtt, amikor Jókai Somogyországban járt, azt

mondta, hogy ilyen utak még Boszniában sincsenek. Bizony, most is megrázó élményben lehetne része, mondjuk, annak a kormányzati zsúrpubinak, aki arafelé tévedne - igen, jobban teszi, hogyha helikopterrel vagy valamilyen jó felfüggesztéssel rendelkező 20 milliós terepjáróval érkezik arrafelé. Önök viszont útfelújításra - írj és mondd! - ebben az esztendőben 38-30 kilométernyi felújításra való pénzt szánnak a megyének. Édeskevés, hiszen több mint 1700 kilométernyi úthálózattal rendelkezik, márpedig azt mondják a polgármesterek - kormánypárti polgármesterek is -, hogy ha nem lesz normális elérhetősége ennek a térségnek, akkor befektetőkről, munkahelyekről álmodni sem lehet.

Kormánypárti Képviselő Hölgyek és Urak! Kérem, gondoljanak az elárvult dél-somogyi régióra is, és amikor a költségvetésről szavaznak, akkor jussanak eszükbe az ott élő emberek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportból „Szombaton egy program véget ért” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt heti költségvetési vitán nagyon kevés szó esett a közfoglalkoztatottakról, és nem véletlenül adtam ezt a címet mai napirend utáni felszólalásomnak, hiszen most szombaton, VI. hó 30-ával véget ért az aktuális közmunkaprogram.

Az elmúlt időszakban több változáson is átesett a közfoglalkoztatás, és egy olyan, rendkívül méltánytalan változás következett be, amely sok-sok honfitársunk életét megnehezíti. Ez pedig az, hogy akinek nyolc általános iskolai végzettségénél magasabb végzettsége van, akár szakmunkásképző, vagy akár érettségi, nem foglalkoztatható tovább a közfoglalkoztatás keretein belül.

Somogy 4. számú választókerület 71 településének jelentős részében az önkormányzat az egyedüli munkaadó, aki közfoglalkoztatások keretében alkalmazta azokat az embereket, akik nem tudtak az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedni.

Fontosnak tartjuk, hogy természetesen mindenki célozza meg az elsődleges munkaerőpiacot, szerezzen ott tapasztalatokat, és minél előbb jusson el az életbe, természetesen olyan bérek mellett, ami mellett a családját el tudja tartani.

(18.40)

De amikor nincsen más lehetőség, mit tudnak tenni? Éppen a hétvégén beszélgettem egy polgármesterrel, aki elmondta, hogy van egy olyan közfoglalkoztatott, akit sajnos hétfőtől már nem tud visszafoglalkoztatni; burkoló, megvan a szakvégzettsége, a programból

kiesett, de szegény nem lát teljes mértékben, így nem tudja precízen ellátni a burkolómunkáját, de a település életében, amikor esetleg a közterületek fenntartásában kell segíteni, meg tudja tenni, és nagyon hasznos tagja a társadalomnak, de a szakképzettségének megfelelő munkakört sajnos nem tud ellátni.

S van egy másik vetülete ennek a közmunkaprogramnak, ezek pedig a közművelődés területén lévő közfoglalkoztatottak. Azért lássuk be, hogy akik a közművelődés területén közfoglalkoztatottak, azoknak még kevesebb a lehetőségük az elsődleges munkaerőpiacon, hiszen ők zömében a kisebb településeken könyvtárakban, egyéb közösségi házakban láttak el eddig munkafeladatokat, munkafolyamatokat. Őket sem lehet visszafoglalkoztatni. Mi lesz velük? Hova fognak ők járni dolgozni? S egyébként is: miből fogják eltartani a családjukat? Higgyék el önök, hogy nincsen mindenhol munkaerőhiány, nagyon sokan szenvednek, leginkább a 200 fő alatti településeken gyakorlatilag más munkahely nincs.

Ezeket az intézkedéseket át kell gondolni, és meg kell teremteni a lehetőséget, hogy ezeknek az embereknek is legyen jövedelmük, mert nagyon helyes, amikor önök mondják, hogy törekedni kell a teljes foglalkoztatásra az országban, de vannak olyan helyek, ahol az önkormányzatok jelentik az egyedüli megoldást.

Még egy dolog, ami szintén az elmúlt időszakban gyakorlatilag folyamatosan napvilágra kerül az önkormányzatoknál, amelyek berendezkedtek arra, hogy ezek a közmunkaprogramok folyamatosak legyenek: beruháztak az állam segítségével mezőgazdasági termékek termesztésébe, ezeket a mezőgazdasági termékeket használják fel az intézményeikben, óvodákban, iskolákban étkeztetéshez, és gyakorlatilag ott vannak, hogy már nincs olyan, akit be tudnak vonni, hogy megműveljék ezeket a területeket. És akkor már ne is beszéljünk arról, hogy valaki térkögyártásba ruházott be és szerezte be az eszközöket, gyakorlatilag ők is most ott tartanak, hogy fel kell függeszteni ezt a tevékenységet. Kérdezem én: mi lesz ezekkel az eszközökkel? Az állam beruházott, majd magára hagyja? Hiszen az önkormányzat saját maga nem fogja tudni saját forrásból visszafoglalkoztatni ezeket az embereket. Úgyhogy én szerettem volna - szombaton egy program véget ért, elindult a következő egyébként a mai nappal -, hogy azoknak az embereknek is legyen lehetőségük részt venni a programban, akik máshol, az elsődleges munkaerőpiacon egyelőre nem találnak lehetőséget. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A csapból is ez folyik, sajnos” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos a csapból is az folyik, hogy rossz

a víz, méghozzá Tiszagyendán. S bár úgy tűnik, hogy Tiszagyenda egy nagyon kis település, egy ezer főt el nem érő kis falu Jász-Nagykun-Szolnok megyében, közel a Tiszához, a Kunhegyesi járásban, mégis ebben a problémában nemcsak ennek az ezer főnek a problémája van benne az ivóvízminőségi programokkal, hanem az egész ország rendszerszintű problémája, ugyanis nem kell véka alá rejteni - szerintem elhangzott ennek a patkónak minden oldaláról a felvetés és a kritika -, hogy nagyon sok helyen az ivóvízminőséget javító program, amely uniós forrásokból valósult meg, s amelyek a 2007-es évtől fölfelé futottak, szinte mindenhol valamilyen kihívással, valamilyen hiánnyal küzdenek.

Nos, ez van Tiszagyendán is, ahol egy olyan fejlesztést valósult meg, ami 13 települést érintett, amelyben 10 új víziközművet építettek, közöttük azt a tiszagyendai kutat, ami most már rendszeresen a Ház falai között jár, hiszen, ha jól emlékszem, harmadjára hozom ide a problémát, hiszen folyamatosan és fennállóan megvan az a probléma, hogy egyrészt zavaros, másrészt az egészségügyi határértékeket messze túlszárnyaló - ez a túlszárnyalás egy rossz teljesítmény, ez nem egy kiugróan jó teljesítmény -, tehát rossz víz folyik a csapból. Ennek következményeként a szolgáltató rendszeresen le is tiltja, havonta visszatérő alkalmakként mindig korlátozzák a vízfogyasztást a településen, és lényegében semmi más nincs ott, mint amit mi is megtapasztaltunk többször jelenlétünkön, hogy ha valaki kinyitja a csapot, akkor gyakorlatilag mint egy földdel vagy valamilyen sárral szennyezett anyag jön ki belőle, néha sárga, valamikor barna színű, egyébként üledékes, büdös víz folyik, és ez visszatérően jelentkezik. Az emberek nincsenek máshogy ezzel, már nem azt a vizet használják, ami a csapból folyik, hanem helyette PET-palackokban hozza- vizzik gyakorlatilag tonnaszámmal azt a vizet, amelyet egyáltalán fogyasztásra, étkezésre, főzéshez vagy ivásra fel tudnak használni.

Az önkormányzat persze képtelen megoldani ezt a problémát, mert az önkormányzatnak nincs annyi forrása. Magyarországon egy ezerfős település önkormányzata szerintem 30 év alatt sem kapna annyi esélyt, hogy önerőből bármilyenfajta ilyen beruházást megvalósítson a rossz kútja helyére, amit jelzem, az Európai Uniótól kapott pénzünkéből, egyébként valószínűleg korrupcióval erősen terhelten sikerült úgy megvalósítani, hogy használhatatlan lett a település részére. Szóval, az önkormányzat nem tudja teljesíteni ezt a kritériumot, hogy ezt egy új kútként üzemeltesse.

De itt van rögtön a víziközművet szolgáltató Tiszamenti Regionális Vízművek hozzáállása, akik mindig azt mondják, hogy ők kijavítják az aktuális problémát, de persze nem cserével és nem a drágább megoldást használva, hanem egy szűrő javításával, teszem hozzá egyébként, a Tiszamenti Regionális Vízművek Zrt.-ben nem más ül ott, mint az önök migrációs főtanácsadójának, Bakondi úrnak a fia, mert nyilvánvaló, az ő családjában nemcsak a migrációhoz, hanem a

tiszta vízhez is értenek, úgyhogy nem esik messze az alma a fideszes fájától, ennek a gigacégnek, állami cégnek is Fideszhez közeli irányítója van. Persze őket nem érdekli a tiszagyendai emberek problémája, az, hogy hetente korlátozzák a vízfogyasztást, és végképp nem érdekkel senkit ennél a cégnél, hogy a tiszagyendai embereknek milyen vizet kell fogyasztaniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy dolgot végre tisztába kellene tenni a víz minőségén és a vízen kívül. Ezek a projektek jellemzően a Dél-Alföldön megvalósulva, illetve amelyeket az Alföld keleti és középső részein megvalósítottak, nagyon nagyrészt használhatatlanok, rosszul kivitelezettek, műszakilag nagyon gyenge lábakon állók, és nagy valószínűséggel korrupcióval terheltek. Ha Lázár Jánost idézzük ebben, akkor ő valahogy így fogalmazott: az európai uniós támogatásokból épülő beruházások túlnyomó többsége túlárzott, a pénzke pedig magánzsebekben tűnnek el. Nos, valószínűleg ez lehetett a helyzet Tiszagyendán is, ahol sikeresen így valósították meg ezt a víziközmű-fejlesztést.

De hogy ne csak a problémáról beszéljünk, beszéljünk a megoldási javaslatokról is, hiszen egy törvényhozásnak, a kormánynak mint egyébként ezeknek a jogszabályoknak a végrehajtójának a megoldást is meg kellene találnia, fontos lenne az összes ilyen projektet átnézni. Fontos, hogy Surjánytól Tiszagyendáig vagy Hódmezővásárhelyig mindenhol át legyen tekintve, és ha hiba van, akkor a hibák felelősét meg kell keresni, azokat felelősségre kell vonni, még akkor is, ha az európai uniós beruházásból már ezeket a kötelezettségeket érvényesíteni nem lehet. A felelősök megtalálásán túl pedig az önkormányzatokat kell segíteni, hiszen azt látjuk, hogy ezzel a problémával a helyben élő emberek és az önkormányzatok magukra lettek hagyva. Ezt most már valahogy meg kell oldani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én addig fogom ezeknek a településeknek a vízproblémáját behozni, amíg meg nem oldja a kormány, mert léteziketlen, hogy Magyarországon a XXI. században büdös, piszkos víz folyjon, és az emberek egészségét ezzel veszélyeztessük! *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Úgy van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Mindennapos testnevelés - kontra a 7. óra pl. a fizika” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arató Gergely képviselőtársamat megnyugtatatom, épp a fizika érdekében szeretnék szólni, nem-hogy ellenében. *(Arató Gergely: Rendben van. - Derűlttség.)*

A mindennapi testnevelést az Orbán-kormány vezette be azzal a felhanggal, hogy a gyermekek egészségének megóvása érdekében a mindennapi testnevelést

kell biztosítani abban a keretországban, amely a gyermekek tanulásában rendelkezésre áll.

Az első pillanatban tudtuk mindannyian, hogy ez egy olyan elképzelés, ami végrehajthatatlan. Azóta eltelt hét év, és azt látjuk a számokat illetően, hogy míg 457 iskolának egyáltalán nem volt tornaterme, 157-nek sportpályája sem, 58 százalékban tudták, hogy nem fogják tudni mindezt megoldani, ehhez képest a hét év alatt mindössze 30 tornaterem épült.

(18.50)

Most annak a kérdéséről nem szeretnék részletesen beszélni, hogy ezt a mindennapi testnevelést fizikai értelemben lehetetlen végrehajtani, inkább arról szeretnék beszélni, hogy ezen intézmény milyen torz viszonyokat hozott létre a gyermekek oktatásában az órák beosztását illetően. A jogszabály azt mondja, hogy az öt naphoz három napon a délelőtti időkeretben kell megoldani a testnevelésórát, és kettő lehet a délutáni foglalkozások keretében. Ez azt jelenti, hogy ha egy nyolcosztályos iskolában minden évfolyamban három osztály van, az azt jelenti, hogy 72 óra testnevelésórát kell egy héten tartani, amit ha elosztok öt napra, akkor az napi 14,4 órát jelent a délelőtti időszámban. Tudjuk, hogy a délelőtti időszámba 14,4 órát nem lehet beletuszkolni, ezáltal már önmagában a rendelkezésből egyértelmű volt, hogy lehetetlen ezt végrehajtani, hiszen reggel nyolctól délig, maximum egy óráig tart ez a bizonyos időkeret.

De hogy jön ide a fizikaóra? Úgy jön ide a fizikaóra például, hogy ha tetszik, ha nem, ha a gyermekek oktatásában azt nézzük, hogy mely tantárgyak azok, amelyek a legnagyobb erőfeszítést kívánják ahhoz, hogy azt a gyermekek magas szinten elsajátítsák, például az egyik ilyen a fizika. Természetesen lehet a matematikát is idehívni, a kémiát is, a biológiát is. Teljesen mindegy, melyik közismereti tárgyat hívjuk ide, amely alapvetően természettudományos alapú, és bizony a tananyag, lévén azok a gyermekek, akik ezt jól elsajátítják, igazán kiművelt emberfők lehetnek, igen nehéz.

Ez a rendszer, amit létrehoztak, azt hozta, hogy ugyan a második óra testnevelésóra, de a hetedik óra lesz a fizikaóra azért, hogy a mindennapos testnevelésóra megtartása érdekében be lehessen az egész iskola összes osztályát osztani abba az egy, maximum két vagy valamilyen osztott tornaterembe. Ez odáig jut, hogy a legnehezebb tananyagot, a legkomolyabb figyelmet igénylő tananyagot a hatodik, hetedik, nyolcadik órában, gimnáziumokban már akár a nyolcadik órában elsajátítani. Nincs az a felnőtt, aki ilyenfajta, ilyen súlyú, ilyen nehéz tananyagot ennyi idő után már hosszú órákon át a többi tantárggyal eltöltve az időt meg tudja érteni, fel tudja dolgozni és megfelelő módon figyelni tudjon.

Amikor én voltam gyerek - itt a Házban nem sokan vannak olyan korúak, mint én -, akkor bizony volt az a fajta testmozgás az iskolában, amikor is valamilyen szünetben a hangosbeszélőn a testnevelő tanár vezényelt.

A gyermekek álltak a termekben, és gimnasztika-gyakorlatokat a hangosbeszélő utasításai szerint tudtunk 5 percben végezni, és bizony, amely jogszabály indoklásában annak idején szerepelt, hogy ez a fajta mozgás a gyerekek keringési rendszerében olyan jótékony hatású, hogy majd a tanulás könnyebb lesz általa, az nem a 45 perces mindennapi testnevelés által van, hanem az 5-6 perces ilyenfajta testmozgás is tudja szolgálni.

Amikor mi valamit kritizálunk, akkor mindig törekszünk arra, hogy javaslatokat is tegyünk, hogyan lehet ezt okosan megoldani. A közismereti tárgyak óraszámát tekintve, amikor 2016-ra már iszonyatos krízis volt abban, hogy a gyermekek túlfeszített óraszám miatt nem képesek teljesítményre, nem a mindennapi testnevelésből vettek el egy órát, hanem a közismereti tárgyak óraszámát csökkentették le, hogy a kiművelt emberfők képzése minél nehezebben valósuljon meg.

A kérésem és javaslatom az, hogy gondolja át a kormány ezt az intézkedésrendszert, és igenis vezessék be azt, hogy egy-egy szünetben pár perc erejéig olyan testmozgást szervezzenek a gyerekeknek, ami pótolja mindazt, ami esetleg 1-2 óra heti testnevelés elvételével, de az óraszám racionalizálásával ugyanezt a célt tudja szolgálni. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” Megadom a szót, ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az élet néha felülírja a tervezett felszólalási témákat, hiszen amikor felkészültem erre a napirend utánira, nem számíthattam arra, hogy a forint árfolyama átlépi a 330-as sávot az euró tekintetében. Én is annak a híve vagyok, hogy egy apró szellőre nem kell megváltoztatni sem a kormány gazdaságpolitikáját, sem pedig az MNB különböző inflációs céljait vagy kamatpolitikáját, de amikor az apró szellőből vihar látszik kibontakozni, akkor bizony jobb hamarabb beavatkozni, és kisebb károkat szenvedünk el.

Szeretném leszögezni, hogy nemcsak az a fő bajom, hogy a reálkamatláb negatív, és ez nem ösztönözi a beruházásokat, én leginkább a devizahitel-károsultak, hitelesek szempontjából közelítem meg ezt a kérdést. Egyértelműen célom az alacsony kamatszint fenntartása, ameddig csak lehetséges. Jelen pillanatban egy olyan helyzet, olyan döntési szituáció áll előttünk, amikor a kamatszint növelésén kívül is lennének egyéb lehetőségek a leendő bajok elhárítása tekintetében. A Magyar Nemzeti Bank mindezeket a lehetőségeket nem használja ki, nem lépi meg ezeket, a kormányzat pedig ahelyett, hogy csillapítaná ezeket a folyamatokat, és közben átalakítaná gazdaságpolitikáját egy intelligensebb irányba, még olajat is önt a tűzre. Azt látjuk, hogy az infláció kordában tartásáért felelős jegybank többféleképpen beavatkozhatna.

Egyrészt tisztességes kommunikációval, nem pedig szűkszavú közleményekkel és lekezelő válaszokkal. A második a már említett kamatemelés, amit szeretnék elkerülni és a lehető legkésőbbre tolni. Bár az is látszik, hogy a világon a mindennapos tendencia a kamatemelések egymást követő lépéseiből fog állni. Szeretném, ha minél később kellene ehhez Magyarországnak csatlakoznia. Harmadsorban pedig egyéb intézkedésekkel, például a kamatfolyosó finomhangolásával érdemi lépéseket lehet elérni a saját biztonságunk megőrzése tekintetében.

Az is látható, hogy Orbán Viktor egyik korábbi gazdaságpolitikai érve, miszerint a gyenge forint jó az úgynevezett exportáló cégeknek, nemzeti megközelítésből megbukott. Ugyanis ha megvizsgáljuk, hogy a magyar mikro-, kis- és középvállalkozói szektor mekkora exportvolumen tud lebonyolítani, hát, akkor nem tudom, sírjunk vagy nevéssünk a végén, és ez nem az érintett cégek hibájából, hanem a kormányzat tökéletesen elhibázott gazdaságpolitikájából következik.

Szeretném elmondani, hogy az az exportvolumen, amit Orbán Viktor vérrel, verejtékkal véd akár a gyenge forint fenntartásának árán is, jellemző módon külföldi gazdasági érdekeltségek, közületek által lebonyolított valami, ami a magyar, a szűkebb értelemben vett magyar gazdaság érdekeit nem feltétlenül szolgálja. Arra is bázírozott sokáig az Orbán-kormány, hogy a lehívott uniós források gyenge forint mellett „többet érnek neki” a hazai piacon, tehát az eurójáért több forintot tud kapni. Ezen elképesztően gyermekes hozzáállás mentén a beavatkozás nemcsak azért maradt el, mert nem ismerte fel a bajokat adott esetben a Nemzeti Bank, hanem a Nemzeti Bank álláspontom szerint úgy viselkedik, mintha profitorientált szervezet lenne, tehát a saját nyereségességének elérése egyfajta lehetetlen öncéllá vált számára. Erre javasoltam azt a Jobbik nevében, hogy a Magyar Nemzeti Bank mindenkor úgynevezett nyereségét, többletét kötelező jelleggel német minta alapján fizesse be a magyar költségvetés számára, ne opcionális módon és ne teszőlegesen. A Jobbik javaslata szerint pedig ezt a befolyt összeget egy kártérítési alapba kell csoportosítani, amiből a korábban bajokat szenvedett hitelkárosultakat kell megsegíteni, illetve azokat is, akiket már kilakoltattak otthonokból. Tisztességet kell tehát hozni ebbe a rendszerbe.

Azt kell hogy mondjam, az első kis szellőre valóban nem kell az alacsony kamatkörnyezetet feladni, de amikor már vihar közeledik, akkor Kovács Zoltán kormányzóvivő elképesztő rossz dolgokat tesz, amikor közli, hogy nem zárja ki, hogy spekulációs folyamatok állnak a háttérben. Tehát olajat önt a tűzre egy gyenge, beavatkozásra képtelen kormányzat látszatát festve. Az Orbán-kormány hibája ebben az egész rendszerben, mert ne mossuk össze az MNB-t a kormány gazdaságpolitikájával, az Orbán-kormány hibája egyértelműen az, hogy elmulaszt anticiklikus gazdaságpolitikát folytatni, a „jobban menő” években elmulasztotta felhalmozni. Elmulasztotta azt, hogy adott esetben a későbbi beavatkozások lehetőségeit

összeszedje, tartalékoljon, mondjuk, állami alapokat hozzon létre, amelyek termelő beruházásokat tudnak finanszírozni, és amelyek megteremtik, hozzájárulnak a későbbi tartalékok felhalmozási folyamataihoz.

Most, 11 évvel a világválság után, amikor a világ sokkal, hangsúlyozom, sokkal jobban el van adósodva, mint a korábbi válságidőszakban, elvárható lenne, hogy a kormányzat igazítsa a gazdaságpolitikáján, felismerje a problémákat, és érdemi lépéseket fogantasson annak érdekében, hogy ne csak az alacsony kamatszintet lehessen fenntartani, de a magyar emberek pénzügyi biztonságát is, ameddig csak lehetséges ez a világ forgatagában. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Az Orbán-kormány miatt nem születik több gyerek” címmel. Megadom a szót.

(19.00)

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Önök az elmúlt hetekben, hónapokban többször is arról beszéltek, hogy több gyermeknek kellene születnie. Ebben egyetértünk. A magyarság létszámának növelése nemzeti létkérdés. De ahhoz, hogy egy problémát kezelni tudjunk, először is az okokkal kell tisztában lennünk.

Miért szülnék egyre kevesebbet a magyar nők? Feltették már ezt a kérdést? Mert én kormányzati oldalról eddig még nem találkoztam ezzel a felvetéssel. Ennek a megválaszolásában két felmérés is segíthet. A KSH Statisztikai Tükör 2017-es kiadványa szerint a 2017. évi születésszám-csökkenés a szülőképes korú nők létszámának visszaesésével párhuzamosan ment végbe. Vagyis egyre kevesebb nő szül, és akik mégis vállalnak gyereket, egyre idősebb korban szülik meg az első gyermeküket, vagyis egyre kevesebb idejük marad több gyermeket szülni. Mivel az első gyermeket vállalók átlagéletkora egyre közelít Nagy-Britannia adataihoz, érdemes megnézni, hogy ők milyen választ kaptak erre a problémára. Kapaszkodjanak meg, uraim: a brit nők 75 százaléka szerint a gyermekvállalás legfőbb akadálya a saját pénzügyi helyzetük! A magyar sajtóban is volt egy hasonló körkérdés, ahol ugyanez volt az eredmény. Vagyis a magyar nők gyermekvállalását döntő mértékben az anyagi helyzetük határozza meg.

Nem véletlen, hogy az MSZP már évek óta szorgalmazza, hogy ugyanazért a munkáért a nők ugyanannyi fizetést kapjanak, mint a férfiak. Ez ugyanis nemcsak igazságos lenne, hanem a nemzet létszámának gyarapodását is szolgálná. Szóval, ha önök valóban fontosnak tartják, hogy Magyarország demográfiai mutatói javuljanak, nagyon gyorsan el kellene fogadniuk azt a javaslatunkat, hogy a magyar nőknek egyenlő munkáért egyenlő bér jár. Önöknek meg kell

becsülniük a nőket, a kormánynak a tenyerén kellene hordoznia bennünket. Ehhez képest a Világgazdasági Fórum női egyenjogúságot vizsgáló rangsorának adatai szerint 44 európai ország közül Magyarország a 43. helyen áll. Csak az iszlám Törökországban rosszabb a nők helyzete. És akkor önök csodálkozva néznek, hogy a magyar nők nem szülnék.

Uraim, elárulok valamit! Nem a magyar nők szándékaival van baj. A magyar nők nem mernek szülni egy olyan világban, amit a Fidesz teremtett. A nők ugyanis tudják, hogy a gyermekvállalás egy életre szóló felelősség. A gyermekvállalás olyan súlyú döntés, amit nem old meg a családi adókedvezmény, a CSOK vagy a három gyerek után elengedett diákhitel. Ezek jó irányba tett, de nagyon erőtlenségek. Ezek a lépések ugyanis egyáltalán nem garantálják azt, hogy a vállalt gyermekeket a család fel is tudja nevelni. Ráadásul azt is elfelejtik, hogy a második meg a harmadik gyerek csak akkor születhet meg, ha van első, és ezt az elsőt is támogatni kellene. A már kimutathatóan több gyermekvállaláshoz legalább egy olyan súlyú döntésre van szükség, amit mi már mondtunk: kapjanak a nők egyenlő munkáért egyenlő bért. Na, ezt kellene beleírni az Alaptörvénybe. Mert ez valóban a magyarság megmaradását szolgálná. Ha a nők többet keresnének, nagyobb lenne az egzisztenciális biztonságuk, és több gyermeket mernének vállalni. Ez ilyen egyszerű.

Ehhez képest viszont mi mit látunk? A Fidesz, ahol csak tudja, földre nyomja a nőket. Önök a nőknek ugyanazért a munkáért kisebb fizetést adnak. Nem engedik a nőket a döntéshozatali pozíciókba. Négy éve nem voltak hajlandók ratifikálni az isztambuli egyezményt, amely pedig garantálná a nők bántalmazásának visszaszorítását. Összefoglalva elmondhatjuk, hogy a Fidesz által teremtett Magyarországon egy nő sem anyagilag, sem fizikailag nem érezheti magát biztonságban. És akkor önök csodálkoznak, hogy ilyen körülmények között egyre kevesebb nő vállal gyereket? Ki kell mondanunk, hogy önök miatt, a Fidesz miatt születik kevesebb gyerek.

Épp ma láttam egy rendkívül megdöbbentő tanulmányt, az MTA két kutatója arra a megállapításra jutott, hogy még a nőket is rosszul érinti, ha többet keresnek a partnerüknél. Egyébként hozzátesszem: a tanulmányt publikáló portál szavazásán 70 százalék viszont azt mondta, hogy őket nem zavarja, ha egy családban a nő többet keres. Bármi is az igazság, az mindenképpen elkésztítő. Elkésztítő, ha már ott tartunk, hogy nők is rosszul érzik magukat, ha többet keresnek a férfiuknál, és elkésztítő az is, ha mindez csak azért látott napvilágot, hogy a nők nyugodjanak bele abba, hogy mindig is kevesebbet fognak keresni a férfiuknál.

A magyarság lélekszámának növelése össznemzeti kérdés, nem pártpolitika. Ezt nem lehet megoldani konzultációnak nevezett kommunikációs hóbörgéssel! Ezért azt javaslom, hogy az összes parlamenti párt részvételével azonnal induljon egyeztetés azoknak az intézkedéseknek a meghozataláról, ami növeli

a magyar nők biztonságát, és ezzel növeli a szülési hajlandóságot. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* De tudnunk kell azt is, hogy ezt a problémát nem lehet a nők feje felett, a nők nélkül megoldani. Ezért mondom azt, hogy döntsenek a nők, mi pedig segítsünk nekik. *(Az elnök ismét csenget.)* Hozzuk meg együtt azokat a döntéseket, amelyek visszaadhatják a nőknek a gyermekvállaláshoz szükséges biztonságot! Köszönöm szépen az extraidőt, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP képviselőcsoport: „Az állam magára hagyta az autista gyermekeket nevelő családokat” címmel. Öné a szó, ötperces időkeretben.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A családok éve van idén, mégis azt látjuk, hogy azok a családok, akik sokszor a legnagyobb segítségre szorulnak, hátra szorulnak azok között, akiket az állam támogatni szeretne. Ilyenek azok a családok, akiknek speciális nevelési igénnyel rendelkező gyermekük van, ezeken belül pedig különösen azok, akik autizmus spektrumzavarral élnek. Két hete megpróbáltam választ kicsikarni Rétvári államtitkár úrból azzal kapcsolatban, hogy az a 6.1.4. TÁMOP-pályázat, amely a korai diagnosztikára szolgált, miért nem valósult meg évek alatt, miért nem költötték el azt a pénzt úgy, hogy azoknak a családoknak a korai diagnosztikát tudják szolgáltatni, akik erre a legjobban rászorulnak. Erre a mai napig sem írásban, sem szóban nem kaptunk választ a kormányzattól, de továbbra is várjuk.

De ez csak egyik része annak a rengeteg problémának, amit azok a családok szenvednek el, akiknek gyermekei autizmus spektrumzavarral élnek. Ilyen az például, hogy a legtöbb helyen, és most tudnék pár magyar megyét mondani, hiába kapják meg az F84-es, azaz az autizmusdiagnózist a gyermekek a különböző bizottságoktól, nincsen olyan intézmény több magyar megyében, például Zala megyében, ahova ezeket a gyermekeket lehessen küldeni. Volt olyan állampolgár, aki hozzánk fordult, akinek az ajánlás szerint több mint 250 kilométert kellett volna utaztatnia a gyermekét ahhoz, hogy fejlesztésre vigye. Ráadásul ezt a 250 kilométeres utaztatást semmilyen módon nem kárpótolja a kormány. És igenis, amikor valaki 47 ezer vagy 50 ezer forintos ápolási díjon van, annak ilyen utazási költséget kifizetni jelentős teher.

Továbbmegyek, a legtöbb helyen, állami intézményben vagy iskolában, óvodában, amelynek az alapítói nyilatkozatában benne van az, hogy autizmus spektrumzavarral élő gyermeket is tudnak fogadni, a legtöbb helyen ez csak az alapító nyilatkozatban van benne, ez nem jelenti azt, hogy lenne ott bármilyen szakképzett ember. Ez nem jelenti azt, hogy a nagyon kevés szakképzett ember közül bárki órákat el tudna

ezekkel a gyermekekkel tölteni pontosan úgy, ahogy a törvényben amúgy meg van írva.

Ez a probléma azért nagyon nehéz, mert sokszor nem az a baj, hogy a törvényben mi van, hanem az a baj, hogy ehhez egyszerűen nem férnek hozzá a magyar családok, és nagyon nagy kapcsolati háló, kitartás és munka kell ahhoz, hogy egyáltalán egy szülő arról értesüljön, hogy milyen jogai vannak azzal kapcsolatban, ha egy autizmus spektrumzavarral élő gyermeke van, és ehhez semmilyen segítséget nem kapnak.

Azt is el akarom mondani, hogy Magyarország a régióban szinte az egyetlen ország, ahol nincs, tehát nulla olyan állami program van, ami egy szülőt felkészít arra, hogy egy ilyen speciális gyermeket hogyan kell nevelni. Nulla olyan állami program van, ami a szülőket segítené abban, hogy hogyan tudna ezzel együtt élni, és mire számíthat a jövőben.

Van továbbá a gyermekeken kívül még egy másik probléma, hogy amikor lejár a csökkentett iskoláztatási korhatár, 15-16 éves lesz ez a gyermek, utána azokat, akik a spektrum súlyosabb részén vannak, legtöbbször bentlakásos intézetbe kell küldeni, hogy ott tudjanak fejlődni. Ezeknél a bentlakásos intézményeknél többször 4-5 éves várakozás van. Ráadásul ezek a bentlakásos intézmények egyáltalán nem részesülnek olyan forrásból, amit egy olyan kormányának, amely magát kereszténydemokratának tekint, adnia kellene.

Hozzá szeretnék itt még ahhoz szólni, hogy bár gyógypedagógiai szakképzésnél van külön szakirány, akik az autizmussal foglalkoznak, ezek a gyógypedagógusok is nagyon alacsony béren vannak. A mai napig a gyógypedagógusok bérrendezése nem lett teljes körű, és ezek a szakemberek sem kapnak eleget.

Még két dolgot szeretnék elmondani, ez két konkrét állampolgári megkeresés ilyen családoktól. Az egyik az, hogy nagyon sok olyan terápia van, ami jelenleg nem államilag támogatott, ilyen a lovasterápia vagy az úszóterápia, ami ezeknek a gyermekeknek nagyon jót tenne. Erre nincs állami támogatás. Ha 47 ezer forintot kap valaki ápolási díjként azért, hogy egy ilyen gyermeket ápoljon egész nap, akkor kifizetni egy havi 6000 forintos lóterápiát, az igenis egy nagy összeg, egy olyan összeg, amit a magyar költségvetésnek, ami több ezer milliárdos, tudnia kellene állnia.

Továbbmegyek, volt olyan állampolgár, aki hozzánk fordult - és reméltem, hogy a kormányzat részéről erre majd valaki válaszolni fog -, aki autizmussal élő ikreket nevelt.

(19.10)

Az ápolási díjban semmilyen szinten nem jelenik meg az, ha ez nem egy gyerekre szól, hanem többre. Le lehet azt a szakmai vitát folytatni, hogy ezt nem az ápolási díjban kell megjeleníteni, ami ismételt példaként ennél a családnál is 47 ezer forint, hanem például más kompenzációs módon. De hogy ugyanannyi pénzt kap az, akinek egy gyermeket vagy két gyermeket kell elvinnie különböző fejlesztésekre vagy egyéb

módon, az egészen felháborító, és nem méltó egy olyan kormányhoz, amely magát kereszténydemokratának tartja.

Úgyhogy annyi kérésem lenne itt az üres kormányzati padsorokat megnézve, hogy a családok évében gondoljanak ezekre a családokra, akik a legtöbb állami segítséget igénylik. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 11 perckor ért véget.)

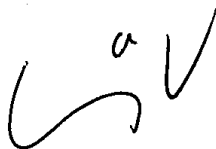
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)